

Nước Việt - Cơ chế - 2 - Cám ơn, Xin - cho, Chạy

Cơ chế

Quyền lực làm ung thối

[Nước Việt - Cơ chế - 2 - Cám ơn, Xin - cho, Chạy](#)

[“Cơ chế cảm ơn”, chính phạm vụ án “chuyến bay giải cứu”](#)

[Ở Việt Nam, ‘cám ơn’ không dễ... hiểu](#)

[Cơ chế “xin – cho”](#)

[Vu bay giải cứu là kết quả tất yếu của lỗi hệ thống](#)

[Chạy chức \(Kỳ 1\)](#)

[Chạy chức \(Kỳ 2\)](#)

[Chạy chức \(Kỳ 3\)](#)

[Chạy chức \(Kỳ 4\)](#)

[Chạy chức \(Kỳ cuối\)](#)

[Chạy đại biểu Quốc hội 30 tỷ đồng](#)

[Bàn về quy định chống chạy chức, chạy quyền](#)

[‘Thị trường chạy án’ vẫn béo bở](#)

[VN: Đảng đề cao ‘đức trị’ để cân bằng ‘pháp trị’?](#)

[Nhà nước pháp quyền XHCN là... ‘công an trị’?](#)

[Nhà nước pháp quyền XHCN là... ‘công an trị’? \(tiếp theo\)](#)

[Huân chương đàn áp nhân dân!](#)

[Viết nhân chuyện kỷ luật mấy cán bộ có sổ tiết kiệm mấy trăm triệu đồng không kê khai](#)

[Thế chế, viên chức và cơ hội để lương thiện](#)

[Khi công an dẫn dắt quốc gia](#)

[Ngân sách cho công an gấp 10 lần y tế - giáo dục: “Đảng được bảo vệ, toàn xã hội là nạn nhân”](#)

[Bi kịch của những kẻ tham những quyền lực](#)

[Công an có còn là công an?](#)

[Bóng ma chuyên chính](#)

[Nguồn gốc Quốc Xã của điều 4 Hiến Pháp 2013](#)

[“Cơ chế cảm ơn”, chính phạm vụ án “chuyến bay giải cứu”](#)

Capture à partir de : [baotienngdan](#)

[Blog RFA](#)

Gió Bắc

23-7-2023

Trong phiên tòa xử vụ án chuyên bay giải cứu, nhiều tình tiết vui như vỡ bầu cười, các bị cáo cựa quậy quan chức dạy dỗ đạo đức cho nhau, lầy kiêu, làm thơ, thậm chí còn chê cơ quan tổ tụng phạm luật, lọt tội, cáo buộc oan sai.

Điều thú vị nhất là, hầu hết các bị cáo nhận hối lộ từ năm bảy tỷ đồng đến 42 tỷ đồng đều cho rằng đó chỉ là quà “cảm ơn”. Những bị cáo bị buộc tội đưa hối lộ đã đưa ra bằng chứng họ bị sách nhiễu, rúng ép, nếu không “cảm ơn” thì không được việc. Một cán bộ công an còn gợi ý thẳng thừng, phải thực hiện “**cơ chế cảm ơn**”.

Quả thật, “cảm ơn” đã thành cơ chế đặc thù của nhà nước Cộng sản Việt Nam nên quà “cảm ơn” tí tí đồng được trao công khai tại trụ sở làm việc của Bộ ngành, thậm chí chuyển qua tài khoản ngân hàng. “Cảm ơn” diễn ra từ Văn Phòng Chính Phủ, Công An, Ngoại Giao, Y Tế, Giao Thông Vận Tải đến lãnh đạo các địa phương Hà Nội, Quảng Nam. Nơi nào có liên quan, có thẩm quyền với công việc đều có “cảm ơn”.

Khi nhân tiền, Thứ Trưởng Bộ Ngoại giao, Phó Chủ tịch UBND tỉnh Quảng Nam đều cho rằng, không chia tiền của ngân sách nhà nước là vô tội. Trần Văn Tân, cựu phó chủ tịch UBND tỉnh Quảng Nam, vô tư nhận 5 tỷ đồng tiền “cảm ơn” của Nguyễn Thị Thanh Hằng và Lê Hồng Sơn, lãnh đạo Công ty Bầu Trời Xanh. *“Hằng có đưa quà cảm ơn cho bị cáo như kết luận điều tra và cáo trạng cáo buộc. Hằng đã đưa 9 lần, tổng cộng 5 tỷ đồng”*.

“Bị cáo nhận thức đây là tiền doanh nghiệp không phải tiền ngân sách nên mới nhận. Sau lần nhận đầu tiên, bị cáo nghĩ sẽ trả lại cho chị Hằng. Nhưng thời gian trôi qua, công việc chống dịch nhiều, và muốn trả phải có thời hạn nhất định nên không trả lại. Bị cáo sai sót” (1).

Cựu Thứ trưởng Bộ Ngoại giao Tô Anh Dũng thừa nhận, đã nhận hối lộ 21,5 tỷ đồng, cho rằng mình làm đúng nhiệm vụ được giao, tuy nhiên do nhận thức sai, nghĩ doanh nghiệp đến “cảm ơn” sau khi xong việc nên nhận tiền. (2).

Độc đáo nhất là Phạm Trung Kiên, thư ký Bộ Trưởng Y tế Đỗ Xuân Tuyên, đã nhận hối lộ hơn 180 lần với tổng số tiền là 42,6 tỷ đồng. Nhiều lần nhận tiền ở trụ sở Bộ Y tế, hoặc yêu cầu lãnh đạo các

doanh nghiệp chuyển vào tài khoản ngân hàng của bà Nguyễn Bích Ng, (mẹ vợ Kiên).

Bị cáo Kiên khai phần lớn các lần nhận tiền đều là, sau khi doanh nghiệp được bị cáo hỗ trợ, nên sau đó họ chủ động gọi để **xin số tài khoản “cảm ơn”** (3).

Chỉ qua thực hiện công vụ xét duyệt thủ tục và cấp phép các chuyến bay giải cứu, các cựu quan chức đã được **“cảm ơn” 161 tỷ đồng**. Các bị cáo đều là đảng viên cao cấp, theo quy chế của đảng thì năm nào đảng viên cộng sản Việt Nam cũng phải đăng ký “học và làm theo lời dạy Hồ Chí Minh”, học tập rèn luyện đạo đức cách mạng, chống tự diễn biến, tự chuyển hóa. Việc dạy dỗ này như thế nào mà có thể yên lòng nhận “cảm ơn” mặn mòi như vậy?

Nguồn gốc sâu xa của chế độ cộng sản là áp đặt người dân trong cơ chế xin cho và sự kiêu ngạo ban ơn của đảng và nhà nước. Những công vụ, trách nhiệm của viên chức bộ máy nhà nước đều được sùng kính long trọng bằng sự ban ơn. Ngay trách nhiệm bảo hộ, đưa công dân ở nước ngoài hồi hương trong mùa dịch là trách nhiệm của mọi quốc gia, cũng được xem là sự ban ơn.

Không phải ngay trong lúc dịch bệnh, mà đến nay, khi sự việc vỡ lở thành đại án, tội ác vơ vét tiền dân trong dịch bệnh chất chồng như núi, thì báo CAND, cơ quan ngôn luận của Bộ Công An vẫn cao giọng ban ơn và răn đe những ý kiến phản biện:

*“Trở lại vụ án, sau khi tổ chức giải cứu 30 công dân Việt Nam ở Vũ Hán, Trung Quốc về Việt Nam vào tháng 2/2020, với phương châm “không để ai bị bỏ lại phía sau”, đến tháng 4/2020, Chính phủ **cho phép** thực hiện các chuyến bay giải cứu theo hình thức công dân thuộc diện ưu tiên được về trên các chuyến bay do cơ quan Nhà nước phối hợp tổ chức thực hiện và cách ly. Sau khi tổ chức các chuyến bay thí điểm thành công, Chính phủ tiếp tục **cho phép** tổ chức các chuyến bay “combo” song song với các “chuyến bay giải cứu” đến hết tháng 1/2022.*

*Thực hiện chủ trương nêu trên của Đảng và Nhà nước, các cơ quan chức năng đã cấp phép và đã tổ chức được trên một nghìn chuyến bay đưa hơn 200 nghìn người dân từ 62 quốc gia, vùng lãnh thổ về nước. Việc tổ chức các chuyến bay cứu hộ này là **thực hiện chủ trương nhân đạo, thể hiện sự quan tâm hàng đầu của Đảng và Chính phủ***

Việt Nam trong công tác bảo hộ công dân, mục đích cao nhất là bảo vệ an toàn tính mạng, sức khỏe cũng như tài sản cho người dân (4).

Trong dịch bệnh trách nhiệm nhà nước **phải hồi hương mọi công dân có yêu cầu** chứ sao lại là **cho phép** lại còn phân loại **công dân thuộc diện ưu tiên**. Chính việc đảng, chính phủ tự **biến trách nhiệm phải làm, thành quyền cho phép**, lại đặt ra tầng nấc công dân thuộc diện ưu tiên đã kích hoạt cho cơ chế xin cho và “cơ chế cám ớn” vận hành tác quái. Năm Bộ Ngành được giao nhiệm vụ lẽ ra hỗ trợ cho việc cứu hộ công dân, lại thành kẻ có toàn quyền xét duyệt cho hay không cho.

Các bị cáo quan chức này đã tận dụng quyền lực ấy để buộc các doanh nghiệp móc hầu bao thực hiện “**cơ chế cám ớn**”.

Theo kết luận điều tra, Phạm Trung Kiên là đầu mối tiếp nhận chuyển giao hồ sơ cấp phép trình thứ trưởng Bộ Y Tế, nhánh quyền lực quan trọng trong việc cấp phép, đã tiếp xúc, yêu cầu và thỏa thuận với các đại diện doanh nghiệp tham gia chuyến bay và các cá nhân có liên quan với chi phí từ 50 – 200 triệu/1 chuyến bay hoặc 500 nghìn đồng đến 2 triệu đồng/1 khách đối với chuyến bay combo và từ 7 đến 15 triệu đồng/1 khách đối với khách lẻ tùy theo từng thời điểm, để được Bộ Y tế chấp thuận chuyến bay hoặc chấp thuận cho khách lẻ được về nước.

Kiên còn cùng với Vũ Anh Tuấn (nguyên cán bộ Cục Quản lý Xuất nhập cảnh Bộ Công an), yêu cầu, gợi ý các doanh nghiệp liên hệ, chi tiền cho Kiên để được Bộ Y tế chấp thuận chuyến bay cũng như kịp trả lời các văn bản (5).

Trước tòa, nhiều bị cáo là giám đốc doanh nghiệp, đã khẳng định bị Kiên quát tháo, ra giá, thậm chí còn đe dọa “*đã có chữ ký rồi nếu không có tiền sẽ không có con dấu*”. Hầu hết giấy phép các chuyến bay đều chỉ cấp một hoặc hai ngày trước khi bay.

Nguyễn Thị Hương Lan, Cục trưởng Cục Lãnh sự Bộ Ngoại Giao, nhận hối lộ 32 lần, tổng 25 tỷ đồng, cùng các bị cáo thuộc Cục Lãnh sự, tạo thành nhóm lợi ích, gây khó khăn, những nhiễu, không minh bạch, buộc doanh nghiệp chi tiền để được giải quyết thủ tục. Với doanh nghiệp chưa thỏa thuận đưa hối lộ, họ sẽ gây khó dễ dưới nhiều hình thức. Lan tự ý ra văn bản yêu cầu dừng triển khai chuyến bay khi doanh nghiệp đã bán hết vé và thuê máy bay; sát ngày bay

mới thông báo, thay đổi kế hoạch bay, số hành khách, để doanh nghiệp “phải gặt chi tiền” (6).

Với các doanh nghiệp tổ chức chuyến bay, phải đầu tư vốn liếng, đặt chuyến bay, nơi cách ly, quan hệ với khách hàng, nếu bị chậm trễ sẽ mất lời, còn có nguy cơ phá sản. Họ buộc phải thực hiện “cơ chế cảm ơn” mà không có con đường nào khác.

Bị cáo Trần Thị Mai Xa, 35 tuổi, Giám đốc Công ty Masterlife, là một trong 23 lãnh đạo doanh nghiệp bị truy tố về tội đưa hối lộ. Để Masterlife được bay 18 chuyến, bà Xa chi hơn 8 tỷ đồng cho 8 quan chức bộ ngành.

Chiều 20/7, trong gần 10 phút tự bào chữa, bị cáo Xa 6 lần dùng từ “ám ức” để nói về quá trình xin cấp phép. Theo đó, bị cáo Xa cho biết, *đã mất 1,5 tỷ đồng tiền đặt cọc khách sạn làm địa điểm cách ly nhưng cuối cùng chuyến bay bị từ chối, phải bán nhà trả nợ.*

Vào cuối tháng 6/2021 hai ngày trước khi bay, hồ sơ của bà vẫn chưa được chấp thuận. *“Rất sốt ruột, bị cáo gọi điện hỏi bộ phận bảo hộ công dân của Cục Lãnh sự, được trả lời ‘có chút vướng mắc bên Cục Xuất nhập cảnh, Bộ Công an’ và dặn sang đó xem thế nào”,* bà Xa trình bày.

Bà được chuyên viên Cục Xuất nhập cảnh Vũ Sỹ Cường cho biết, hồ sơ của Masterlife bị từ chối vì: *“Sếp không biết doanh nghiệp em là ai”*. Cường khuyên: *“Để giải quyết nhanh, em nên làm theo ‘cơ chế cảm ơn’ đi, nếu không kịp sẽ khó lắm”*. Bị cáo như chim gặp cành cong, không còn nhà để bán nữa, phải tìm cách xoay tiền thực hiện “cơ chế cảm ơn”.

Giải thích việc Masterlife bị xác định là doanh nghiệp chi tiền nhiều thứ 6 trong vụ án, giám đốc Xa cho rằng, do *“thông lệ buộc phải theo”, “lần đầu đã bị ép đưa rồi, lần sau cứ thế phải đưa”* (7).

Điều tệ hại hơn nữa là ngay trước tòa, khi tự bào chữa hay nói lời sau cùng, Tô Anh Dũng, Phạm Trung Kiên, Nguyễn Thị Hương Lan và tất cả các bị cáo là quan chức không có chút thành tâm hối hận trước hành vi tàn ác của họ với đồng bào của mình. Những người khốn khó trong dịch bệnh phải vay mượn, vét mót để chi trả khoản phí cắt cổ cho chuyến bay giải cứu. Họ trâng tráo, dối trá chối tội, liệt kê công vụ như một loại thành tích xin ân giảm tội với đủ thứ điều kiện khó khăn,

nghe rất nực cười. Nguyễn Thị Hương Lan than nghèo, trong khi giá trị tổng tài sản kê biên lên đến 51 tỷ đồng.

“Ngạo nghễ” hơn nữa, Trần Văn Dự, cựu Phó cục trưởng Xuất nhập cảnh, bị cáo buộc nhận hối lộ 6,7 tỷ đồng, tự bào chữa cho rằng, không yêu cầu doanh nghiệp đưa tiền, việc nhận hối lộ là “thụ động” **nên coi như “tôi số đen”**. Dự kể rằng, khi bị bắt, đã gọi về dặn vợ chuẩn bị 3 tỷ đồng và coi như **“anh nghĩ dưỡng một thời gian rồi về”** (8).

Người ta thường lưu truyền câu nói được cho là của Marx: *“Chỉ có súc vật mới có thể quay lưng lại nỗi đau khổ của đồng loại mà chăm lo riêng cho bộ lông của mình...”*. Nếu vậy, súc vật còn kém tàn nhẫn hơn các quan chức nhà sản một bậc rất xa. Súc vật chỉ quay lưng mà không biết tận dụng cơ hội đau khổ của đồng bào để hút máu, bóp cổ, vắt tiền của đồng bào.

Nhưng suy cho cùng, cả những bị cáo quan chức này cũng chưa phải là chính phạm của đại án tham nhũng, hối lộ trong “chuyến bay giải cứu”. Nói cách khác, họ chỉ là hệ quả phái sinh tất yếu của cơ chế xin – cho, **“cơ chế cám ớn”** mà đảng cộng sản đã tạo ra và nuôi dưỡng.

Còn độc tài đảng trị, còn trò hề “công cuộc đốt lò”, thì tham nhũng, hối lộ còn sinh sôi, không thua ruồi nhặng.

Chú thích:

1-

<https://tuoitre.vn/vu-chuyen-bay-giai-cuu-cuu-pho-chu-tich-quang-nam-nghi-khong-phai-tien-ngan-sach-nen-nhan-2023071218061029.htm>

2-

<https://thanhvien.vn/cuu-thu-truong-to-anh-dung-nhan-hoi-lo-215-ti-nhung-khong-biet-la-pham-phap-18523071214393697.htm>

3-

<https://vov.vn/phap-luat/bi-cau-pham-trung-kien-bat-khoc-xin-huong-an-tu-de-co-co-hoi-tro-ve-post1033390.vov>

4-

<https://cand.com.vn/Chong-dien-bien-hoa-binh/thu-doan-loi-dung-phien-toa-xet-xu-vu-an-chuyen-bay-giai-cuu-de-chong-pha-dang-nha-nuoc-i701075/>

5-

<https://congly.vn/cuu-thu-ky-cua-thu-truong-bo-y-te-nhan-tien-hoi-lo-qua-tai-khoan-m-e-vo-372940.html>

6-

<https://vnexpress.net/cuu-cuc-truong-lanh-su-coi-cong-dan-bi-mac-ket-o-nuoc-ngoai-nhu-nguoi-than-gia-dinh-4630910.html>

7-

<https://vnexpress.net/bi-cao-khai-am-uc-khi-bi-ep-dua-tien-trong-vu-chuyen-bay-giai-cuu-4631793.html>

8-

<https://danviet.vn/cuu-pho-cuc-truong-khi-bi-bat-dan-vo-chuan-bi-3-ty-dong-va-coi-nh-u-anh-nghi-duong-mot-thoi-gian-20230717161124854.htm>

Ở Việt Nam, ‘cám ơn’ không dễ... hiểu

18/10/2023

Trần Văn

Capture à partir de : voatiengviet

Các cơ quan tư pháp tại Việt Nam không xem ông Nguyễn Văn Vịnh, ông Chu Ngọc Anh hoặc nhiều người tương tự nhận “quà cảm ơn” là “nhận hối lộ”.

Ông Vịnh là người hỗ trợ Công ty Lilama thực hiện kế hoạch khai thác apatite suốt từ 2009 đến 2015, lúc ông còn là Phó Chủ tịch tỉnh Lào Cai đến khi ông trở thành Chủ tịch tỉnh rồi Bí thư tỉnh này.

Ông Nguyễn Văn Vịnh, cựu Bí thư Lào Cai, cựu Ủy viên Ban Chấp hành Trung ương (BCH TƯ) đảng CSVN khóa 12 vừa bị truy tố vì “*lợi dụng chức vụ quyền hạn trong khi thi hành công vụ*”.

Nói cách khác, các cơ quan tư pháp (công an, kiểm sát) nhất trí chuyện ông Vịnh nhận năm tỉ đồng của Công ty Lilama hồi Tết âm lịch năm 2015 là “*lợi dụng chức vụ quyền hạn trong khi thi hành công vụ*”.

Ông Vịnh bị công an khởi tố rồi kiểm sát truy tố vì Bộ Công Thương đã xác định ở thôn 2, xã Đồng Tuyển, thành phố Lào Cai có một mỏ apatite (khoáng vật dùng vào việc sản xuất các hoạt chất trong y khoa hay sản xuất phân bón), theo quy định của pháp luật thì muốn khai thác apatite tại đó phải xin phép Bộ Tài nguyên Môi trường. Tuy nhiên nhiều viên chức hữu trách của tỉnh Lào Cai không tuân thủ quy định này, cấp khu đất có mỏ apatit cho Công ty Lilama để doanh nghiệp này thực hiện một dự án xây dựng nhà hàng, khách sạn.

Với giấy phép đầu tư vừa kể, Công ty Lilama đã khai thác apatite rồi bán cho một doanh nghiệp khác. Lượng apatite bị khai thác trái phép tại thôn 2, xã Đồng Tuyển, thành phố Lào Cai trị giá hơn 600 tỉ đồng.

Ông Vịnh là người hỗ trợ Công ty Lilama thực hiện kế hoạch khai thác apatite suốt từ 2009 đến 2015, lúc ông còn là Phó Chủ tịch tỉnh Lào Cai đến khi ông trở thành Chủ tịch tỉnh rồi Bí thư tỉnh này.

Cứ như Kết luận điều tra và Cáo trạng thì ông Vịnh hoàn toàn “chí công, vô tư” suốt từ 2009 đến Tết âm lịch năm 2015 – từ lúc thông qua chủ trương đầu tư, cấp giấy phép đầu tư nhà hàng - khách sạn, đến cấp giấy phép tận thu apatite, cấp giấy phép tiêu thụ apatite. Ông Vịnh chỉ phạm tội khi nhận món quà cảm ơn trị giá năm tỉ đồng của Công ty Lilama nhân dịp Tết Nguyên đán (1). Thiên hạ có tin hay không không quan trọng. Quan trọng là cả công an lẫn kiểm sát cùng bảo như thế và chắc tòa án cũng sẽ nhất trí.

***

Cũng nhận quà cảm ơn nhưng ông Chu Ngọc Anh (Chủ tịch Hà Nội, cựu Ủy viên BCH TƯ đảng khóa 13) lại bị truy tố tội khác - tội “*vi phạm quy định về quản lý, sử dụng tài sản nhà nước gây thất thoát, lãng phí*”.

Trước khi trở thành Chủ tịch Hà Nội, ông Chu Ngọc Anh là Bộ trưởng Khoa học Công nghệ (KH-CN). Ở cương vị này, ông Anh đã cho phép Học viện Quân y liên kết với Công ty Việt Á sử dụng công quỹ “ *nghiên cứu*” về bộ xét nghiệm COVID-19. Về nguyên tắc, kết quả nghiên cứu thuộc quyền sở hữu của nhà nước nhưng Công ty Việt Á lại sử dụng thành quả để kinh doanh. Tuy “ *nghiên cứu*” và “ *thành quả*” có nhiều vấn đề cần bàn cãi hơn nhưng xin đề cập vào dịp khác, kẻ viết bài này chỉ muốn nhấn mạnh, ông Anh không tùy tiện như thế thì sẽ không có bộ xét nghiệm COVID-19 do “*Việt Á nghiên cứu, sản xuất*”, bộ xét nghiệm COVID-19 này không thể đạt mức tiêu thụ như đã biết và tất nhiên, không có đại án Việt Á!

Ông Phan Quốc Việt – nhân vật được xác định là chính phạm trong đại án Việt Á khai đã gửi quà để “ *cảm ơn*” ông Anh (2). Ông Anh thừa nhận điều này và các cơ quan tư pháp xem việc nhận 200.000 Mỹ kim (xấp xỉ năm tỉ đồng) ấy không phải là nhận hối lộ.

***

Luật Hình sự Việt Nam xác định, “ *nhận hối lộ*” là “ *lợi dụng chức vụ, quyền hạn trực tiếp hoặc qua trung gian nhận hoặc sẽ nhận bất kỳ lợi ích vật chất hoặc phi vật chất nào cho chính bản thân người đó hoặc cho người hoặc tổ chức khác để làm hoặc không làm một việc vì lợi ích hoặc theo yêu cầu của người đưa hối lộ*” và nhận từ ba tỉ đồng trở lên

là có thể bị phạt tù chung thân hoặc tử hình (3) song các cơ quan tư pháp tại Việt Nam không xem ông Vịnh, ông Anh hoặc nhiều người nhận “*quà cảm ơn*” như họ là “*nhận hối lộ*”.

Dẫu bản chất và hậu quả của việc ông Vịnh, ông Anh nhận “*quà cảm ơn*” chẳng khác gì nhau song ông Vịnh bị truy tố vì “*lợi dụng chức vụ quyền hạn trong khi thi hành công vụ*” với hình phạt tù 5 năm tù (thấp nhất) đến 15 năm tù (cao nhất) [4]. Còn ông Anh bị truy tố tội “*vi phạm quy định về quản lý, sử dụng tài sản nhà nước gây thất thoát, lãng phí*” với hình phạt tù... cải tạo không giam giữ đến ba năm (thấp nhất) hoặc phạt tù đến 12 năm tù (cao nhất) [5].

Bất kỳ ai cũng có thể xác định hậu quả của việc ông Vịnh nhận “*quà cảm ơn*” có nghiêm trọng hơn hậu quả của việc ông Anh nhận “*quà cảm ơn*” hay không (?), thế thì tại sao ông Vịnh lại bị khởi tố và truy tố với tội danh nặng hơn? Chẳng lẽ ông Vịnh là Ủy viên BCH TƯ đảng đã nghỉ hưu còn ông Anh là Ủy viên BCH TƯ đương nhiệm, do vậy ông còn nhiều “*chiến hữu*” đang tại nhiệm? Đây là những câu hỏi chỉ các cơ quan tư pháp đang bảo vệ “*pháp chế XHCN*” mới có thể trả lời!

Chú thích

(1)

<https://vnexpress.net/cuu-bi-thu-tinh-uy-lao-cai-bi-truy-to-vi-nhan-5-ty-dong-cam-on-4666141.html>

(2)

<https://danviet.vn/vu-an-viet-a-cuu-bo-truong-chu-ngoc-anh-noi-to-cam-on-khi-nhan-20000-usd-cua-phan-quoc-viet-20230818164315945.htm>

(3)

<https://thuvienphapluat.vn/hoi-dap-phap-luat/839C641-hd-nhan-hoi-lo-bao-nhieu-tien-thi-bi-truy-cuu-trach-nhiem-hinh-su.html>

(5)

<https://thuvienphapluat.vn/phap-luat/toi-vi-pham-quy-dinh-ve-su-dung-tai-san-nha-nuoc-gay-that-thoat-lang-phi-co-bao-nhieu-khung-hinh-ph-374543-57149.html>

(6)

<https://thuvienphapluat.vn/banan/tin-tuc/toi-loi-dung-chuc-vu-quyen-han-khi-thi-hanh-cong-vu-bi-xu-phat-the-nao-7670>

Cơ chế “xin – cho”

Capture à partir de :[baotienngdan](https://baotienngdan.com)

[Dương Quốc Chính](https://baotienngdan.com)

21-7-2023

Vụ giải cứu đồng bào bản chất là từ cơ chế “xin – cho”. Nhiều khi anh em thiện lành và bỏ đở chỉ biết lao vào chửi bọn quan tham, bọn

doanh nghiệp đưa hối lộ, làm hỏng cán bộ ta, bọn cán bộ điều tra sâu một chạy án... Nhưng phải hiểu đó chính là vấn đề của thể chế. Thể chế càng tạo ra nhiều cơ chế “xin – cho” thì càng tạo ra cơ hội cho tham nhũng.

Chính vì thế, một chính trị gia cánh hữu là Tổng thống Mỹ Reagan đã nói: *“Trong cuộc khủng hoảng hiện tại, chính phủ không phải là giải pháp cho những vấn đề của chúng ta; chính phủ chính là vấn đề”*.

Áp dụng câu nói này vào tình trạng hiện tại. Chúng ta cần hiểu là: *“Trong vấn đề tham nhũng hiện tại, đảng không phải là giải pháp cho vấn đề chống tham nhũng, mà đảng chính là vấn đề”*. Bởi vì hầu hết cán bộ tham nhũng là nằm trong đảng đó. Chính đảng, Chính phủ tạo ra cơ chế “xin – cho”, từ đó tạo ra tham nhũng, rồi đảng lại tự đốt lò. Nó thành cái vòng luẩn quẩn.

Câu nói của Reagan nó thể hiện nền tảng tư tưởng cho chính trị cánh hữu, đó là phải thu hẹp quy mô chính phủ lại. Chính phủ càng nhỏ, càng kiểm soát ít, sẽ càng ít tạo cơ chế “xin – cho”, ban phát quyền lực, thì sẽ không tạo được cơ hội tham nhũng. Nhưng thực tế, quy mô Chính phủ (chính xác hơn là quy mô bộ máy quản lý thể chế bao gồm cả đảng, Chính phủ và các đoàn thể ăn theo) của thể chế Cộng sản là to nhất so với tất cả các mô hình thể chế chính trị đã có.

Quay lại vụ án giải cứu, người dân cần hiểu là Doanh nghiệp cũng là nạn nhân, buộc phải hối lộ để có cơ hội làm ăn thôi. Muốn chống tham nhũng tận gốc được thì phải dò ngược lên trên xem ai đã tạo ra cái cơ chế để các quan chức kia được quyền ban phát cơ hội kinh doanh cho Doanh nghiệp?

Dân thì phải gian, doanh nghiệp nào cũng sẵn sàng chạy chọt, đút lót, nếu có thể. Nên chống tham nhũng thì phải từ cơ chế trước tiên chứ không thể đổ trách nhiệm cho dân. Cơ chế thì đầu tiên phải là luật pháp và cách thức giám sát quyền lực. Chứ còn cơ chế “xin – cho” thì thể chế nào cũng có hết, nhưng CS 2.0 là vô địch.

Chính thế nên trước mình đã phân tích tại sao CS 2.0 (kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa) nó lại tham nhũng nhiều hơn hẳn CS 1.0 (kinh tế kế hoạch). Đó là vì nền kinh tế tập trung nó là một bộ máy cứng nhắc, không cho các bộ phận của nó được quyền chủ động ban phát cơ hội. Đừng có nhầm tưởng các cụ đảng viên ngày xưa thì liêm

khiết hơn giờ. Chẳng qua là do cơ chế nó ít tạo điều kiện cho các cụ kiểm tiền thôi. Lòng tham của con người thì thời nào cũng vậy cả.

Mọi người cũng cần hiểu là ngay cả luật pháp hiện nay (gồm cả luật, nghị định, thông tư...) đa số được soạn thảo bởi hành pháp, họ luôn tìm cách cài cắm lợi ích nhóm của chính họ vào đó, để tạo cơ chế xin cho, để người dân, doanh nghiệp phải đến xin xỏ cơ quan chức năng, chính là tạo ra cơ chế để tham nhũng. Các loại quota, giấy phép con, cấp chứng chỉ, phê duyệt, thẩm định... đều là cửa kiểm tiền hết. Vì thế nên muốn chống tham nhũng thì phải giảm tối đa những thứ nói trên. Nhưng đảng mà làm thế thì lại giống con rắn tự nuốt cái đuôi mình.

[Vụ bay giải cứu là kết quả tất yếu của lỗi hệ thống](#)

Capture à partir de :[baotienngdan](#)

[Thức Phạm](#)

17-7-2023

Vụ bay giải cứu là kết quả tất yếu của lỗi hệ thống: Độc quyền quyền lực sinh ra cấm hoặc cho phép một cách tùy tiện, điều đó sinh ra xin-cho, xin-cho sinh ra sách nhiễu, gây khó dễ, cái đó dẫn đến đút lót-nhận hối lộ, cái kim trong bọc lòi ra dẫn đến bắt bớ, chạy án, chạy án lại bị bắt tiếp, các tiếng nói cảnh báo, chỉ trích, phản biện còn bị bắt sớm hơn, nên độc quyền quyền lực vẫn cứ tồn tại, thậm chí còn hung hăng, trắng trợn hơn... vòng luẩn quẩn cứ thế lặp đi lặp lại.

Nhiều người, kể cả báo chí chính thống cho rằng vụ này là to lắm rồi, tởm lợm, xấu xa, vô nhân tính, nhục lắm rồi, v.v... chắc không còn có vụ nào hơn được nữa.

Nhưng với mệnh đề đã nêu ra ở đầu bài này, mình chỉ thấy tình trạng suy thoái đạo đức, tham nhũng, hành dân toàn chỉ có tăng lên, vụ sau nghiêm trọng hơn vụ trước. Cho nên, mình dám cá là sẽ còn có những vụ động trời hơn nếu hệ thống vẫn cứ thế.

Việc bắt bớ, xét xử họ vẫn cứ phải làm vì bộ máy sinh ra thì phải tỏ ra có ích, thể thôi, chứ toàn là thằng chưa lộ bắt, xử thằng bị lộ, chứ chả có ai trong sạch cả.

Chỉ khi nào lãnh đạo cao nhất của đảng và báo Nhân dân tuyên bố cải cách:

- Tăng lương cho cán bộ, công chức đến mức cạnh tranh được với số 25% các công ty có mức lương cao nhất trên thị trường (Tất nhiên sẽ phải kèm theo bảo đảm chất lượng công việc, giảm biên chế...);
- Sửa luật để trừng phạt khắc nghiệt nhất đối với tội những nhiễu, tham nhũng, lãng phí;
- Bảo đảm quyền giám sát, phản biện của người dân, thả tù những người bị bắt chỉ vì họ làm như vậy;

Thì còn có chút hy vọng sẽ không có các đại án kiểu chuyển bay giải cứu trong tương lai.

Để mà xóa bỏ chế độ một đảng, lập một chế độ đa đảng trong hoàn cảnh, điều kiện hiện nay là không thực tiễn vì những người cầm quyền vẫn mạnh, vẫn được sự ủng hộ nhiều do phân phối lợi lộc khá hài hòa, các thành phần ăn theo, hưởng lợi đồng đảo. Vì vậy, nếu họ dám cải cách như trên cũng là tốt lắm rồi.

Thực tế, một số chế độ độc đảng hoặc độc tài ở châu Á trước đây cũng đã làm như vậy để chống tham nhũng và đạt hiệu quả trước khi họ chuyển sang chế độ dân chủ.

[Chạy chức \(Kỳ 1\)](#)

Capture à partir de : [baotienqdan](#)

Phạm Đình Trọng

20-11-2023

1. Trong những người đứng đầu đảng cộng sản cầm quyền ở Việt Nam thì ông đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng là người riết róng nhất về công tác cán bộ, rao giảng cao giọng nhất về đòi hỏi làm gương của người lãnh đạo, dạy bảo nhiều nhất về chọn lọc, đề bạt quan chức trong bộ máy nhà nước, hội họp nhiều nhất với hai cơ quan tối cao của đảng là bộ Chính trị và ban Bí thư về đội ngũ cán bộ lãnh đạo và ban hành dồn dập nhất những quyết định, chỉ thị, qui định về đội ngũ quan chức lãnh đạo đảng và nhà nước.

Đặc biệt việc chạy chức, chạy quyền được đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng chăm soi nhiều nhất, cảnh báo nghiêm khắc nhất, răn đe mạnh nhất và hai kỳ đại hội đảng gần đây ông Trọng đều là trưởng ban nhân sự, rà soát từng người đưa vào cơ quan lãnh đạo cao nhất của đảng.

Nhưng hãy nhìn việc đề bạt quan chức cấp quốc gia của tổ chức đảng sẽ nhận ra ngay cội nguồn của chạy chức chạy quyền, nhận ra nơi chạy chức ngang nhiên, công khai, ồ ạt và bất tận.

Bỏ qua việc chính ông đảng trưởng riết róng yêu cầu làm gương của người lãnh đạo, khát khe đòi hỏi thực hiện nghiêm những qui định về công tác cán bộ của đảng, lại chính là người nêu gương chiếm giữ chiếc ghế người đứng đầu đảng liền ba nhiệm kỳ, bất chấp cả điều lệ đảng là qui định có tính nguyên tắc, là luật lệ cao nhất của đảng. Đại hội 11 đảng cộng sản Việt Nam tháng 1 năm 2011 đưa ông Nguyễn Phú Trọng đã 67 tuổi lên vị trí người đứng đầu đảng với chức danh Tổng Bí thư thì đại hội 11 liền đưa ngay vào Điều lệ đảng, chương III, điều 17, qui định rằng: *“Đồng chí Tổng Bí thư giữ chức vụ Tổng Bí thư không quá hai nhiệm kỳ liên tiếp”*.

Từ 2011 đến nay, suốt ba nhiệm kỳ liên tiếp, ông Nguyễn Phú Trọng đứng đầu đảng cầm quyền thì đội ngũ quan chức ở phương diện quốc gia, những người quyết định sự thịnh suy của đất nước, quyết định bộ mặt xã hội và đời sống của người dân lại bộc lộ là đội ngũ quan chức tồi tệ nhất, yếu kém nhất, hư hỏng nhiều nhất, phạm tội nghiêm trọng nhất, gây thiệt hại cho nước, gây tội ác với dân lớn nhất, đưa đất nước vào những thất bại, khó khăn nghiêm trọng, đẩy người dân vào cuộc sống khốn cùng, phải nhận những mất mát bi thảm nhất, mất mát hàng chục ngàn mạng sống người dân trong đại dịch covid 19.

Quyền lực quốc gia ăn chia với tư bản hoang dã, làm giàu bằng tài nguyên đất đai, đẩy người dân vào cuộc đời đau thương, vào cuộc sống cùng quẫn, vào thân phận tù tội diễn ra trên khắp đất nước, từ Văn Giang, Hưng Yên, Dương Nội và Đồng Tâm, Hà Nội đến Thủ Thiêm, Sài Gòn.

Tư lệnh cảnh sát biển bán biển cho đường dây buôn lậu.

Bộ Y tế, bộ Khoa học Công nghệ bảo lãnh cho gian thương buôn test kit dỏm rồi chính quyền địa phương cưỡng bức dân, đe dọa dân ra ngoáy đi ngoáy lại mũi dân bằng kit dỏm để gian thương tiêu thụ hàng giả và để dịch covid bùng phát, giết chết hơn bốn mươi ba ngàn dân.

Cả hệ thống quyền lực tổ chức chuyến bay hút máu dân, núp dưới tên mã miều, lừa bịp: Chuyến Bay Giải Cứu ...

Những vụ việc ghê tởm, bẩn thỉu, nhục nhã như vừa nêu diễn ra dồn dập trên khắp đất nước đã phơi bày bộ mặt thấp hèn, bất lương, độc

ác không còn một chút tính người của đám quan chức ở phương diện quốc gia dưới triều Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng riết róng và trực tiếp làm công việc chọn lọc nhân sự, đề bạt cán bộ.

Bỏ qua hạng quan chức lãnh đạo quốc gia, quản lí xã hội từ cấp cao chót vót đã lộ mặt đốn mạt, đang trùng trùng lớp lớp trở thành tội phạm, nổi nhau ra toà và lũ lượt vào tù mà suốt chiều dài lịch sử hàng ngàn năm, cả thời nhà nước phong kiến thối nát, suy tàn, cả thời nhà nước thực dân đô hộ cũng chưa hề có.

Chưa có thời đại nào đảng viên đảng cầm quyền đều là những đảng uỷ cấp cao được tổ chức đảng chọn lọc, đặt lên ghế quan chức nhà nước, lại đồng loạt đổ đốn, đồng loạt biến chủ trương, chính sách của nhà nước chăm lo cho dân thành cơ hội cướp bóc dân, biến công vụ, nhiệm vụ công chức thành dịch vụ tư. Hưởng lương công chức nhà nước, sử dụng thời gian, phương tiện nhà nước thanh tra những vụ quan chức tham nhũng chiếm đoạt tài sản tiền bạc nhà nước thì quan thanh tra liền đòi được ăn chia ba mươi phần trăm tiền thu hồi từ tham nhũng! Hạng quan chức chỉ có con người hưởng thụ, không có con người trách nhiệm có mặt khắp các cấp chính quyền, nắm giữ đủ các thứ bậc quyền lực.

Bỏ qua quá đông những kẻ được đảng uỷ các cấp chọn lọc, tiến cử trao quyền lực quốc gia nhưng đã lộ mặt là hạng giá áo túi cơm, chỉ biết mang quyền lực quốc gia vơ vét cho bản thân và gia đình để vinh thân phì gia, đang nhiều lần bị điệu cổ ra tòa án, nhiều lần phơi bản mặt bản thủ, ô nhục trước bàn dân thiên hạ, đang chen vai, thích cánh bên nhau ở toà án, đang lúc nhúc như lũ dòm nhặng, lũ sâu mọt trong các nhà tù.

Chỉ điểm mặt vài quan chức đang vênh váo chiếm chiếc ghế quyền lực của dân nhưng người dân không được tiến cử, không được bầu chọn mà do tổ chức đảng chia chác những chiếc ghế quyền lực của dân cho đảng viên có vai vế trong đảng. Người dân mất quyền công dân đích thực nhất, lớn nhất, thiêng liêng nhất, không được tiến cử và bầu chọn hiền tài thực sự của dân, do đó những người nắm quyền lực của dân đều không phải hiền tài trong dân mà chỉ là người của những thế lực trong đảng nên mới có những quan chức nhà nước khi nhắc đến tên, khi nhìn thấy mặt, người dân chỉ thấy ngán ngẩm, không muốn nghe nhắc đến tên, càng không muốn nhìn bản mặt. Vì nghe nhắc đến

tên, nhìn thấy bản mặt hạng quan chức đó, người dân chỉ thấy cái tầm thường, thấp kém dưới mặt bằng xã hội!

Xin điểm vài gương mặt đó.

Chạy chức (Kỳ 2)

Capture à partir de : [baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Phạm Đình Trọng

22-11-2023

Tiếp theo [kỳ 1](#)

Ông Phạm Đình Quý (trái) tố cáo ông Bùi Văn Cường (phải) đạo văn. Người tố cáo lại nhận án tù gần 3 năm vì đụng đến thế lực của đảng. Ảnh trên mạng

2. Tố cáo tội phạm, tố cáo hành vi phạm pháp là quyền dân sự hợp pháp của mọi công dân, được bảo đảm trong luật Khiếu Nại Tố Cáo, ban hành từ năm 1998, chỉnh sửa năm 2011 và năm 2018. Ông uỷ viên trung ương đảng, bí thư tỉnh uỷ Đắk Lắk Bùi Văn Cường bị tiến sĩ khoa học Phạm Đình Quý, giảng dạy trường đại học Tôn Đức Thắng, tố cáo đạo văn là sự việc dân sự rất bình thường và hợp pháp. Xin nhắc lại, tố cáo là sự việc dân sự chứ không phải sự việc hình sự. Xem xét tố cáo cũng thuộc đời sống dân sự, không phải hoạt động hình sự, trừ khi vụ việc tố cáo là vụ việc hình sự.

Xét xử tố cáo đúng sai là việc của tư pháp, không phải việc của hành pháp, càng không phải việc của tổ chức đảng. Mọi công dân đều bình đẳng trước pháp luật. Dù là quan đầu tỉnh, ông bí thư tỉnh uỷ Cường bị tố cáo và ông thầy tiến sĩ dạy đại học Quý tố cáo ông Cường đạo văn đều là công dân bình đẳng trước pháp luật. Dù có bị tố cáo sai, có bị vu khống, xúc phạm nhân phẩm, với người tử tế, với công dân biết ứng xử theo khuôn phép luật pháp, chỉ có thể kiện người tố cáo sai và chờ toà án phân xử sau khi luận văn bị tố cáo đạo văn có đủ căn cứ khoa học xác minh.

Nhưng ông Cường bí thư tỉnh uỷ Đắk Lắk bị tố cáo đạo văn không hành xử như một người lương thiện, tử tế, như một công dân biết thượng tôn pháp luật. Ý vào quyền lực, ông bí thư tỉnh uỷ Đắk Lắk Bùi Văn Cường đã hành xử như một lục lâm thảo khấu ngoài vòng pháp luật, như cậu Trời Đặng Mậu Lân thời vua Lê chúa Trịnh. Cậu Trời Đặng Mậu Lân thời phong kiến thói nát dựa vào quyền uy chúa Trịnh. Cậu Trời Bùi Văn Cường dựa vào quyền uy đảng cộng sản thời chuyên chính vô sản, lấy sức mạnh bạo lực nhà nước chuyên chính vô sản hình sự hoá vụ việc dân sự, đẩy người tố cáo hợp pháp vào tù, che giấu luận văn bị tố cáo.

Hình sự hoá sự việc dân sự, ông bí thư tỉnh uỷ Cường lệnh cho cảnh sát Đắk Lắk mang súng, mang còng sắt, ngồi ô tô cảnh sát phóng từ Buôn Ma Thuật về Sài Gòn, xông vào quán ăn khi ông Quý, người tố cáo ông Cường đạo văn, cùng gia đình đang ăn tối, bập còng số 8 vào tay ông Quý, bắt người tố cáo ông bí thư tỉnh uỷ Đắk Lắk đạo văn như bắt quả tang một tội phạm hình sự, tổng lên ô tô cảnh sát, đưa về Đắk Lắk để toà án Đắk Lắk trong hệ thống bạo lực nhà nước chuyên chính vô sản của bí thư Cường xét xử.

Không những có công an, toà án, nhà tù là công cụ bạo lực nhà nước chuyên chính vô sản trong tay, uỷ viên trung ương đảng, bí thư tỉnh uỷ Đắk Lắk Bùi Văn Cường còn có cả chiếc ô bảo vệ thanh danh, uy tín chính trị cho đảng viên cấp cao là Tiểu Ban Bảo Vệ Chính Trị Nội Bộ Trung Ương Đảng. Luận văn tiến sĩ là luận văn khoa học. Xem xét việc sao chép, vay mượn, cóp nhặt từ những công trình khoa học khác trong luận văn tiến sĩ phải là hội đồng khoa học với những nhà khoa học chuyên sâu, có đủ kiến thức khoa học chuyên ngành nhìn nhận, có đủ tư cách kẻ sĩ bảo vệ giá trị khoa học, bảo vệ chân lí khoa học và có đủ nguồn văn bản khoa học đối chiếu mới có thể kết luận xác đáng.

Luận văn của ông bí thư tỉnh uỷ Cường bị tố cáo đạo văn phải có gì không đàng hoàng, không minh bạch, không đủ giá trị khoa học một luận văn tiến sĩ, ông tiến sĩ Cường, bí thư tỉnh uỷ Đắk Lắk mới không dám để hội đồng khoa học phán xét luận văn của ông, mà ông tìm đến chiếc ô bảo vệ thanh danh, uy tín chính trị cho đảng viên cấp cao là Tiểu Ban Bảo Vệ Chính Trị Nội Bộ Trung Ương Đảng.

Và Tiểu Ban Bảo Vệ Chính Trị Nội Bộ Trung Ương với những nhà chính trị Mác xít nắm chắc lí luận đấu tranh giai cấp, tuyệt đối hoá chuyên chính vô sản, coi lí luận đấu tranh giai cấp, chuyên chính vô

sản là chuẩn mực cao nhất và duy nhất, không cần căn cứ khoa học, không cần phải có văn bản khoa học đối chiếu liền có ngay văn bản bảo vệ chính trị nội bộ, bảo vệ uỷ viên ban chấp hành trung ương Bùi Văn Cường: *“Kết quả xác minh đến thời điểm hiện nay cho thấy đồng chí Bùi Văn Cường không có hành vi đạo văn, không vi phạm nghiêm trọng quy chế của Bộ GD-ĐT trong nghiên cứu bảo vệ luận án tiến sĩ tại Trường đại học Hàng Hải Việt Nam năm 2018 như nội dung tố cáo...”*

Ngay trong ngôn từ văn bản của Tiểu Ban Bảo Vệ Chính Trị Nội Bộ Trung Ương cũng đã xác nhận rằng Tiểu Ban chỉ là một cơ quan đảng, chứ không phải cơ quan khoa học. Trong đảng, ông Cường là đồng chí. Trong khoa học ông Cường là tiến sĩ. Vì chỉ có góc nhìn của cơ quan đảng, không có góc nhìn của cơ quan khoa học nên văn bản của Tiểu Ban Bảo Vệ Chính Trị Nội Bộ Trung Ương Đảng chỉ nhìn nhận ông Cường là đảng viên cộng sản, gọi ông Cường là đồng chí, không nhìn ông Cường là nhà khoa học, không gọi ông Cường là tiến sĩ.

Tiểu Ban Bảo Vệ Chính Trị Nội Bộ Trung Ương Đảng chỉ là một cơ quan trong tổ chức của đảng, chỉ có vị trí, chức năng, quyền lực trong nội bộ đảng, không phải là cơ quan quyền lực trong bộ máy quản lí nhà nước, không có vị trí, vai trò, chức năng trong hệ thống hành chính nhà nước, lại càng không phải là tiếng nói khoa học, không có chức năng nhận định, đánh giá, xác minh luận văn khoa học. Vì vậy, dù Tiểu Ban Bảo Vệ Chính Trị Nội Bộ Trung Ương Đảng có xác minh “đồng chí Bùi Văn Cường không có hành vi đạo văn” thì văn bản xác minh đó hoàn toàn không có giá trị khoa học, không có tư cách xác minh luận văn khoa học, không có giá trị pháp lí trong tranh tụng khoa học.

Chỉ căn cứ vào văn bản xác minh của tổ chức chính trị chỉ có chức năng bảo vệ chính trị nội bộ đảng là Tiểu Ban Bảo Vệ Chính Trị Nội Bộ Trung Ương Đảng, không có tư cách xác minh luận văn khoa học, Toà án Đăk Lăk, công cụ bạo lực chuyên chính vô sản của đảng bộ tỉnh Đăk Lăk, công cụ bạo lực của bí thư tỉnh uỷ Bùi Văn Cường liền ra phán quyết buộc người tố cáo ông bí thư tỉnh uỷ Cường đạo văn tội vu khống. Người thầy trường đại học Tôn Đức Thắng, tiến sĩ Quý tố cáo ông uỷ viên trung ương đảng, bí thư tỉnh uỷ Đăk Lăk Bùi Văn Cường đạo văn liền bị tổng vào tù.

Đạp tắt lời tố cáo đạo văn không phải bằng xác minh khoa học mà bằng bạo lực nhà nước chuyên chính vô sản, ông bí thư tỉnh uỷ Đắk Lắk Bùi Văn Cường uỷ viên trung ương đảng khoá XII, lại tái nhiệm uỷ viên trung ương đảng khoá XIII. Quan chức đảng duy trì chiếc ghế quyền lực bằng chà đạp pháp luật, chà đạp nhân cách và cuộc đời nhà khoa học, lộng hành ngoài vòng pháp luật như cậu Trời Đặng Mậu Lân thời phong kiến thối nát, liền được tổ chức đảng trung ương điều về kinh đô làm chủ nhiệm văn phòng quốc hội, tổng thư kí quốc hội, cơ quan lập pháp, nơi tạo ra hành lang pháp luật cho dòng chảy cuộc sống.

Ông đảng trưởng Nguyễn Phú Trọng đay nghiến rất nặng lời, răn đe cảnh báo rất nghiêm khắc về chạy chức chạy quyền, nhưng chính tổ chức đảng trung ương đã chạy tố cáo cho ông uỷ viên trung ương đảng Bùi Văn Cường rồi lại ngang nhiên chạy chức cho ông quan đảng chà đạp lên pháp luật, chà đạp lên thân phận người dân lương thiện. Đặt ông quan đảng hành xử như lục lâm thảo khấu thời phong kiến thối nát, ngồi vào ghế chủ nhiệm văn phòng quốc hội, tổng thư kí quốc hội, tổ chức đảng trung ương đã bộc lộ rõ sự kiêu ngạo cộng sản, coi khinh người dân như cỏ dại, như rơm rác, ngang nhiên thách thức cả thời văn minh tin học, đã cho người dân ý thức được quyền con người trong giá trị làm người, ý thức được quyền công dân trong trách nhiệm công dân.

[Chạy chức \(Kỳ 3\)](#)

Capture à partir de : [baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Phạm Đình Trọng

27-11-2023

Tiếp theo [kỳ 1](#) và [kỳ 2](#)

3. Vụ đảng viên, chi cục trưởng chi cục Kiểm Lâm Yên Bái sáng sớm ngày 18.8.2016 xách cặp chứa súng ngắn vào cơ quan tỉnh uỷ, bắn chết bí thư tỉnh uỷ, bắn chết uỷ viên thường vụ, trưởng ban tổ chức tỉnh uỷ kiêm chủ tịch hội đồng nhân dân tỉnh, rồi tự sát ngay trong cơ quan tỉnh uỷ, biến cơ quan tỉnh uỷ ngạo nghễ tung bay lá cờ búa liềm cộng sản thành một pháp trường thê lương, đẫm máu, là cơn địa chấn trong đời sống xã hội của Yên Bái và của cả nước. Cơn địa chấn làm lung lay, rạn nứt niềm tin của người dân vào những người cộng sản, vào đảng cộng sản cầm quyền.

Chi cục trưởng Kiểm Lâm đương nhiên là uỷ viên thường vụ trong đảng uỷ chi cục Kiểm Lâm. Ba đảng viên cộng sản đều có cấp uỷ đảng cao chót vót ở ngay cơ quan tỉnh uỷ, là mắt mắt lớn của đảng cộng sản cầm quyền. Mắt lãnh đạo hàng đầu của đảng bộ tỉnh. Mắt uy tín, thanh danh cả một tỉnh uỷ. Phơi bày sự mất đoàn kết sâu sắc trong đảng bộ tỉnh. Phơi bày đạo đức suy đồi, bản lĩnh yếu kém, nhân cách thấp hèn của đảng viên. Và điều nghiêm trọng hơn cả là phơi bày sự lãnh đạo quá yếu kém, không hoàn thành nhiệm vụ của cả ban lãnh đạo tỉnh uỷ Yên Bái.

Máu của ba đảng viên có cấp uỷ đảng cao trong đảng bộ tỉnh Yên Bái lênh láng ở cơ quan tỉnh uỷ sáng ngày 18.8.2016 còn bị thảm, khủng khiếp hơn nhiều lần máu mười ba yếu nhân lãnh đạo cuộc khởi nghĩa Yên Bái bị Pháp chém đầu ngày 17.6.1930.

Máu mười ba đảng viên lãnh đạo Quốc Dân Đảng bị Pháp chém đầu ở Yên Bái ngày 17.6.1930 là dòng máu yêu nước trong mọi trái tim Việt Nam, dòng máu viết lên trang sử vàng Việt Nam. Mọi người dân Việt Nam yêu nước đều kiêu hãnh thấy như có dòng máu của mình hoà trong dòng máu mười ba đảng viên Quốc Dân Đảng. Còn máu ba đảng viên cộng sản lênh láng ở cơ quan tỉnh uỷ Yên Bái sáng ngày 18.8.2016 cũng là máu người Việt Nam nhưng là dòng máu ô nhục, dòng máu hận thù đồng chí, đồng đảng cộng sản, dòng máu làm hoen ố trang sử đảng bộ cộng sản Yên Bái và trang sử đảng cộng sản Việt Nam.

Đảng viên còn tin vào lí tưởng cao đẹp của đảng, còn tâm nguyện phấn đấu cho lí tưởng cộng sản thì không thể lạnh lùng giết hại lãnh đạo đảng như vậy. Cuộc bắn giết kinh hoàng trong nội bộ đảng bộ tỉnh Yên Bái phơi bày sự sụp đổ, phá sản lí tưởng cộng sản trong đảng viên, trong tổ chức đảng bộ tỉnh, là một trang đen tối của lịch sử đảng bộ tỉnh Yên Bái, là thất bại nặng nề, đau đớn của tổ chức đảng và bộc lộ sự tắc trách, thiếu trách nhiệm, buông lỏng lãnh đạo, không làm tròn bổn phận trước đảng bộ Yên Bái và trước ban chấp hành trung ương của cả ban lãnh đạo đảng bộ Yên Bái.

Trong những kết luận đề nghị thi hành kỉ luật tổ chức đảng và đảng viên cao cấp những năm gần đây, uỷ ban Kiểm Tra Trung Ương đảng cộng sản luôn nhắc đến một khuyết điểm hàng đầu dẫn đến phải kỉ luật tổ chức đảng và cá nhân đảng viên ở vị trí lãnh đạo là buông lỏng lãnh đạo.

Với nguyên tắc đảng lãnh đạo tập thể, cá nhân phụ trách, buông lỏng lãnh đạo không phải chỉ là năng lực yếu kém của người đứng đầu tổ chức đảng mà còn là năng lực yếu kém của cả tập thể đảng uỷ lãnh đạo đảng bộ. Rõ ràng năng lực lãnh đạo của tập thể đảng uỷ Yên Bái quá yếu kém, không quản lí, lãnh đạo đảng viên, buông lỏng lãnh đạo trong thời gian dài, mới để đảng viên suy thoái đến trống rỗng lí tưởng cộng sản, để tổ chức đảng mất đoàn kết trầm trọng, dẫn đến đảng viên nã đạn vào đầu, vào ngực bí thư tỉnh uỷ và trưởng ban tổ chức tỉnh uỷ.

Máu đổ ở cơ quan tỉnh uỷ Yên Bái sáng ngày 18.8.2016 là thất bại thảm hại, là khuyết điểm, sai trái nghiêm trọng của tập thể ban lãnh đạo tỉnh uỷ Yên Bái. Sai trái có tên buông lỏng lãnh đạo. Ngoài bí thư tỉnh uỷ đã chết thì cả ban thường vụ tỉnh uỷ Yên Bái không thể trốn tránh trách nhiệm về sai trái nghiêm trọng đó và người còn sống phải chịu trách nhiệm lớn nhất là uỷ viên thường vụ, phó bí thư tỉnh uỷ Phạm Thị Thanh Trà.

Bà Phạm Thị Thanh Trà, Phó Bí thư tỉnh uỷ, kiêm Chủ tịch UBND tỉnh Yên Bái, tại lễ tang Bí thư Tỉnh uỷ Yên Bái Phạm Duy Cường. Nguồn: Báo DV

Nhưng tổ chức đảng đã ưu ái, bỏ qua trách nhiệm về sự buông lỏng quản lí dẫn đến mất mát quá lớn cho đảng của phó bí thư tỉnh uỷ, kiêm chủ tịch uỷ ban nhân dân tỉnh Yên Bái Phạm Thị Thanh Trà. Không những vô can, phó bí thư tỉnh uỷ Phạm Thị Thanh Trà còn được thăng chức lên chiếc ghế bí thư tỉnh uỷ đang bỏ trống, rồi như một đảng viên cấp cao trong sạch, hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ, lại tái nhiệm uỷ

viên trung ương đảng khoá XIII, được đưa lên nắm quyền lực quốc gia, thăng tiến mau lẹ. Chỉ sau sáu tháng ngồi ghế thứ trưởng liền tốt lên bộ trưởng bộ Nội vụ.

Chỉ có quyền năng chạy chức thần thánh mới có thể chạy chức cho một phó bí thư tỉnh uỷ quản lí đảng viên một đảng bộ địa phương, một đảng bộ cấp tỉnh để đổ vỡ thảm hại, lại được giao quản lí bộ máy chính quyền cả nước.

Đảng viên cộng sản trong đảng uỷ Yên Bái bắn giết nhau đẫm máu ở ngay cơ quan tỉnh uỷ, để lại trong lòng người dân sự ngao ngán, thất vọng, mất lòng tin vào đảng cầm quyền, để lại trong lịch sử đảng vết nhơ lớn.

Lòng tin của người dân vào đảng cầm quyền chỉ được cứu vãn khi những thất bại được nhìn nhận, khi có người chịu trách nhiệm và được xử lí nghiêm khắc. Trang sử đảng chỉ quang minh khi cả những vết nhơ, những yếu kém, thất bại cũng được trung thực và dũng cảm nhìn nhận và tập thể đảng uỷ chịu trách nhiệm có đủ sự trung thực và nghiêm khắc nhận trách nhiệm và nhận kỉ luật để mát mát, thất bại không lặp lại.

Đề bạt, cất nhắc người năng lực và phẩm chất yếu kém phải chịu trách nhiệm về những thất bại, mát mát lớn là che giấu, lấp liếm sai trái, càng gây thất vọng, mất lòng tin cho người dân, càng tạo ra khoảng tối trong trang sử của đảng cộng sản cầm quyền và càng duy trì, bảo tồn mầm mống những tai hoạ tiếp theo.

Dù sai lầm yếu kém lớn đến đâu, dù thất bại nặng nề thế nào, được xử lí thoả đáng thì sai lầm, thất bại mới thực sự kết thúc và người dân cũng cho qua, cho vào quên lãng của quá khứ để nhìn nhận hiện tại. Nhưng buông lỏng, yếu kém trầm trọng trong lãnh đạo đảng bộ, quản lí đảng viên, dẫn đến máu đổ lênh láng ở tỉnh uỷ Yên Bái, mà uỷ viên thường vụ, phó bí thư tỉnh uỷ vẫn vô can, vẫn thênh thang lên chức lên quyền thì vụ đổ máu thể lương ở cơ quan tỉnh uỷ Yên Bái chưa thể kết thúc. Thì trong mắt đảng viên đảng bộ Yên Bái và trong ghi nhận của người dân cả nước, tên tuổi, hình ảnh, chân dung, sự nghiệp đảng viên cộng sản Phạm Thị Thanh Trà mãi mãi đóng đinh lại ở vị trí uỷ viên thường vụ, phó bí thư tỉnh uỷ Yên Bái, đóng đinh lại trong trách nhiệm buông lỏng lãnh đạo để đảng viên, xa rời lí tưởng cộng sản, đảng viên chứa chất hận thù với tổ chức đảng đến mức đánh đổi cả

mạng sống để giết chết người đứng đầu tỉnh uỷ và trưởng ban tổ chức tỉnh uỷ.

Chỉ có quyền năng thần thánh của tổ chức đảng trung ương mới có thể chạy chức cho một cán bộ đảng lãnh đạo, quản lí đảng viên một đảng bộ không xong, để đảng viên trong đảng bộ bắn giết nhau, máu đảng viên hoen ố cả cơ quan đảng, làm chấn động đời sống xã hội cả nước, làm mất lòng tin của người dân vào đảng cầm quyền, phơi bày trước người dân cuộc đấu đá đẫm máu giành chức quyền trong đảng.

Với quyền năng thần thánh, tổ chức đảng trung ương có thể đặt bất cứ ai vào bất cứ vị trí quyền lực nào. Nhưng dù thần thánh, tổ chức đảng cũng không thể tạo ra năng lực tương xứng cho con người yếu kém được tổ chức đảng trao quyền lực.

Ở vị trí quản lí bộ máy chính quyền cả nước, quản lí lãnh thổ hành chính quốc gia nhưng không có năng lực, không đủ tầm quốc gia, không nhìn ra việc cần làm. Chỉ thấy những việc sự vụ hành chính. Chỉ biết đi theo lối mòn, lại làm những việc trong quá khứ đã làm nhiều lần và thất bại ê chề là chia cắt, sắp xếp lại đơn vị hành chính quốc gia.

Trong quá khứ, những người lãnh đạo quốc gia chỉ có quyền lực chính trị và quyền lực hành chính mà không có quyền lực trí tuệ, không có quyền lực văn hoá nên không nhận biết được hồn lịch sử và hồn dân gian của mỗi vùng đất. Chỉ có sự ngạo nghễ ra tay sắp xếp lại giang sơn để thể hiện quyền uy, quyền lực chính trị, quyền lực hành chính đã nhiều lần tuỳ hứng chia tách, sát nhập, lắp ghép cơ học đơn vị hành chính tỉnh, huyện trên cả nước, gây biến động, rối loạn cơ học rất lớn trong tổ chức đơn vị hành chính. Tạo thêm lỗ thủng rất lớn cho túi tiền teo tóp của ngân sách quốc gia phải chi khoản ngân sách lớn cho sự ra đời các đơn vị hành chính mới. Tạo ra sự xung khắc, lục đục, đấu đá triền miên trong việc lắp ghép gượng ép đội ngũ quan chức quản lí đơn vị hành chính mới.

Mỗi con người ngoài thể xác với chiều cao, cân nặng làm nên vóc dáng hình hài, còn có con người văn hoá với thế giới tâm hồn và kiến thức văn hoá xã hội làm nên giá trị đích thực của con người đó. Số đo chiều cao, cân nặng mỗi con người chỉ là con số cơ học, chỉ là vật chất, chỉ có sức sống hữu hạn trong không gian. Thế giới tâm hồn và kiến thức văn hoá xã hội mới là tầm vóc, là giá trị đích thực của mỗi con người, mới có sức sống vô hạn trong thời gian.

Diện tích đất đai và dân số mỗi đơn vị hành chính tỉnh, huyện, xã cũng chỉ là con số cơ học, chỉ là phần vật chất, thể xác vô hồn. Cội nguồn lịch sử cộng đồng dân cư, hồn folklore, nét đặc sắc văn hoá dân gian, phong tục tập quán trong sinh hoạt, trong đời sống do lịch sử để lại và tình yêu máu thịt của cư dân với mảnh đất mang hồn cốt ông bà tổ tiên mới là phần hồn của một địa danh.

Địa hình tự nhiên và điều kiện sống tự nhiên đã tạo ra cho mỗi vùng đất một cộng đồng dân cư con đẻ của vùng đất đó. Cộng đồng dân cư lại tạo hồn dân dã và tạo khí thiêng lịch sử cho đất. Mỗi vùng đất có một lịch sử hình thành, có một cộng đồng dân cư tạo nên lịch sử vùng đất, tạo nên khí thiêng của đất và tạo nên hồn dân gian của cộng đồng. Đó là cơ sở xác đáng và bền vững, là căn cứ cần thiết tạo nên đơn vị hành chính của một vùng đất thuận tự nhiên, hợp lòng người, bảo tồn được khí thiêng lịch sử và hồn văn hoá của cộng đồng dân cư trên vùng đất đó.

Chúng cội nguồn lịch sử, chúng cội nguồn văn hoá dân gian, chúng tình yêu với mảnh đất cha ông, chúng cả tên gọi mảnh đất thân thương là chất keo kết dính dân cư sống lâu đời trên mảnh đất đó, tạo nên sự ổn định, bền vững của một địa danh. Chỉ căn cứ vào con số cơ học, diện tích và dân số, phá vỡ cội nguồn lịch sử, phá vỡ cội nguồn folklore là phá vỡ sự ổn định, bền vững của địa danh đó.

Diện tích đất đai là vật chất vô hồn có thể băm vằm chia cắt, lắp ghép tùy thích. Nhưng lịch sử cộng đồng dân cư, văn hoá dân gian, tình yêu của người dân với miền đất, ngay cả tên đất mang hồn dân dã quê kiểng của người dân thì một chính quyền thực sự có văn hoá, có kiến thức quản lí hành chính quốc gia và biết quý trọng giá trị nhân văn không thể tùy hứng, tùy tiện chia cắt, lắp ghép.

Địa hình tự nhiên và điều kiện sống tự nhiên đã hình thành trên khắp thế giới những đơn vị hành chính dù có cái vỏ vật chất nghịch lí là diện tích đất đai nhỏ xíu mà có số dân khổng lồ nhưng lại có cái lõi hợp lí của địa hình tự nhiên, của lịch sử và văn hoá cộng đồng dân cư khai phá, hình thành, viết lên tên vùng đất đó.

Không thể máy móc, duy ý chí, phi lịch sử, phi nhân văn, xoá bỏ đơn vị hành chính của lịch sử rồi tùy tiện đưa ra những con số cơ học về dân cư, về diện tích đất đai để tạo ra những đơn vị hành chính theo con số dân cư và diện tích đất đai tưởng là hợp lí về con số cơ học, về hình thức nhưng lại xoá mất giá trị thiêng liêng của vùng đất đó. Xoá mất

cái hợp lí của tự nhiên. Xoá mất từ tên gọi đến lịch sử và văn hoá của tên gọi đó.

Những đơn vị hành chính thuận tự nhiên, hợp lòng người đã tồn tại ổn định, bền vững, đã trở thành di sản thiêng liêng của cha ông, của lịch sử. Tên gọi những đơn vị hành chính từ cha ông, từ lịch sử để lại, đã trở thành tên gọi của tình yêu, của niềm tự hào, là tên gọi quê hương, thân thiết, ruột thịt như tên cha, tên mẹ, tên người yêu.

Căn cứ con số cơ học về diện tích đất đai và dân số để rồi lại chia cắt, sát nhập tạo ra đơn vị hành chính mới, tạo ra những tên đất mới vô hồn là đánh phá vào cội nguồn văn hoá dân gian ngàn đời của mảnh đất thấm đẫm mồ hôi và máu người dân lao động sáng tạo trên mảnh đất đó, gây tổn kém tiền bạc, bất ổn xã hội vô cùng to lớn và lâu dài.

Triều nhà Nguyễn kéo dài 143 năm là một triều đại có công rất lớn trong mở đất về phía Nam và mở biển về phía Đông. Suốt thế kỉ 19, triều Nguyễn cùng người Việt cả nước không phải chỉ mang gươm mà còn mang máu, nước mắt, mồ hôi và hồn folklore của nền văn minh sông Hồng đi mở cõi. Sang thế kỉ 20, quyền lực nhà nước và quyền lực trí tuệ văn hoá của những khoa bảng ở vị trí quản lí quốc gia triều Nguyễn mới xác lập, định hình rất lịch sử, rất thuận tự nhiên và thuận lòng người đơn vị hành chính quốc gia từ làng xã đến huyện, tỉnh.

Những đơn vị hành chính quốc gia thuận địa hình tự nhiên, thuận điều kiện sống tự nhiên, thuận lịch sử hình thành và thuận lòng dân đã hình thành ổn định từ cuối triều nhà Nguyễn đến nay. Thời Pháp cai trị chỉ có đôi lần thay đổi cục bộ nhỏ lẻ ở một, hai địa phương. Chỉ từ mấy chục năm nay, những quan chức công nông quản lí quốc gia mới dón dập chia tách, sát nhập vô tội vạ đơn vị hành chính quốc gia.

Những đảo lộn chia tách sáp nhập đơn vị hành chính liên tục và bất tận, không do nhu cầu đời sống xã hội, không có căn cứ khoa học, chỉ do ý chí của người có quyền lực muốn thể hiện vai trò quản lí quốc gia và muốn để lại dấu ấn cá nhân người có quyền trong lịch sử nhà nước công nông. Những chia tách, sáp nhập đơn vị hành chính tùy tiện chỉ mang lại sự ngỡ ngàng cho người dân, chỉ thêm gánh nặng cho ngân sách và tạo ra sự lục đục, bất ổn âm thầm nhưng gay gắt, bất tận trong bộ máy nhân sự quản lí lãnh thổ quốc gia.

Chia tách, sáp nhập tùy tiện đơn vị hành chính quốc gia không có căn cứ khoa học, không do đòi hỏi của thực tế đời sống xã hội, chỉ bộc lộ

người quản lí bộ máy hành chính quốc gia chỉ có quyền lực hành chính mà không có quyền lực trí tuệ.

Vừa ngồi vào ghế bộ trưởng bộ Nội Vụ, bộ trưởng Phạm Thị Thanh Trà liền thể hiện quyền lực hành chính, trình Quốc Hội dự thảo sắp xếp lại đơn vị hành chính quốc gia triệt để hơn những lần chia tách, sáp nhập đơn vị hành chính quốc gia trước đây đã làm lu mờ lịch sử, mất mát hồn dân gian nhiều mảnh đất đầy bản sắc folklore quý giá.

Trước đây chỉ chia tách sáp nhập cấp tỉnh cả nước và một số huyện. Nay chia tách sáp nhập tới quận, huyện, phường, xã. Tổ chức hành chính quốc gia lại bắt đầu một chu kì biến động cơ học về tổ chức đơn vị hành chính quốc gia và bất ổn sâu xa trong đời sống tình cảm của người dân với mảnh đất quê hương.

[Chạy chức \(Kỳ 4\)](#)

Capture à partir de : [baotienngdan](#)

Phạm Đình Trọng

30-11-2023

Tiếp theo [kỳ 1](#) — [kỳ 2](#) và [kỳ 3](#)

4. Trong khuôn phép luật pháp Việt Nam, trong nhà nước chuyên chính vô sản Việt Nam thì mọi tổ chức xã hội đều là tổ chức chính trị, xã hội. Những tổ chức chính trị, xã hội như hội Kiến Trúc Sư, hội Nhà Văn, hội Nông Dân ... đã tạo ra của cải vật chất cho xã hội, tác động tích cực, rộng lớn và sâu xa đến toàn xã hội.

Những hội tạo ra giá trị vật chất và giá trị văn hoá cho xã hội đều mang trên vai trách nhiệm xã hội, hội viên đều có con người xã hội và đều có tư duy ở tầm quốc gia và tầm thời đại. Tác phẩm kiến trúc để lại giá trị nghệ thuật, giá trị thẩm mỹ trong không gian và thời gian. Tác phẩm văn học đích thực là thực phẩm văn hoá, tinh thần không thể thiếu của đời sống xã hội, tác động sâu xa đến tư tưởng, tình cảm đông đảo người dân. Sản phẩm của người nông dân nuôi sống cả xã hội, bảo đảm sự ổn định, bình yên và bền vững của xã hội.

Cũng là một tổ chức chính trị xã hội nhưng đoàn thanh niên chỉ là tổ chức chính trị chạy, có nhiệm vụ lôi kéo, tổ chức thanh niên vào những hoạt động phong trào, làm những vụ việc tạo không khí tưng bừng nhất thời cho xã hội, tạo màu sắc tươi vui thoáng chốc cho tuổi trẻ, tạo những sinh hoạt phong trào theo thời vụ chính trị, theo sự dẫn dắt của quyền lực chính trị và chỉ là công cụ của quyền lực chính trị. Như công

an là công cụ của quyền lực nhà nước. Công cụ là chân tay, giải quyết sự vụ. Quản lí quốc gia là hoạch định chính sách xã hội, là bộ não. Chân tay không thể làm chức năng bộ não.

Được quyền lực chính trị cầm tay chỉ việc, tổ chức đoàn thanh niên cộng sản chỉ hoạt động chân tay, làm những việc sự vụ, chỉ cần tinh thần hăng hái, không cần đến trí tuệ và khoa học. Là thứ tầm gửi vào thể chế chính trị nhà nước cộng sản, tổ chức đoàn thanh niên cộng sản không làm ra của cải vật chất cho xã hội. Nhưng thể chế chính trị cộng sản đã coi thứ tầm gửi chính trị có tên đoàn thanh niên cộng sản như một lực lượng chính trị hậu bị của đảng nên đã đưa tổ chức tầm gửi chính trị đoàn thanh niên cộng sản tham gia vào đời sống chính trị xã hội và đưa thủ lĩnh tổ chức thanh niên cộng sản vào chính trường và quan trường.

Chỉ là tổ chức tầm gửi vào thể chế chính trị, là công cụ của chính trị thì thủ lĩnh thanh niên, ngoài số rất ít hiếm hoi thông minh và mẫn cảm, có trí tuệ, có con người xã hội, có tư duy sắc sảo và tâm hồn nhạy cảm với những vấn đề của cuộc sống, của quốc gia, của thời đại, còn lại đều là những con người sinh vật, không có con người xã hội, không đủ tầm tư duy những vấn đề của quốc gia, của thời đại.

Những người thiếu hụt trí tuệ, thiếu hụt con người xã hội thường lấp liếm sự thiếu hụt bằng việc đón ý, làm hài lòng quyền lực, tận tụy với quyền lực và xăng xái với công việc sự vụ. Những thủ lĩnh thanh niên thiếu hụt trí tuệ, thiếu hụt con người xã hội chỉ nhìn ra những việc sự vụ trước mắt, nhất thời. Không nhìn ra việc quốc kế dân sinh. Chỉ là nhà chính trị chạy nhưng trong nhà nước chuyên chính vô sản, chính trị được tuyệt đối hoá thì lãnh đạo tổ chức chính trị đoàn thanh niên cũng trong cơ cấu hệ thống quyền lực chính trị. Có quyền lực chính trị ắt sẽ có quyền lực nhà nước. Và tổ chức tầm gửi chính trị đã trở thành bộ phóng cho nhiều thủ lĩnh tầm gửi chính trị bay vút vào vòm trời quyền lực mênh mông.

Nhận ra chiếc bộ phóng thần kì vào không gian quyền lực của tổ chức tầm gửi chính trị đoàn thanh niên, nhiều lãnh đạo đảng và nhà nước như tổng bí thư Nông Đức Mạnh, thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, bí thư tỉnh uỷ Bắc Ninh Nguyễn Nhân Chiến, ... nhiều lắm, không sao kể hết, đều cũng những đứa con tầm thường đặt lên bộ phóng quyền lực là tổ chức tầm gửi chính trị đoàn thanh niên. Không thể tự đi bằng đôi chân của mình, phải leo lên lưng bố, được bố cũng đặt lên bộ phóng quyền

lực. Rõ ràng đó là những con người tầm thường. Chỉ những hạng tài hèn, nhân cách kém mới phải kí sinh vào quyền lực của bố mẹ để vào đời. Tổ chức đoàn thanh niên đã biến những hạng tầm thường, tài hèn, nhân cách kém thành những quyền lực quản trị quốc gia, nắm vận mệnh nhân dân, đất nước, những nhà giữ kỉ lục leo nhanh, leo cao trên những nấc thang quyền lực. Xin điểm vài gương mặt.

Từ một anh thợ hàn của xưởng cơ khí tư nhân, tham gia tổ chức thanh niên bí mật thuộc khu đoàn Sài Gòn – Gia Định thời Việt Nam Cộng Hoà rồi được kết nạp vào đảng cộng sản, Lê Thanh Hải leo rất nhanh lên các cấp uỷ đoàn của phường, quận, thành phố. Chỉ hoạt động phong trào, chỉ làm những việc sự vụ nhưng bộ phận của tổ chức tầm gửi chính trị đoàn thanh niên đã đưa Hải vào ban chấp hành trung ương đảng, chủ tịch uỷ ban Nhân Dân thành Hồ, vào bộ Chính Trị đảng cộng sản, bí thư thành uỷ thành Hồ.

Như mọi quan chức thời nay, có quyền lực, Hải có đủ bằng cấp học hàm, học vị cao ngất ngưỡng nhưng kĩ năng lao động thực sự của Hải chỉ là anh thợ hàn, kĩ năng quản trị xã hội của Hải chỉ là anh cán bộ tổ chức tầm gửi chính trị, không có trí tuệ khoa học, không có lí tưởng xã hội. Không có lí tưởng xã hội thì không có con người xã hội, chỉ có con người thể xác. Tham vọng quyền lực chỉ để thoả mãn con người thể xác, chỉ để vinh thân phì gia. Hải đã tạo ra cả một ê kip quyền lực cướp đất ở Thủ Thiêm. Tội của Hải ngút trời Thủ Thiêm, ngút trời Sài Gòn. Chỉ đến khi nghỉ hưu, không còn quyền lực che chắn, một phần tội của Hải, một phần con người thật của Hải mới lộ ra. Khi đó uỷ ban Kiểm Tra Trung Ương đảng mới ra văn bản dè dặt và nương nhẹ kết luận về Hải:

“Ban Thường vụ thành uỷ và ban cán sự đảng UBND TP.HCM đã vi phạm nguyên tắc tập trung dân chủ và quy chế làm việc, thiếu trách nhiệm, buông lỏng lãnh đạo, chỉ đạo, thiếu kiểm tra, giám sát, để xảy ra nhiều vi phạm, khuyết điểm nghiêm trọng trong quá trình thực hiện dự án đầu tư khu đô thị mới Thủ Thiêm, gây hậu quả rất nghiêm trọng, làm thiệt hại lớn tiền và tài sản của nhà nước, ảnh hưởng xấu đến phát triển kinh tế – xã hội và đời sống của một bộ phận nhân dân thành phố, gây bức xúc trong xã hội. Ông Lê Thanh Hải, nguyên uỷ viên bộ Chính trị, nguyên bí thư thành uỷ, chịu trách nhiệm chính về những vi phạm, khuyết điểm của ban thường vụ thành uỷ, phải bị xem xét kỷ luật”.

Dù nường nhẹ, tổ chức đảng của Hải cũng buộc phải chỉ ra một phần tội hình sự rành rành của Hải: “Gây hậu quả rất nghiêm trọng, làm thiệt hại lớn tiền và tài sản của nhà nước, ảnh hưởng xấu đến phát triển kinh tế – xã hội và đời sống của một bộ phận nhân dân thành phố”.

Dân nghèo bắt trộm con vịt làm mồi nhậu thì bị pháp luật xử bảy năm tù. Tội hình sự đặc biệt nghiêm trọng của Hải “làm thiệt hại lớn tiền và tài sản của nhà nước” được đảng cầm quyền của Hải đưa Hải ra ngoài vòng pháp luật, đặt Hải lên trên pháp luật, chỉ xử lí Hải chiếu lệ trong nội bộ đảng, khiển trách và cách chức bí thư thành uỷ của Hải khi Hải đã bàn giao hết chức quyền cho người kế nhiệm để ung dung nghỉ hưu, sống vung vênh trên đồng tài sản khổng lồ và mãn nguyện đã cài đặt được hai ông con vào những vị trí ông chủ, chủ tịch quận và chủ doanh nghiệp kinh doanh đất đai trên mảnh đất Hải từng nắm toàn quyền thao túng đất đai.

Nhưng với dân, với công lí, với lịch sử, Hải là tội phạm có tội lớn với nước, với lịch sử, có nợ máu với dân. Kim hãm sự phát triển của thành phố có tiềm lực phát triển mạnh nhất nước. Làm tiêu điều, tan hoang một vùng đất rộng lớn được qui hoạch đô thị hiện đại nhất Đông Nam Á. Đẩy hàng ngàn gia đình người dân vào cảnh màn trời chiếu đất, không chốn dung thân, không còn nguồn sống. Gây ra nhiều cái chết tức tưởi, đau thương cho người dân.

Bộ phóng tổ chức tầm gửi đoàn thanh niên cũng phóng thủ lĩnh tổ chức tầm gửi đoàn thanh niên Đinh La Thăng vào không gian quyền lực mênh mông, cho Thăng nhảy cóc mau lẹ và liên tục lên cao trên những nấc thang quyền lực chính trị và quyền lực nhà nước. Bí thư đoàn thanh niên tổng công ty xây dựng thuỷ điện Hoà Bình. Uỷ viên ban chấp hành trung ương đoàn thanh niên cộng sản Hồ Chí Minh, Phó bí thư tỉnh uỷ Thừa Thiên Huế. Chủ tịch hội đồng Quản Trị rồi chủ tịch hội đồng Thành Viên tập đoàn Dầu Khí Việt Nam, Petrovietnam. Uỷ viên trung ương đảng. Bộ trưởng bộ Giao Thông Vận Tải. Uỷ viên bộ Chính trị. Bí thư thành uỷ thành Hồ.

Chỉ quen hoạt động phong trào, chỉ biết làm những việc thời vụ, cụ thể, không có lí tưởng xã hội, không có tư duy và kiến thức quản trị quốc gia. Quyền lực càng lớn, càng gây hoạ lớn cho quốc gia. Với quyền lực đứng đầu tập đoàn dầu khí, đứng đầu bộ Giao Thông Vận Tải, mỗi nơi Thăng đều làm thất thoát hàng ngàn tỉ tiền của dân của

nước và Thăng đã nhiều lần bị điều ra toà án, phải nhận tổng mức án ba mươi năm tù.

Chỉ có con người hình hài, con người giá áo túi cơm, trống rỗng lí tưởng xã hội, nung nấu tham vọng quyền lực chỉ để vinh thân phì gia càng nổi bật, càng đậm đặc ở ông cán bộ đoàn thanh niên Tất Thành Cang.

Đánh hơi thấy cái bệ phóng thần kì của tổ chức đoàn, Cang hăng hái làm công tác đoàn từ khi là anh lính nghĩa vụ quân sự. Thành tích hoạt động cho tổ chức đoàn trong quân đội cho Cang có chức phó bí thư đoàn trường, chủ tịch hội sinh viên trường đại học khi Cang rời quân ngũ vào trường đại học. Rời trường đại học, Cang có ngay chiếc ghế chức sắc cao trong tổ chức tầm gửi chính trị đoàn thanh niên thành Hồ. Phó ban rồi trưởng ban Đại học Chuyên Nghiệp thành đoàn. Thường vụ thành đoàn. Phó bí thư rồi bí thư thành đoàn. Ủy viên ban chấp hành trung ương đoàn.

*Bộ ba (từ phải) Lê Thanh Hải, Tất Thành Cang, Đinh La Thăng, thời còn đương chức.
Nguồn: VNE*

Là lực lượng hậu bị của đảng, từ văn phòng người đứng đầu tổ chức đoàn mọi tỉnh, thành phố đều có cửa ngách và lối đi rất ngắn sang cơ quan tỉnh uỷ, thành uỷ. Lối đi ngắn đó đã đưa bí thư thành đoàn thành Hồ Tất Thành Cang sang cơ quan thành uỷ thành Hồ, ngồi vào ghế thành uỷ viên thành uỷ cộng sản thành Hồ khi uỷ viên trung ương

đảng, phó bí thư thành uỷ, chủ tịch uỷ ban nhân dân thành Hồ xuất thân từ anh thợ hàn và khởi nghiệp từ cán bộ đoàn Lê Thanh Hải đang gấp gáp tập hợp ê kíp thầu tóm quyền lực. Cùng khởi nghiệp từ cán bộ đoàn như Hải, cùng trống rỗng lí tưởng xã hội và cùng nung nấu lí tưởng vinh thân phì gia như Hải, Cang được Hải tin dùng, tiến cử, đưa lên rất nhanh. Uỷ viên ban chấp hành thành uỷ thành Hồ. Giám đốc sở Giao Thông Vận Tải. Uỷ viên ban chấp hành trung ương đảng. Phó chủ tịch Uỷ Ban Nhân Dân thành Hồ. Phó bí thư thường trực thành uỷ thành Hồ.

Khi tám bản đồ qui hoạch khu đô thị Thủ Thiêm đã được Thủ tướng Võ Văn Kiệt kí duyệt, bị thủ tiêu mất tăm tích ở tất cả những nơi có trách nhiệm lưu giữ, Hải liền đưa ra bản đồ qui hoạch Thủ Thiêm do phe nhóm của Hải tự vẽ, tự duyệt, tự đưa hàng trăm ha đất sống của dân không có trong bản đồ qui hoạch hợp pháp đã được Thủ tướng kí duyệt, vào bản đồ qui hoạch phi pháp của phe nhóm Hải, để phe nhóm Hải biến hàng trăm ha đất sống của dân thành đất dự án đô thị Thủ Thiêm, ăn chia với nhà đầu tư.

Khi Hải dùng bạo lực nhà nước đến cướp đất sống của dân Thủ Thiêm theo bản đồ qui hoạch phi pháp của Hải, dân Thủ Thiêm quyết liệt giữ mảnh đất sống hợp pháp, buộc Hải phải dùng bàn tay sắt với dân, Hải liền đưa Cang về làm bí thư kiêm chủ tịch quận Hai, nơi có khu đất vàng đô thị Thủ Thiêm. Cuộc cướp đất tàn bạo, man rợ do Cang chỉ huy đã gây ra nhiều cái chết thê thảm cho dân oan mất đất.

Không chỉ gây tội ác với dân Thủ Thiêm, là giám đốc sở Giao Thông Vận Tải, Cang đã nâng không giá thành làm 12 kilomet đường Thủ Thiêm khi ngân sách nhà nước chi tiền làm đường. Là phó bí thư thường trực thành uỷ, quản lí doanh nghiệp đảng có tên Tân Thuận trực thuộc thành uỷ, Cang đã hạ giá bất thường 32 ha đất do doanh nghiệp đảng thuộc thành uỷ quản lí khi doanh nghiệp đảng bán đất cho công ty địa ốc tư nhân. Hai phi vụ làm đường và bán đất gây thiệt hại cho nhà nước hàng ngàn tỉ đồng, để Cang được doanh nghiệp tư nhân lại quả hàng trăm ngàn tỉ đồng.

Cang kí hợp đồng cho nhà đầu tư làm 12 km đường Thủ Thiêm với giá 1000 tỉ đồng một kilomet đường. Trong khi cao tốc Sài Gòn – Trung Lương rộng gấp đôi đường Thủ Thiêm lại phải qua hàng chục km đất yếu, sinh lầy kênh rạch, phải tốn chi phí rất lớn nâng nền đường mà một kilomet cao tốc cũng chỉ 220 tỉ đồng. 12 kilomet đường trong khu

đô thị Thủ Thiêm nền đất vững chắc, dân đã cất nhà sinh sống nhiều thế hệ, đã được giải tỏa phong quang. Hợp đồng Cang kí cho nhà đầu tư làm đường Thủ Thiêm mỗi kilomet đường gây thất thoát ngân sách hơn 700 tỉ đồng. Làm 12 kilomet đường Thủ Thiêm ngân sách nhà nước thất thoát hơn 8400 tỉ đồng.

Cang chỉ đạo và kí duyệt hợp đồng doanh nghiệp đảng Tân Thuận bán 32 ha đất Phước Kiển chỉ với giá 419 tỉ đồng. Trong khi 32 ha đất Phước Kiển theo thời giá thị trường phải hơn 2000 tỉ đồng. Bán 32 ha đất tài nguyên quốc gia, Cang gây thiệt hại hơn 1500 tỉ đồng.

Tổ chức đảng đã phải nhìn nhận tội trạng của Cang. Ngày 26.12.2018, hội nghị 9 khóa XII, ban chấp hành trung ương đảng quyết định: Cách chức ủy viên trung ương Đảng khoá XII; phó bí thư thường trực thành ủy, ủy viên ban thường vụ thành ủy thành Hồ của Cang vì đã có những khuyết điểm, vi phạm rất nghiêm trọng. Pháp luật phải hai lần mở phiên toà xét xử tội trạng Cang. Một lần tuyên án 8 năm 6 tháng tù. Một lần tuyên bản án 10 năm tù. Qua hai phiên toà Cang phải nhận bản án 18 năm 6 tháng tù.

[Chạy chức \(Kỳ cuối\)](#)

Capture à partir de :[baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Phạm Đình Trọng

4-12-2023

5. Tổ chức đoàn thanh niên trở thành bộ phận đưa thủ lĩnh thanh niên vào không gian quyền lực, vào chính trường đã tạo ra lực hấp dẫn mạnh mẽ với những hạng cơ hội chính trị. Quan cơ hội chính trị lạng lẽ và hời hợt cống con vào đặt lên ghế lãnh đạo tổ chức đoàn như Nông Đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Nhân Chiến ... Tuổi trẻ cơ hội chính trị không có quan bố, quan mẹ cống lên bộ phận quyền lực thì phải cố tỏ ra xằng xái hoạt động trong phong trào thanh niên để leo lên lãnh đạo tổ chức thanh niên như Tất Thành Cang, Nguyễn Văn Đua ...

Trong quá khứ đã lộ ra những tên tuổi cơ hội chính trị trống rỗng năng lực và tồi tệ nhân cách được phóng vào quan trường từ bộ phận tổ chức đoàn như Lê Thanh Hải, Đinh La Thăng, Tất Thành Cang ... Cả Võ Kim Cự, kẻ rước Formosa về đầu độc biển Việt Nam, đẩy hàng triệu người dân sống ven biển Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa

Thiên Huế, Quảng Nam vào cảnh khốn cùng, cũng xuất thân từ cán bộ đoàn thanh niên.

Hiện tại lại đang phơi bày ra năng lực kém cỏi của những ông quan, bà quan quản trị đất nước điều hành hoạt động xã hội được phóng vào chính trường từ bộ phóng tổ chức đoàn thanh niên. Điển hình là ông Nguyễn Hồng Diên, từ bí thư tỉnh đoàn trở thành bí thư tỉnh uỷ Thái Bình, rồi phó ban Tuyên giáo trung ương, bộ trưởng bộ Công Thương, điều hành hoạt động sản xuất kinh doanh cả nền kinh tế đất nước đang công nghiệp hoá.

Chỉ có công nghiệp hoá mới thay thế cơ sở vật chất, thay thế cả căn tính nông dân trong con người của nền sản xuất tiểu nông, manh mún, trì trệ hiện tại bằng cơ sở vật chất của nền sản xuất và cả tư duy của con người công nghiệp hiện đại, đưa con người và đất nước vào văn minh công nghiệp. Công nghiệp hoá là đòi hỏi khẩn thiết của đất nước, là sự nghiệp lớn lao của dân tộc, là trách nhiệm lịch sử của nhà nước trước nhân dân và thời đại.

Thời chiến tranh giữ nước, nơi quyết định vận mệnh còn mắt của nước là bộ Quốc Phòng. Trong hoà bình phát triển kinh tế, nơi quyết định sự giàu, nghèo của nước, quyết định sự no, đói của dân, quyết định sự phát triển hay trì trệ của nền kinh tế là bộ Công Thương. Bộ Công Thương là sở chỉ huy, là bộ tham mưu quyết định sự thành bại của công nghiệp hoá, đòi hỏi người đứng đầu bộ Công Thương, tư lệnh chiến dịch công nghiệp hoá phải là người cầm quân thao lược, phải là nhà kĩ trị có kiến thức quản trị kinh doanh của thời đại công nghiệp, đã được thử thách, rèn dũa trong đời sống kinh tế đất nước.

Nhưng bất hạnh thay cho đất nước, cho người dân Việt Nam, lãnh đạo bộ Công Thương thời đất nước làm công nghiệp hoá chỉ đơn thuần là nhà chính trị công nông, những bí thư tỉnh uỷ, những thái tử đảng con ông cháu cha của dòng dõi cộng sản, làm cho những dự án của công nghiệp hoá đều thất bại, đổ vỡ và chỉ để lại tội trạng trong lịch sử, chỉ để lại tai tiếng lưu truyền trong dân gian về những con người bất tài và thiếu lòng tự trọng.

Bí thư tỉnh uỷ Vũ Huy Hoàng trở thành bộ trưởng Công Thương mười năm 2007 – 2016 là chủ đầu tư năm dự án công nghiệp với nguồn vốn 30.000 tỉ đồng đều thua lỗ nặng nề, đều chênh vênh bên vực thẩm phá sản. Làm thất thoát lớn nguồn vốn đầu tư cho các dự án công nghiệp,

kìm hãm sự nghiệp công nghiệp hoá, năm 2021 bộ trưởng bộ Công Thương Vũ Huy Hoàng phải nhận bản án 11 năm tù.

Kế nhiệm bộ trưởng Vũ Huy Hoàng từ 2016 đến 2021 là thái tử đảng Trần Tuấn Anh, con quý ông uỷ viên bộ Chính Trị, chủ tịch nước Trần Đức Lương. Sau 5 năm trên ghế bộ trưởng bộ Công Thương, vừa kém cỏi trong vai trò tư lệnh chiến dịch công nghiệp hoá, vừa tai tiếng trong đời sống gia đình nhưng vì là thái tử đảng nên **chủ nhiệm uỷ ban Kiểm Tra Trung Ương Trần Cẩm Tú phải chủ trì hội nghị toàn uỷ ban từ 28 đến 30.9.2021 và dè dặt kết luận:**

“Bộ trưởng Công Thương nhiệm kỳ 2016-2021 Trần Tuấn Anh đã thiếu trách nhiệm trong lãnh đạo, chỉ đạo thanh tra, kiểm tra, để xảy ra nhiều vi phạm, khuyết điểm trong tham mưu, thực hiện bổ sung quy hoạch, quản lý phát triển năng lượng điện, nhất là các dự án điện mặt trời, điện gió, thủy điện nhỏ và vừa; trong xây dựng cơ chế, chính sách về giá điện, giá xăng dầu”.

Nền công nghiệp của đất nước là một cơ thể sống thì điện là máu nuôi cơ thể đó. Với những bộ trưởng bộ Công Thương không xứng, không đủ tầm với đòi hỏi của sự nghiệp công nghiệp hoá, đã làm cho ngành công nghiệp điện nước ta thành vụn vụn chai chông chất dây chuyền công nghệ điện than lỗi thời của Trung Quốc, vừa kém hiệu quả kinh tế, vừa xả thải đầu độc môi trường, đã bị thế giới loại bỏ.

Sau hai mươi năm làm công nghiệp hoá, đất nước vẫn không chủ động được nguồn điện, điện vẫn thiếu trước, hụt sau. Tập đoàn Intel của Mỹ đã đầu tư vào Việt Nam 1,5 tỉ đô la xây dựng nhà máy sản xuất điện tử, sản xuất chip và đã công bố kế hoạch đầu tư thêm 1 tỉ đô la mở rộng sản xuất. Nhưng trong cuộc họp với cơ quan chức năng Việt Nam gần đây, bộc lộ nỗi bất ổn cho sản xuất do nguồn điện cung cấp không đầy đủ và không ổn định, bộc lộ nỗi mệt mỏi do thủ tục hành chính nhiều kê, lắt léo, trì trệ của nền hành chính cửa quyền, Intel phải dừng việc mở rộng sản xuất ở Việt Nam. Dừng mở rộng sản xuất ở Việt Nam, Intel liền chuyển 4,6 tỉ đô la đầu tư xây dựng nhà máy sản xuất chip ở Ba Lan!

Thiếu điện, phải chạy vay ăn đong nguồn điện. Mua điện của Trung Quốc từ phương Bắc. Mua điện của Lào từ phía Tây. Như nhà nghèo vác rá ăn đong từng bữa gạo. Công nghiệp hoá là sự nghiệp làm giàu của những người biết lo toan, vừa nhay bén vừa biết nhìn xa trông

rộng. Một gia đình quanh năm an phận với nếp sống chạy ăn từng bữa, với tư duy manh mún thì không thể làm giàu.

Công nghiệp hoá là làm giàu cho nước. Ông bộ trưởng Vũ Huy Hoàng chỉ lo cho con trai có ghế quyền lực cao trong bộ Công Thương của ông. Ông bộ trưởng thái tử đảng Trần Tuấn Anh chỉ mang uy của bộ Công Thương ra để ô tô của bộ Công Thương được vào tận cầu thang máy bay đón vợ bộ trưởng. Tâm của bộ trưởng chưa vượt ra khỏi cánh cửa gia đình, chỉ biết quanh quẩn lo cho gia đình, làm sao có thể làm giàu cho nước!

Hai ông bộ trưởng bộ Công Thương Vũ Huy Hoàng và Trần Tuấn Anh của hôm qua đã làm cho sự nghiệp công nghiệp hoá suốt mười lăm năm không thể nhúc nhích. Đến ông bộ trưởng Công Thương đương nhiệm hôm nay Nguyễn Hồng Diên cũng chẳng khá hơn.

Là bí thư tỉnh uỷ Thái Bình, quản lí, điều hành hoạt động đời sống sống xã hội chỉ một tỉnh kinh tế nông nghiệp bình lặng cũng không nổi, để cho băng nhóm xã hội đen Đường Nhuệ lộng hành, thao túng đời sống xã hội, ngang nhiên áp đặt luật xã hội đen với dân. Quyền lực nhà nước thu thuế người sống thì quyền lực xã hội đen Đường Nhuệ thu thuế người chết. Nhà có tang phải nộp tiền cho băng nhóm Đường Nhuệ mới có đất chôn, mới được mồ yên, mả đẹp. Quyền lực xã hội đen Đường Nhuệ lớn đến mức xông cả vào đồn công an hành hung dân mà quyền lực nhà nước phải làm ngơ. Chỉ khi ông bí thư tỉnh uỷ Nguyễn Hồng Diên rời khỏi Thái Bình, băng nhóm xã hội đen Đường Nhuệ mới bị pháp luật triệt phá. Bí thư tỉnh uỷ kém cõi như vậy vẫn thăng tiến lên phó ban Tuyên Giáo trung ương làm bước đệm để rồi tốt lên bộ trưởng bộ Công Thương.

Quản lí lưu thông, xăng dầu, qui hoạch hệ thống nhà máy điện,... chỉ là công việc hành chính sự vụ của mọi bộ máy công quyền, không phải là nhiệm vụ chính, không phải là sứ mệnh lịch sử của bộ Công Thương thời đất nước làm công nghiệp hoá. Sứ mệnh lịch sử của bộ Công Thương là hoạch định chương trình phát triển công nghiệp, tạo ra chính sách thực hiện công nghiệp hoá. Nhưng một bộ trưởng xử lí công việc sự vụ hành chính còn không nổi thì làm sao đủ tầm làm chính sách phát triển công nghiệp!

Không quản lí, điều hành nổi hoạt động công thương, không những nền kinh tế và đời sống đất nước thiếu điện triền miên mà đất nước hàng năm khai thác hơn 10 triệu tấn dầu thô, có hai khu công nghiệp

lọc dầu hiện đại mà xăng cung cấp cho hoạt động kinh tế và đời sống xã hội cũng luôn bấp bênh, bất ổn và phải chịu giá cao gấp nhiều lần giá thị trường thế giới và nhiều lần những cây xăng còn treo vôi bơm vì không có xăng.

Trong khi nước Malaysia láng giềng kề cận cũng như Việt Nam, cùng khai thác dầu mỏ ở biển Đông nhưng giá xăng dầu ở hai nước chênh lệch đến kinh ngạc. Tháng sáu năm 2022, ở thị trường Malaysia giá một lít xăng RON 95 chỉ 2,05 Ringgit. Tỷ giá giữa tiền Việt Nam và tiền Ringgit khi đó dao động từ 5 400 đến 5 700 Việt Nam đồng 1 Ringgit. Tính theo tiền Việt Nam, một lít xăng RON 95 ở Malaysia giá chỉ từ 11 000 đến 12 000 đồng thì ở Việt Nam là 31 573 đồng, cao gấp gần ba lần!

Ngày 2 tháng 6 năm 2022, Trung tâm Xúc tiến Thương Mại và Đầu Tư thành phố Hồ Chí Minh tổ chức hội thảo đẩy mạnh giao thương xuất nhập khẩu. Được mời tham dự trực tuyến, ông Trần Việt Thái, đại sứ Việt Nam tại Malaysia cho biết chính xác sự chênh lệch lớn giữa giá xăng ở Malaysia và ở Việt Nam. Ông đại sứ cũng thông tin về thoả thuận giữa lãnh đạo cấp cao dầu khí Việt Nam, PVN và dầu khí Malaysia, PETRONAS. Hai bên đã ký cam kết và PETRONAS sẽ xuất sang Việt Nam 300.000 tấn xăng.

Vậy mà chiều 1.6.2022 ông bộ trưởng bộ Công Thương Nguyễn Hồng Diên xuất thân từ bí thư tỉnh đoàn và từng kinh qua phó ban tuyên giáo trung ương lem lém trí trá ở hội trường Quốc hội: “Hiện nay giá xăng của Việt Nam còn thấp hơn giá thế giới, nên đang có tình trạng chảy xăng dầu ra nước ngoài”! Không phải nói dóc ở bàn trà, quán nhậu, ông bộ trưởng bộ Công Thương Nguyễn Hồng Diên thản nhiên nói dối ở hội trường Quốc hội đủ biết năng lực và nhân cách ông bộ trưởng.

Tai mắt dân gian tinh tường và hồn ca dao dân gian nhạy bén đã lên tiếng về ông bộ trưởng năng lực trống rỗng và mồm mép trí trá:

Anh Diên quê ở Thái Bình

Anh làm bộ trưởng dân mình đoạ luôn!

Giá xăng cao, nâng chi phí sản xuất, chi phí vận chuyển, nâng giá thành sản phẩm lên cao đến phi lí, sản xuất kinh doanh cả nước không chịu đựng nổi, gây khó khăn, bế tắc cho sản xuất kinh doanh, làm cho sản phẩm hàng hoá Việt Nam không thể cạnh tranh trong thị trường thế giới. Đẩy giá xăng lên cao nhất thế giới, người đứng đầu

bộ Công Thương chỉ nhìn thấy xăng mà không thấy cả nền sản xuất kinh doanh. Chỉ cốt sao thu được nhiều tiền từ xăng để báo cáo thành tích, không thấy sự thất thu của cả nền kinh tế.

Sứ mệnh lịch sử của bộ Công Thương thời đất nước làm công nghiệp hoá là hoạch định chương trình phát triển công nghiệp, tạo ra chính sách làm công nghiệp hoá và tổ chức thực hiện. Nhưng nhìn hiện trạng hoạt động sản xuất kinh doanh nước ta đang diễn ra, thấy rõ nền công thương như con tàu đi trên biển công nghiệp hoá mà tàu thì không có hải đồ, không có la bàn và thuyền trưởng thì không có nghề đi biển. Con tàu cứ quanh quẩn một chỗ và chao đảo trong sóng gió.

Công nghiệp hoá là tạo dựng cho đất nước nền công nghiệp hiện đại và tự chủ, tạo ra thương hiệu sản phẩm công nghiệp Việt Nam có chỗ đứng trên thị trường thế giới và tạo ra đội ngũ doanh nhân công nghiệp làm giàu cho doanh nghiệp và làm giàu cho đất nước bằng tài năng, trí tuệ và lòng yêu nước.

Như tài năng, trí tuệ và lòng yêu nước của những hào kiệt Bà Trưng, Bà Triệu, Ngô Quyền, Lý Thường Kiệt, Đinh Bộ Lĩnh, Phạm Ngũ Lão, Trần Hưng Đạo, Lê Lợi, Quang Trung ... trong đánh giặc, giữ nước đã được lịch sử Việt Nam và lịch sử thế giới ghi nhận.

Như tài năng, trí tuệ và lòng yêu nước của những Bạch Thái Bưởi, Nguyễn Sơn Hà, Trương Văn Bền, Ngô Tử Hạ, Phạm Chân Hưng, Đỗ Đình Thiện ... đang đưa Việt Nam chập chững bước vào văn minh công nghiệp, văn minh đô thị đầu thế kỉ 20 thì cách mạng tháng tám năm 1945 bùng nổ, giai cấp tư sản dân tộc đang đưa xã hội Việt Nam vào văn minh công nghiệp bị tiêu diệt. Xã hội Việt Nam lại quay về với nền văn minh nông nghiệp. Để rồi một thế kỉ sau, đầu thế kỉ 21 những nhà chính trị công nông Việt Nam mới hăm hở tìm đường đi vào xã hội công nghiệp bằng nghị quyết đại hội đảng.

Nhưng tư lệnh chiến dịch Điện Biên Phủ công nghiệp hoá hôm nay chỉ là những nhà chính trị công nông của nền sản xuất nông nghiệp manh mún, những tư duy tiểu nông chỉ biết chăm bẵm cho mảnh đất năm phần trăm (5%) của gia đình thì chỉ có nền công nghiệp ăn xổi ở thì.

Nền công nghiệp ăn xổi ở thì là công nghiệp bong bóng và hai bong bóng lớn nhất là các doanh nghiệp nước ngoài, FDI và doanh nghiệp trong nước mọc mũi xủi tăm nhờ “đất đai là sở hữu toàn dân”. Đó là nền công nghiệp phụ thuộc vào nước ngoài và nền kinh doanh buôn

bán sự khốn cùng của dân, sự tan hoang, tanh bành của non sông gấm vóc.

Ngày 25 tháng 11, 2022, đến ngắm những chiếc ô tô bóng loáng xếp hàng thành khối nổi dài chuẩn bị xuống tàu biển xuất sang Mỹ như khối binh lính xếp hàng nối nhau đợi duyệt binh, ông thủ tướng hãnh diện: *“Chúng ta có thể tự hào khi những chiếc ô tô mang thương hiệu Việt vươn ra thị trường toàn cầu. Điều này khẳng định đường lối đúng đắn của đảng, nhà nước, góp phần xây dựng nền kinh tế độc lập, tự chủ và tích cực hội nhập quốc tế”*.

Ở thời điểm ông thủ tướng hớn hở hãnh diện về “nền kinh tế độc lập, tự chủ” thì trong bài viết Soi Thân Cây Mọc, nhà nghiên cứu Đỗ Nga dẫn ra những con số chỉ ra nền kinh tế Việt Nam ngày càng phụ thuộc vào nước ngoài:

Theo con số của Tổng Cục thống kê trong 11 tháng của năm 2022, các doanh nghiệp ngoại FDI đã xuất 252,64 tỷ USD và nhập 216,06 tỷ USD. Trong khi doanh nghiệp FDI mang về cho nền kinh tế Việt Nam 36,58 tỷ USD thì khối doanh nghiệp nội chỉ xuất được 89,55 tỷ USD và nhập 115,45 tỷ USD, làm chảy máu ngoại tệ 25,9 tỷ USD.

Năm trước, 2021, doanh nghiệp FDI mang về cho nền kinh tế Việt Nam 22,87 tỷ USD thì doanh nghiệp nội lại làm chảy máu 22.64 tỷ USD.

Năm 2021, doanh nghiệp FDI chiếm 69% tổng giá trị xuất khẩu cả nước. Năm 2022 tỷ lệ này nhảy lên 73,8%. Con số cho thấy doanh nghiệp nội đang mất dần vị thế trong nền kinh tế Việt Nam.

Nếu nói nền kinh tế Việt Nam đang đứng trên hai chân trụ, chân trụ ngoại (tức FDI) và chân trụ nội thì rõ ràng chân trụ nội đang bị mất dần vị thế và nền kinh tế Việt Nam đang ngày một phụ thuộc nước ngoài. Nếu cứ đà này, nền kinh tế Việt Nam chẳng khác nào “cây tầm gửi”, ký gởi số phận của mình lên khối FDI, vậy thì nền kinh tế Việt Nam tự lực tự cường thế nào được?

(Soi Thân Cây Mọc. FB Đỗ Nga. 17.12.2022)

Nền công nghiệp ăn xổi ở thì chỉ tạo ra những doanh nghiệp sân sau của quyền lực nhà nước và những doanh nghiệp làm giàu bằng chụp giật, biến đất sống của dân, biến tài nguyên của nước, biến cả đất sân bay của quốc gia thành đất đai, tài nguyên của doanh nghiệp. Doanh

nghiệp và quan chức càng giàu thì đất nước càng tanh bành, thiên nhiên càng bị huỷ hoại, dân càng khốn đốn.

Thiên nhiên gấm vóc Bà Nà bị bê tông hoá thô bạo, kệt cớm. Đường nhựa lên đỉnh Bà Nà của dân, của nước cũng bị doanh nghiệp chiếm, không cho dân đi lại, phải mua vé đi cáp treo của doanh nghiệp. Rừng thiêng Tam Đảo như mái nhà rợp mát che chở cho căn nhà châu thổ đồng bằng Bắc Bộ thì đất thiêng Tam Đảo cũng bị tập đoàn kinh doanh bất động sản đến chiếm đất, băm nát mái nhà xanh Tam Đảo. Ngôi nhà phong thuỷ đồng bằng Bắc Bộ đang bị phá nát từ trên nóc, từ trên mái nhà Tam Đảo.

Không phải chỉ bắt con cá kiếm sống, người dân ven biển phóng thuyền ra biển Đông giăng lưới, thả câu còn là những cột mốc bia chủ quyền sống giữ biển. Doanh nghiệp FLC biển dải đất ven biển từ Thanh Hoá đến Bình Định thành khu du lịch, thành resort của FLC. Dân không còn đất bám biển. Không còn những tấm bia chủ quyền sống trên biển Đông. Cướp đất của dân sống ven biển, FLC cùng quan chức chính quyền địa phương quản lí lãnh thổ đã âm thầm giúp Trung Quốc thực sự làm chủ biển Đông trong thực tế. Doanh nghiệp chiếm bãi biển Nghi Sơn, Thanh Hoá của dân đánh cá làm cảng container lại đang làm tiếp việc FLC đã làm.

Công nghiệp hoá ăn xối ở thì không thể tạo dựng được nền công nghiệp đích thực. Nền công nghiệp ăn xối ở thì chỉ có thể làm được loại ốc vít dân dụng mà không làm nổi từ con ốc tinh xảo của công nghiệp hiện đại. Công nghiệp hoá đích thực vừa tạo ra những doanh nghiệp chân chính làm giàu cho nước, mở ra sự phát triển mạnh mẽ của đất nước, vừa nâng cao dân trí. Công nghiệp hoá ăn xối ở thì chỉ tạo ra những doanh nghiệp cướp giật từ mảnh đất sống đến cướp giật đức tin của người dân, tạo ra những doanh nghiệp buôn thần bán thánh và những siêu thị thần thánh khổng lồ Ba Vàng, Tam Chúc làm ngu dân.

Nền công nghiệp ăn xối ở thì là hệ quả tất yếu của những quyền lực ở tầm gia đình, thôn xóm mà chễm chệ ở vị trí quản trị quốc gia. Các bộ trưởng Công Thương Vũ Huy Hoàng, Trần Tuấn Anh, Nguyễn Hồng Diên chỉ tạo dựng cho nền kinh tế nước ta các doanh nghiệp ăn xối ở thì: Doanh nghiệp chụp giật, doanh nghiệp buôn thần bán thánh, doanh nghiệp gia công, doanh nghiệp sống nhờ vào nguyên liệu nước ngoài.

Doanh nghiệp chân chính khai thác được thế mạnh thị trường Việt Nam, thực sự tạo dựng được thương hiệu và niềm tự hào Việt Nam thì lần lượt rơi vào tay chủ tư bản nước ngoài. Bia Sài Gòn bán cho người Thái. Bột giặt Viso bán cho công ty Unilever, liên doanh Anh – Hà Lan. Bánh Kinh Đô bán cho người Mỹ. Nước giải khát Tribeco thuộc về người Đài Loan. Nhựa Bình Minh bán cho người Thái. Đến mạng siêu thị điện máy Nguyễn Kim cũng đổi chủ từ người Việt Nam sang người Thái ... Nền công thương mà ông thủ tướng tự hào là độc lập, tự chủ đấy!

Đại hội Đảng XI tháng 1.2011 đã viết hàng chữ vàng chói lọi về mục tiêu tổng quát chiến lược phát triển kinh tế xã hội Việt Nam là: Phấn đấu đến năm 2020 nước ta cơ bản trở thành nước công nghiệp theo hướng hiện đại. Nay đã qua năm 2020 ba năm rồi nhưng công nghiệp nước ta vẫn chưa sản xuất nổi con ốc tinh xảo của nền công nghiệp hiện đại.

Làm phá sản sự nghiệp công nghiệp hoá đất nước, trách nhiệm thuộc về bộ trưởng bộ Công Thương, và thuộc về cơ quan tổ chức xếp đặt, sử dụng nhân sự cấp chiến lược. Chỉ có quyền năng thần thánh của ban Tổ Chức trung ương mới có thể chạy chức, đưa được những quan chức đảng không có năng lực kĩ trị quản trị quốc gia như Vũ Huy Hoàng, Trần Tuấn Anh, Nguyễn Hồng Diên đặt lên ghế bộ trưởng bộ Công Thương, phá hỏng cả sự nghiệp công nghiệp hoá đất nước.

6. Lí tưởng cộng sản đã thực sự sụp đổ, đã phơi bày tội ác man rợ chống con người, chống lại bước phát triển tất yếu của xã hội loài người. Những người thực sự là nguyên khí quốc gia, là hiền tài đất nước, có trí tuệ, tài năng và chí khí đều nhận ra tội ác cộng sản, đều tránh xa đảng cộng sản cầm quyền. Thực sự là hiền tài thì dù đã vào đảng trước đây, sớm muộn đều phải nhận ra vai trò lịch sử của đảng cộng sản đã kết thúc, đảng cộng sản không còn chỗ đứng trong lịch sử, đều không thể đành lòng đứng trong đội ngũ cộng sản. Người có lương tri không thể đứng về phía đang là thế lực cản trở dòng chảy tiến hoá của xã hội loài người. Người có trí tuệ không thể đứng về phía tội đồ lịch sử.

Trong đảng cộng sản hiện nay chỉ còn hai loại người.

Một là: Loại người thiếu tỉnh táo, vẫn mang một đức tin tôn giáo, coi cộng sản như một tôn giáo vĩnh hằng, vẫn sắt son tin vào giáo điều cộng sản. Sự cuồng tín của loại người này thể hiện rất rõ ở đám dư

luận viên và lực lượng công an bị nhồi sọ để trở thành công cụ bạo lực chuyên chính vô sản.

Đám dư luận viên kéo đàn kéo lũ như lũ thiêu thân lao vào ngọn đèn, lao vào nguồn sáng sự thật, hòng dập ánh sáng, quyết che ánh sáng sự thật, bảo vệ sự tăm tối của học thuyết cộng sản.

Công an tàn bạo vung gậy sắt vụn vỡ xương chân cô gái nhỏ bé yếu ớt Phạm Đoan Trang chỉ vì Trang nói tiếng nói hợp pháp của quyền con người, quyền công dân, đủ thấy họ u mê, cuồng tín giáo điều như thế nào.

Loại người u mê cuồng tín cộng sản này cho dù còn khá đông nhưng chỉ là công cụ, là Thiên Lôi, chỉ đầu đánh đấy, không có quyền lực nhà nước, không có vai trò gì, không nguy hiểm.

Hai là: Loại người đủ tỉnh táo, tinh khôn nhận ra ảo tưởng hão huyền, viển vông của học thuyết cộng sản. Họ biết rõ chẳng đời thuở nào có chủ nghĩa xã hội trong đời thực cả.

Trong nền sản xuất nông nghiệp manh mún với những đảng viên cộng sản còn lèn chặt căn tính tiểu nông thì chủ nghĩa xã hội chỉ là cái bánh vẽ để đảng cộng sản cầm quyền ru ngủ dân chúng và là ngọn roi bạo lực chuyên chính vô sản để nhà nước cộng sản quát roi, lùa đàn cừu dân chúng mà thôi.

Loại đảng viên tinh khôn cũng đủ nhạy bén để biết rằng học thuyết cộng sản đã đến hồi cáo chung. Vài đảng cộng sản còn cầm quyền được ngày nào biết ngày ấy đang trở thành chuyến tàu vét lợi ích cuối cùng cho những người có thể lực trong đảng và họ phải bằng mọi cách leo lên bằng được con tàu quyền lực vét lợi lộc chuyến cuối cùng.

Cuộc chạy chức ngang nhiên, ráo riết, rầm rộ đang diễn ra để chui vào con tàu quyền lực trong chuyến tàu vét. Vốn tinh ranh, đám chạy chức cũng thừa ma mãnh để nhận ra rằng chỉ có con đường chạy chức bằng tổ chức đảng mới mau lẹ và hiệu quả.

(Hết)

[Chạy đại biểu Quốc hội 30 tỷ đồng](#)

Bình luận của blogger Nguyễn Nhơn

2023.11.27

Capture à partir de : [RFA](#)

Quốc hội họp ở Hà Nội hôm 23/10/2023 (minh họa). AFP

Khi bị bắt vào năm 2017, cựu đại biểu Quốc hội/doanh nhân lớn Châu Thị Thu Nga khai đã chi khoảng 1,5 triệu USD (tương đương 30 tỷ đồng) để chạy chân đại biểu Quốc hội khóa 13.

Nữ đại biểu Quốc hội trùm lừa

Bà Nga (sinh năm 1965, nguyên Chủ tịch Hội đồng quản trị Công ty cổ phần Tập đoàn Đầu tư xây dựng nhà đất - Housing Group, nguyên đại biểu Quốc hội khóa 13, thuộc đoàn Đại biểu Quốc hội TP.Hà Nội) bị tòa án hai cấp sơ và phúc thẩm tuyên án chung thân vào năm 2018 cho tội lừa đảo chiếm đoạt tài sản.

Theo đó, từ tận năm 2008, bà Nga đã xây dựng bộ máy kinh doanh nhà đất nhằm mục đích lừa đảo khách hàng, đưa thông tin ảo, lập mô hình dự án chung cư đặt tại trụ sở công ty, thi công cọc khoan nhồi tại dự án, sau đó thu tiền khách hàng đặt mua trước căn hộ trong khi dự án chưa được cấp phép.

Bản án phúc thẩm nhận định đây là vụ án đặc biệt nghiêm trọng, với hơn 700 khách hàng bị lừa nộp gần 400 tỷ đồng để mua căn hộ “ma”.

Bà Nga chỉ trả lại cho khách hàng được gần 30 tỷ, còn lại hơn 300 tỷ đã tiêu xài hết.

Báo chí Việt Nam mô tả bà Nga là một nữ đại gia, nổi lên nhờ cơn sốt đất những năm 2006-2010. Sinh năm 1965 tại Thừa Thiên-Huế, với trình độ chuyên môn là Tiến sĩ Quản trị Kinh doanh, bà Nga bước vào

thương trường với nghề kinh doanh vật liệu xây dựng, sau đó tiến sang đầu tư, phát triển bất động sản.

Trong khoảng thời gian 2004 - 2011, bà Nga là đại biểu Hội đồng nhân dân phường, sau đó tiếp tục tham gia đại biểu dân cử ở cấp quận. Từ 2011, bà trúng cử Đại biểu Quốc hội khóa 13.

“Con đường chính trị của bà đã song hành với việc mở rộng của công ty”-báo mạng điện tử [Nhadautu](#) viết.

Tờ báo này viết rõ: “Sau khi trúng cử đại biểu quốc hội, cái tên Châu Thị Thu Nga nổi lên như cồn khi người ta thấy bà tham gia vào hàng loạt các chức vị như Phó Trưởng ban điều hành Mạng các sàn giao dịch bất động sản Việt Nam khu vực khu vực miền Bắc- Cục Quản lý nhà và thị trường bất động sản Bộ Xây dựng; Chủ tịch Câu lạc bộ Vườn ươm doanh nhân - Hội Liên hiệp thanh niên TP.Hà Nội; Chủ tịch Hội đồng quản trị kiêm Tổng giám đốc Công ty Cổ phần Tập đoàn Đầu tư xây dựng nhà đất; Ủy viên Ban Thường trực nhóm nữ đại biểu quốc hội Việt Nam... Bà Nga còn là đại biểu Hội đồng nhân dân TP. Hà Nội nhiệm kỳ 2011 - 2016.

Ngay sau khi bà Nga trở thành đại biểu Hội đồng nhân dân TP. Hà Nội, doanh nghiệp của bà liên tục công bố việc đầu tư vào hàng chục dự án tại thủ đô, từ loại dành cho người có thu nhập trung bình đến cao cấp, văn phòng cho thuê, biệt thự nhà vườn, nhà liền kề...

Ngoài Hà Nội, công ty của bà Nga còn đầu tư các dự án tại các tỉnh, thành”.

Bà Châu Thị Nga ra toà ở Hà Nội năm 2018. Hình: VietNamNet

“Em xin lỗi, em nhầm”

Tình tiết “chạy Đại biểu Quốc hội” hết 30 tỷ rất thú vị.

Theo báo mạng Công an TP HCM (congan.com.vn), trong hồ sơ tại công an có đến bốn bút lục lời khai của bà Nga về việc chi 1,5 triệu USD để “chạy” đại biểu Quốc hội khóa 13. Bà Nga khai số tiền này đưa cho ông Nguyễn Công Cường, một doanh nhân kinh doanh vàng bạc có quan hệ rộng để nhờ “chạy”.

Tại phiên tòa, cả hai lần bà Nga và luật sư muốn nói về lời khai này đều bị hội đồng xét xử quyết liệt ngăn lại trước khi bà kịp nói bất cứ từ nào.

Tuy nhiên, kết thúc phiên tòa, Hội đồng xét xử đã kiến nghị cơ quan điều tra làm rõ lời khai này, giải tỏa nghi ngờ “ém nhẹm” của người theo dõi phiên tòa.

Thế nhưng hành động tiếp theo của chính bà Châu Thị Thu Nga lại khiến cho người theo dõi bất ngờ. Bà viết một tờ tường trình kêu oan dài 94 trang giấy, trong đó phủ nhận chính lời khai “chạy đại biểu Quốc hội” của mình lúc trước.

Do bị xúc phạm, ức chế và do thời điểm làm việc với cơ quan cảnh sát điều tra, bản thân rất mệt mỏi, tinh thần không được ổn định đồng thời kèm theo ức chế về công việc nên đã khai như vậy-bà Nga viết trong đơn.

Bà Nga khẳng định thực tế việc bà được bầu là đại biểu Quốc hội khóa 13 và đại biểu Hội đồng nhân dân TP Hà Nội là do cử tri tín nhiệm lựa chọn.

Sự thực thế nào, chỉ (nhiều) người trong cuộc mới rõ. Nhưng diễn biến bất ngờ của nó không dập đi được hoài nghi của dư luận mà chỉ khiến họ khẳng định hơn. Việc “chạy” đại biểu Quốc hội nếu có, là một bất lợi rất lớn cho bà Nga vì nó gian dối, phạm pháp. Vậy tại sao trong quá trình điều tra bà Nga vẫn giữ lời khai này từ đầu và rất kiên định khai đến 4 bút lục? Liên quan giữa tình tiết này với vụ án chiếm đoạt tài sản như thế nào mà cho đến tận khi ra trước phiên tòa, bà Nga vẫn rất cương quyết muốn nói rõ về nó?

Rất nhiều khách hàng mua căn hộ ma của bà Nga là người về hưu, gom góp cả đời được ít tiền dồn hết vào đặt cọc căn nhà mới. Trả lời báo chí, nhiều người nói do tin tưởng vị nữ đại biểu Quốc hội có các

chức vị rất to, rất quan trọng nên không ngần ngại gì cả. Niềm tin lớn đến nỗi có những người nộp gần cả tỷ đồng xong, suốt mấy năm trời vẫn yên tâm chờ đợi, thậm chí không một lần đến hiện trường dự án xem xét.

Vì trong ý thức của phần đông người dân (nhất là người Bắc), đại biểu Quốc hội là những người thành đạt giỏi giang, có chức vụ quan trọng, ý thức chính trị vững vàng, đã được (nhà nước) chọn lọc qua nhiều cấp nên không thể là người lừa đảo được.

Ngay cả cựu Phó tổng giám đốc Housing Group của bà Nga-ông Đinh Phúc Tiểu, từng là giảng viên khoa kế toán của một trường đại học, bị cáo buộc vai trò đồng phạm trong vụ án lừa bán nhà “ma”, cũng nói trong phiên tòa rằng ông quá tin tưởng bà Nga là đại biểu Quốc hội nên mới để xảy ra sự việc.

Nhưng tôi không ngạc nhiên về sự ngạc nhiên của ông Nguyễn Hạnh Phúc.

Ngạc nhiên của ông Nguyễn Hạnh Phúc

Trả lời báo chí bấy giờ, ông Phúc-Tổng thư ký, Chủ nhiệm Văn phòng Quốc hội rất sừng sốt: “Chạy một khoản tiền lớn thế Quốc hội làm gì, giải quyết được vấn đề gì? Nếu có thì đó là chuyện tà trời. Tôi không tin có chuyện chạy tiền vào Quốc hội. Giờ mời làm đại biểu Quốc hội chuyên trách người ta còn không muốn tham gia, vậy một cá nhân muốn vào Quốc hội để làm gì, có lợi lộc gì không?”

Thật nếu tôi là ông Phúc, khéo tôi còn tỏ vẻ ngỡ ngàng, ngờ ngác, ngã ngửa ra ấy chứ! Thân đang giữ chức vụ quan trọng của Quốc hội, ông Phúc chả thể bộc lộ thái độ nào khác cả.

Nhưng hỏi bất cứ một thường dân nào rằng doanh nhân vào Quốc hội có lợi lộc gì không thì có ngay câu trả lời. Trong xã hội “nhất thế nhì tiền” và các nhóm lợi ích chằng chịt giữa doanh nghiệp và quan chức, nếu doanh nhân chỉ chăm chăm kinh doanh thuần túy thì rất dễ dàng bị chèn ép và gây khó khăn. Thậm chí nếu ăn nên làm ra thì có khi không thể tiếp tục kinh doanh mà phải chấp tay nhường lại cho người khác, hoặc bị cắt phế đến mức gần như đi làm công cho thằng khác hưởng.

Nhưng nếu có chỗ dựa là nhân vật chính trị thì lại khác. Không những doanh nghiệp không sợ bị cạnh tranh đều mà còn được biết trước

được những thông tin kinh doanh có giá trị bằng vàng, được dành cho những ưu ái về chính sách về vốn và thuế phí v.v, được nâng đỡ và bao bọc. Thậm chí nếu doanh nghiệp đủ lớn còn có thể tác động vào chính sách để tạo ra những điều kiện riêng hết sức thuận lợi cho mình.

Tất cả những đại án suốt thời gian qua là bằng chứng dễ thấy nhất cho sự cấu kết hoặc cộng sinh bắt buộc giữa doanh nghiệp và quan chức.

Vụ án chuyến bay giải cứu vừa qua, doanh nhân Đào Minh Dương, Giám đốc công ty Vijasun đã khai bị Phạm Trung Kiên, thư ký của Thứ trưởng Bộ Y tế thường xuyên gọi điện nhắn tin để ép xì tiền. Kiên còn nói thẳng: “Phải chi tiền thì mới được đóng dấu” (cấp phép tổ chức chuyến bay)!

Thế nên cách tốt nhất là ngoài việc tham gia vào đường dây của ông anh bà chị nào đó thì tự mình cũng phải phấn đấu lên để làm một chỗ dựa chính trị cho chính doanh nghiệp của mình.

Với dân thường Việt Nam, chân lý này rất dễ hiểu và có giá trị trường tồn.

Mà chạy đại biểu Quốc hội (nếu có) thì vẫn dễ, rẻ và an toàn hơn chạy một vị trí quan chức cùng cỡ.

Hãy xem cơ cấu đại biểu Quốc hội khóa 15, có nhiệm kỳ 2021-2026.

Có tổng cộng 499 người trúng cử đại biểu Quốc hội, trong đó tổng cộng 495 đại biểu làm việc ở các cơ quan tổ chức ở Trung ương và địa phương. Chỉ có 14 đại biểu là ngoài Đảng.

Mà nguyên tắc thì đảng viên phải chấp hành quyết định của Đảng. Nghĩa là ngoài 14 người chân trắng có thể phát ngôn theo ý chí cá nhân ra thì tất tậ 485/499 đại biểu còn lại phải phát ngôn và bấm nút biểu quyết theo quyết định của Đảng.

Nói cách khác, Quốc hội chỉ là một bản sao có thêm vài đường tô màu của bộ máy Đảng hay chính quyền. Trong một giới hạn được cho phép, đại biểu có thể sẵn khoái phê phán và đề nghị các cái thật thẳng thắn để người dân nghe xong cứ sướng ngất vì khoan khoái. Tác dụng của việc mị dân này tốt lắm. Nhưng khi thực sự phải biểu quyết, thách kẹo thì tuyệt đại đa số những ông nghị bà nghị đang là đảng viên, cán bộ, lãnh đạo kia cũng không dám chạy trật ra khỏi vòng kim cô.

Một Quốc hội như thế thì chuyện gì cũng có thể xảy ra được. Cũng những con người ấy diễn ở các sân khấu khác nhau mà thôi.

Cho nên muốn khỏi đau tim vì tức, thành thật khuyên người dân khi xem họp Quốc hội thì nhớ nhắc mình như đang xem show thôi.

Tham khảo:

<https://nhadautu.vn/nhung-nu-doanh-nhan-tung-la-dai-bieu-quoc-hoi-ve-dau-sau-cuo-c-be-dau-d3451.html>

<https://vnexpress.net/xet-xu-phuc-tham-cuu-dai-bieu-quoc-hoi-chau-thi-thu-nga-3734376.html>

<https://vnexpress.net/cuu-dai-bieu-thu-nga-thua-nhan-co-sai-pham-khi-ban-hang-tram-can-ho-3734865.html>

<https://vnexpress.net/vo-mong-vi-tin-du-an-cua-cuu-dai-bieu-quoc-hoi-3733231.html>

<https://vnexpress.net/ong-nguyen-hanh-phuc-khong-tin-co-chuyen-chay-tien-vao-quoc-hoi-3465039.html>

<https://tienphong.vn/chi-tiet-14-nguoi-ngoai-dang-trung-cu-dai-bieu-quoc-hoi-post1345206.tpo>

* Nguyễn Nhơn là nhà báo Việt Nam hiện đang sống ở Thái Lan. Nhà báo Nguyễn Nhơn quan tâm đến tình hình đất nước và viết nhiều bài về các vấn đề chính trị và xã hội trong nước.

[Bàn về quy định chống chạy chức, chạy quyền](#)

Capture à partir de : [baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Nguyễn Đình Cống

30-10-2023

Đường lối cán bộ của Đảng Cộng sản Việt Nam phạm phải một số điều phản dân chủ, phản khoa học, phản tiến bộ, làm cho một số kẻ cơ hội lợi dụng để “chạy chức, chạy quyền”, nhằm trục lợi. Việc đó làm suy yếu vai trò của Đảng, làm giảm sút lòng tin của dân. Trước tình hình đó, lãnh đạo đảng lúng túng trong việc làm trong sạch tổ chức để lấy lại lòng tin.

Đúng ra, trước hết phải tìm được nguyên nhân cơ bản rồi mới tìm biện pháp khắc phục. Nhưng vì vô minh mà tránh, không tìm hoặc tìm không ra nên lãnh đạo hết bầy trò “Lòng nhót quyền lực” đến ra quy định “Chống chạy chức chạy quyền”. Năm 2019, họ ban hành [quy định số 205-QĐ/TU](#). Năm 2023 lại có [quy định QĐ114-QĐ/TU](#), thay thế quy định 205.

Thực ra, chỉ cần thực hiện nền dân chủ với tam quyền phân lập thì không cần nhót gì cả, không cần chống gì cả. Mà để làm việc này

không có gì khó khăn. Thật rất khó hiểu khi Đảng nói cần xây dựng nền chính trị dân chủ, chính quyền của dân, do dân, vì dân, mà lại kiên quyết chống “tam quyền phân lập” là nguyên tắc cơ bản của chính quyền dân chủ.

Hai quy định nêu trên có chỉ ra tương đối rõ các biểu hiện chạy chức chạy quyền cần chống. Nhưng cách nói vắn tắt “chống chạy chức, chạy quyền” có thể làm cho nhiều người hiểu nhầm, làm hạn chế những người thực sự có tài năng. Để nói vắn tắt, người ta gán động tác “chạy”, với chức và quyền, biến một hoạt động bình thường trở thành xấu xa, cần loại bỏ. Có hai loại người có chức, có quyền.

Loại một, được trao thông qua bầu cử, khi họ không tự ứng cử, hoặc họ nhận nhiệm vụ theo sự phân công của cấp trên, của tổ chức. Những người này, một số sẽ yêu thích và làm tốt công việc, giống như “tình yêu sau cưới” của các cụ trước đây, kết hôn theo sự sắp xếp của cha mẹ, một số khác chủ yếu làm cho qua chuyện.

Loại hai, là những người chủ động tạo ra chức quyền bằng cách tự ứng cử, tự vận động. Họ cần có chức quyền để thực hiện một vài ý đồ nào đó. Ý đồ có thể là xấu xa hoặc tốt đẹp, tùy thuộc vào phẩm chất của người đó. Ý đồ xấu xa thì tương đối rõ và nó biểu hiện hàng ngày trước mắt mọi người. Còn ý đồ tốt, ban đầu ở trong tư tưởng. Nếu không có chức quyền thì từ tư tưởng cho đến hành động còn phải qua nhiều khâu và có khi còn bị lợi dụng hoặc loại bỏ.

Thí dụ, một thầy giáo bình thường, có tư tưởng giáo dục nhân bản, có phương pháp dạy học khai phóng, khi không có chức quyền thì ông ta chỉ có thể vận dụng nó rất hạn chế. Muốn mở rộng ra trong trường ông phải báo cáo bộ môn, được sự cho phép của hiệu trưởng, còn nếu muốn phổ biến rộng hơn thì còn phải qua nhiều cấp. Nhưng nếu ông là hiệu trưởng thì có khả năng phổ biến phương pháp ra toàn trường nhanh chóng. Còn khi ông là bộ trưởng thì cả nền giáo dục sẽ chuyển biến tốt.

Như vậy tư tưởng, phẩm chất tốt mới chỉ là điều kiện cần. Để thực hành một cách thuận lợi còn phải có thêm điều kiện đủ là chức quyền. Điều này không bí mật gì và nhiều người biết rõ.

Một người có tư tưởng tốt, có tài năng tiềm ẩn, chưa có chức quyền thì mong ước có nó là chân chính. Khi cơ hội đến, họ có quyền vận

động bạn bè ủng hộ. Việc đó dễ bị nhận nhầm là chạy chức, chạy quyền.

Việc ra các QĐ chống chạy chức chạy quyền là một sự vô minh, vô vàng, tưởng rằng dùng để chống bọn cơ hội, nhưng thực tế không chống được mà còn tạo thêm những sơ hở cho chúng lợi dụng, mặt khác làm hạn chế những người tài năng, có tư tưởng tốt, không dám tự vận động vì sợ mang tiếng chạy chức, chạy quyền.

Chức quyền vốn không xấu hay tốt, nhưng khi nói “chống chạy chức chạy quyền” thì đã đẩy nó về phía xấu nhiều hơn. Hỏi rằng sau khi phổ biến QĐ chống chạy chức, chạy quyền, thì những người lương thiện, có tư tưởng, có tài năng, ai còn dám tự đứng ra vận động người khác ủng hộ mình.

Thế mới biết QĐ chống chạy chức, chạy quyền là sản phẩm của sự vô minh, mang lại hại nhiều hơn lợi.

‘Thị trường chạy án’ vẫn béo bở

24/07/2023

Trần Đông A

Capture à partir de : [voatiengviet](https://voatiengviet.com)

Người Lao Động (Web Screenshot)

Giữa khẩu hiệu và hành động, giữa các quy định về chính sách của ĐCSVN và những thực tế khi người dân và doanh nghiệp phải “đến cửa quan” cách xa nhau một trời một vực.

Sau vụ án “chuyến bay giải cứu”, một khái niệm tuy không mới nhưng từ nay vẫn sẽ tiếp tục lên ngôi – Đó là “thị trường chạy án”. Tại tòa, các cơ quan tố tụng đã để lộ quy trình “chạy án” tinh vi, lọc lõi và mang lại lợi nhuận kék sù như thế nào.

Tước đoạt của những kẻ tước đoạt

Ngày 21/7/2023, theo TTXVN, Thường trực Ban Bí thư Trương Thị Mai vừa ký ban hành Quy định 114-QĐ/TW nhằm phòng, chống tham nhũng, tiêu cực trong công tác cán bộ (1). Quy định này có hiệu lực từ 11/7/2023, đúng vào ngày Tòa Hà Nội bắt đầu xử 54 bị cáo trong “chuyến bay giải cứu”. Quy định 114 được cho là để chống chạy chức,

chạy quyền, nhưng không thấy điều khoản nào chống chạy án cả. Cũng dễ hiểu thôi, vì chạy án vốn là một trong những biểu hiện tập trung của tham nhũng. Trường hợp cựu Thiếu tướng Nguyễn Anh Tuấn, Phó Giám đốc Công an Thủ đô – nói như một bị can trong vụ đại án này đã khai nhận trước tòa – chẳng qua là “do số đen, không may thì thôi, trả lại cho Nhà nước cũng được”. Trên thực tế có thể cảm đoán, ông Tuấn là loại “tướng chạy án” có số má ở Bộ Công an và đã lọt được nhiều vụ. Nếu không thì ông ta lấy đâu ra nhiều tiền đến mức không nhớ nổi chênh lệch 200 ngàn USD trong quá trình giao dịch, giống như thiên hạ nhằm lẫn vài chục VND khi tiêu xài. Ủng hộ Tuấn, sáng 21/7, đại diện Viện kiểm sát vẫn giữ quan điểm buộc tội Hưng và cho rằng Hưng “trơ tráo, không trung thực, khai báo nhỏ giọt” trong phần đối đáp. Với quan điểm này, Hưng lại cho rằng, Viện kiểm sát xúc phạm danh dự, nhân phẩm của mình và đề nghị tòa xem xét lại (2).

Cuộc “kéo co” trong nhóm “chạy án” này chắc còn nan giải và sẽ còn có nhiều pha giật gân, vì cho đến nay, kẻ được cho là “chống lưng cho Hưng” vẫn chưa bị gọi tên! Thật ra, cả cựu Thiếu tướng lẫn Trưởng phòng Điều tra đều không lạ lẫm gì quy trình chạy án, và các ông đã đi guốc trong bụng của nhau, qua những lần từng chia chác. Cử tọa có thể cảm đoán được như thế, nếu không, tại sao hai kẻ đang “choảng nhau” và “vạch áo cho người xem lưng”, lại có thể từng coi nhau như anh em được? Qua vụ án tham nhũng, đưa và nhận hối lộ để chạy án này, cử tọa có thể thấy rõ tính chất tinh vi và lọc lõi của các bị can trong quá trình đi “tước đoạt kẻ tước đoạt” (3). Đúng theo tinh thần và lời văn của Tuyên ngôn ĐCS mà Marx đã viết từ 1848. Lịch sử đi “tước đoạt” của ĐCSVN từ khi “cướp chính quyền đến nay như cải cách ruộng đất, cải tạo công thương nghiệp, dồn ruộng của nông dân vào hợp tác xã, áp dụng “cả nước đi lên CNXH” đối với kinh tế miền Nam sau 1975... tất cả cho thấy bản chất của toàn trị là chuyên chính và đàn áp. Chuyên chính và đàn áp đã làm sống lại loại hình “kinh tế hái lượm” xa xưa của nhân loại khi loài người chưa có công cụ sản xuất. Sang thời hiện đại, chúng đã biến tướng để chiếm đoạt vô tội và tài sản của tha nhân (4).

Kịch tính của cuộc đối đầu sinh tử giữa bị can Hoàng Vãng Hưng – được mạng xã hội tôn lên thành “đệ nhất cãi lý” – với các bị can Tuấn, Hằng và Sơn sẽ còn được đẩy lên cao đến đâu nữa, chúng ta khó đoán trước. Cho đến ngày 21/7, thì cả Hưng lẫn Tuấn đều đã khóc

trước tòa. Kể cũng lạ, những con người như Tuấn và Hưng, ở ngoài xã hội thì thét ra lửa, nhưng trước tòa, họ không dấu được những biểu hiện của sự mềm lòng. Họ sợ hãi thật hay đang đóng kịch, chúng ta khó biết! Hãy nghe Tuấn năn nỉ với Hưng: “Chúng ta đã đứng ở đây, chúng ta nên có sự tôn trọng nhân cách của mình. Cho dù mình là một thằng tù cũng phải có nhân cách (!?) Là con người cũng phải có nhân cách của con người, đừng để nhân cách không đúng, không hay” (5). Nếu họ đóng kịch thì phải nói trình độ “diễn” khá cao thủ. Cả hai đã cố che đậy thói hống hách khi dọa nạt dân đen hay moi tiền từ doanh nghiệp. Tuy nhiên, dù khoe tài hùng biện (như Hưng), hay giở ngón tình cảm (như Tuấn) thì phải chăng cả hai, đều nhem nhem trước tòa chẳng qua là nhằm để phi tang các bằng chứng?

“Chạy án” hay là câu chuyện chiếc “đèn cù”

Quan điểm “quan chức tổng tiền doanh nghiệp” được các mạng xã hội chia sẻ rộng rãi cả trong lẫn ngoài Việt Nam. Điều nghiêm trọng, theo FB Trương Nhân Tuấn từ Marseille (Pháp), đây là “một vụ tổng tiền có tổ chức (tức chuyển bay giải cứu) bởi những lãnh đạo từ “thượng tầng kiến trúc quốc gia”, mà tay chân thể hiện qua cán bộ, đảng viên thuộc 5 bộ Công an, Y tế, Giao thông Vận tải, Ngoại giao, Quốc phòng và Văn phòng Thủ tướng Chính phủ. Nếu chỉ đóng khung tội phạm ở mức “đưa và nhận hối lộ” thì tòa xử vụ đại án này chưa “đúng người đúng tội”. FB này khẳng định: “Khi Tòa đề nghị các biện pháp cho phép các bị cáo ‘nhả tiền’ để ‘khắc phục hệ quả’, như một hình thức ‘chạy án công khai’ để được ‘giảm án’. Thì bản thân Tòa đã hủ bại” (6). Và chính sự hủ bại không gì có thể cứu vãn được này là mảnh đất “màu mỡ” để cho các cuộc “chạy án” sau vụ này vẫn tiếp tục sinh sôi nảy nở. Bởi vì, vụ “bay giải cứu” thực chất cũng chỉ là để hiện thực hóa cơ chế “xin – cho”. Một cơ chế gắn liền với “lý do tồn tại” (raison d'etre) của chế độ “còn đảng còn mình”. Chế độ càng tạo ra nhiều cơ chế “xin – cho”, càng mở ra cơ hội cho tiêu cực và tham nhũng, cho hối lộ và chạy án.

Giữa khẩu hiệu và hành động, giữa các quy định về chính sách của ĐCSVN và những thực tế khi người dân và doanh nghiệp phải “đến cửa quan” cách xa nhau một trời một vực. Tại sao tồn tại một môi trường xã hội không thể rạch ròi về các hành vi mang các tính đối nghịch rõ ràng? (Hối lộ để cứu mình, chạy án để cứu người...) Việc biến quyền lực thành món hàng có thể mua bán, đổi chác ngay trước chôn công đường là lỗi từ đâu? Từ chính thể chế, từ các cơ quan nhà

nước, từ những kẻ nắm giữ quyền lực. Nếu họ không bán thì chẳng ai có thể mua được. Nói cách khác, hành vi nhận hối lộ là hành vi bán đứng quyền lực nhà nước, bán đứng nhân dân mà quan chức chính là người đại diện. Đúng như nick name Thi Đào bình luận trong FB của Lão Tạ, người nhận hối lộ do đó đã phạm hai tội cùng một lúc. Thứ nhất, là bán thứ không được phép, và thứ hai, bán thứ không phải của mình. Điều thứ nhất thì nhiều người hiểu. Nhưng điều thứ hai không phải ai cũng hiểu. Là nhà nước độc tài toàn trị, Việt Nam chưa có Hiến pháp như một “khế ước xã hội” mà Rousseau đã viết các đây 261 năm, nên quyền lực chưa thực sự thuộc về nhân dân (7)!

Bộ Chính trị từng có Quy định số 205-QĐ/TW ngày 23/9/2019 cũng được cho là để kiểm soát quyền lực trong công việc chống chạy chức, chạy quyền. Các hội nghị tổng kết thời gian qua cho thấy sự thất bại của các quy định kiểu như thế. Tại Hội nghị toàn quốc tổng kết 10 năm công tác phòng, chống tham nhũng giai đoạn 2012 – 2022 năm ngoái đã diễn ra với gần 500 đại biểu dự họp trực tiếp và hơn 80.000 đại biểu dự họp trực tuyến tại hơn 4.000 điểm cầu trong cả nước, Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng đã đọc một bài đít-cua trên 10.760 từ (8).

Không thể tin nổi! TBT còn nhắc lại câu nói “đời người chỉ sống một lần...” của nhân vật chính trong tác phẩm của nhà văn nổi tiếng Liên Xô (cũ). TBT nói rằng, đó là cuốn sách “gối đầu giường” của lớp thanh niên cỡ tuổi ông thời kỳ những năm 1959 – 1960. Nếu Bộ Chính trị của ông Trọng tiếp tục chống tham nhũng bằng sách vở thì số phận của Quy định 114-QĐ/TW cũng sẽ không thể khác mấy cái Quy định 205-QĐ/TW! Bởi vì, *“người ta chỉ có thể đem con khỉ ra khỏi khu rừng, chứ không thể nào đem khu rừng ra khỏi con khỉ”* (9). Thừa Tổng bí thư, không thể thay đổi bản chất hệ thống bằng cách tác động từng phần riêng lẻ của nó!

Tham khảo:

(1)

<https://baotintuc.vn/chinh-tri/bo-chinh-tri-ban-hanh-quy-dinh-moi-ve-kiem-soat-quyen-luc-va-phong-chong-tham-nhung-tieu-cuc-trong-cong-tac-can-bo-20230721153855179.htm>

(2)

<https://thanhvien.vn/vu-chuyen-bay-giai-cuu-de-nghi-lam-ro-18-trieu-usd-chay-an-con-lai-o-dau-185230721163014736.htm#>

(3) <https://www.voatiengviet.com/a/tu-huyet-tuoc-doat-ke-tuoc-doat/2451812.html>

(4) <https://www.youtube.com/watch?v=KeeLT6wcd5>

(5)

<https://tuoitre.vn/cuu-pho-giam-doc-cong-an-ha-noi-khuyen-cuu-dieu-tra-vien-phai-co-nhan-cach-20230721180322642.htm>

6)

<https://www.facebook.com/nhantuan.truoĐiềung/posts/pfbid02YCUMKqQ6Af1MQQ1LLiD1WiHguoe7wJ68kYK9UXenoVj7hKcNm5YwVwva87QeJ6Nal>

(7)

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid02Gxk7fr5ooP3FnzRunnCg4PLgN7zUsXxKtSkZSVpH8GL7tyuiqpUrQQBvAqBFxsrVI&id=1160946631

(8)

<https://nghean.dcs.vn/vi-vn/tin/toan-van-bai-phat-bieu-cua-tong-bi-thu-nguyen-phu-tro-ng-tai-hoi-nghi-tong-ket-10-nam-cong-tac-phong--chong-tham-nhung--tieu-cuc/277354-500969-13431>

(9)

<https://www.quyenduocbiet.com/p135a11168/133/dat-nuoc-bi-cai-tri-boi-mot-lu-man-rung>

VN: Đảng đề cao ‘đức trị’ để cân bằng ‘pháp trị’?

Capture à partir de :[BBC](#)

PGS TS Phạm Quý Thọ

Gửi cho BBC từ Hà Nội

24 tháng 10 2018

Nguồn hình ảnh, AFP/Getty Images

Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng tuyên thệ nhậm chức Chủ tịch nước hôm 23/10

Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng, hôm 23/10 được bầu giữ chức Chủ tịch nước tại kỳ họp 6 khoá XIV, người có uy tín cao trong Đảng vì phẩm chất, đạo đức trong sạch, từng nhiều lần yêu cầu các đảng viên phải nêu gương.

Trong một cuộc tiếp xúc cử tri, ông từng nhấn mạnh rằng cán bộ lãnh đạo 'chót nhúng chàm, phải tự gột rửa...'

Hội nghị TƯ 8 khoá 12 vừa kết thúc đã thảo luận và sẽ ban hành Quy định về sự nêu gương của cán bộ, đảng viên, trước hết là Ủy viên Bộ Chính trị, Ủy viên Ban Bí thư, Ủy viên Trung ương. Quy định này tiếp nối nhiều văn bản gần đây, như Quy định 101 năm 2012 của Đảng.

Những động thái trên cho thấy Đảng thể hiện rõ triết lý đức trị. Ngoài ra, quan điểm này được tuyên truyền mạnh mẽ theo hướng đề cao.

Liệu đây có phải là cách thức Đảng trị dựa trên 'đức trị' để cân bằng với 'pháp trị' trong bối cảnh hiện nay? Liệu nó sẽ có tác động sẽ thế nào tới cải cách thể chế?

'Đề cao đức trị'

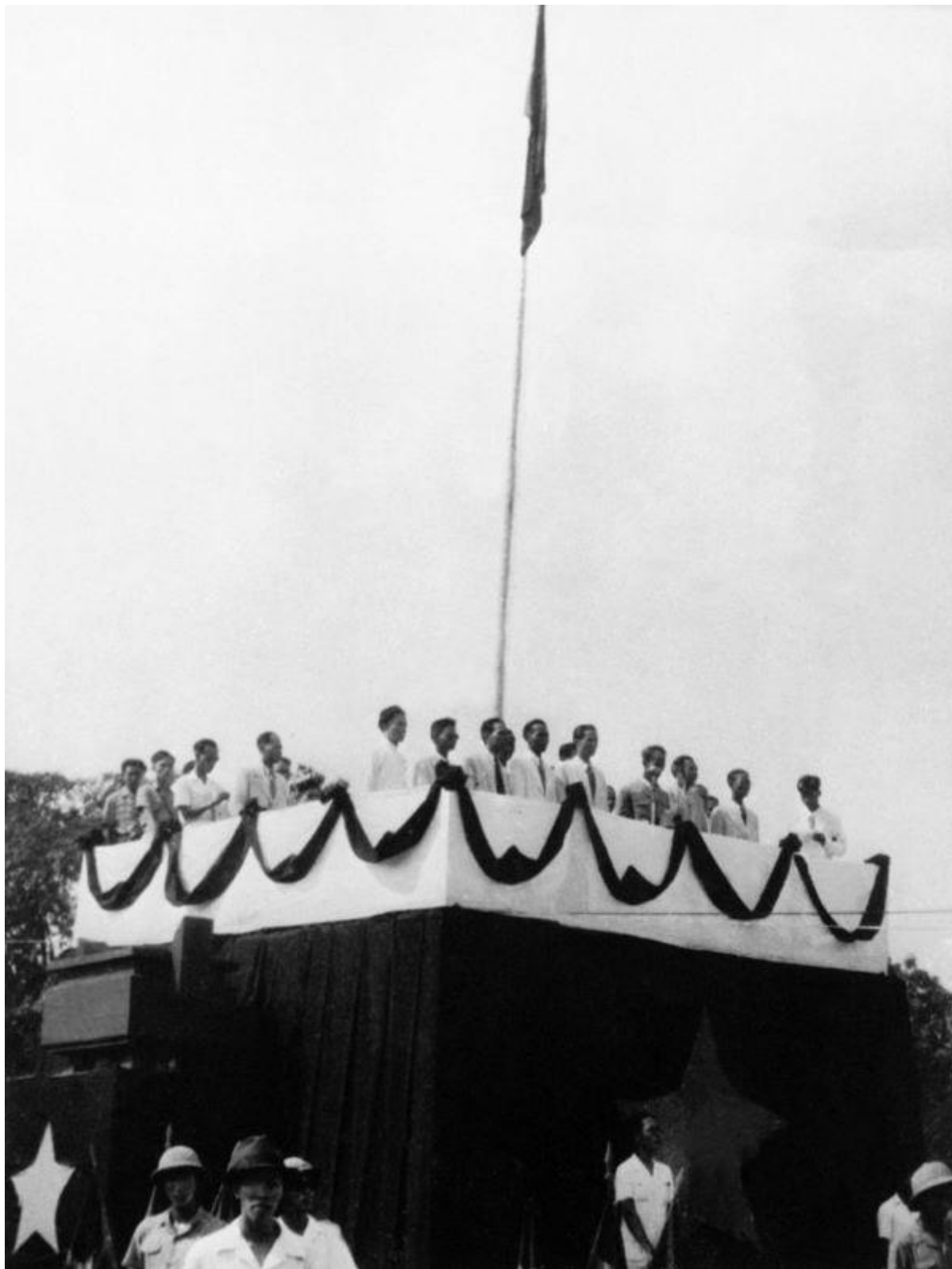
Các nhà cầm quyền luôn có nhiệm vụ giữ ổn định chế độ. Họ dựa vào hệ tư tưởng, triết lý cai trị và một hệ thống giá trị tạo ra các quy tắc điều tiết hành vi con người trong xã hội.

Đức trị là triết lý cai trị, được cho là do Khổng tử khởi xướng. Theo đó, con người bản chất là thiện, và do hoàn cảnh, họ dần trở nên tha hoá. Việc cai trị là phải làm cho con người nhận ra sự suy đồi của mình, từ đó sửa chữa bản thân để trở nên đạo đức. Vì vậy, xã hội sẽ trở nên ổn định.

Thực chất việc cai trị là tuyên truyền, giáo dục đạo đức, mà trọng tâm là sự làm gương của người cai trị, và như vậy thì người cai trị phải thể hiện mình là một người đạo đức, lễ nghĩa.

Dưới chế độ phong kiến triết lý đức trị thường được đề cao. Đức trị khiến sự cai trị hợp pháp trong mắt người dân, lấy được lòng dân, khiến cho họ phục tùng sự cai trị.

Lịch sử 13 triều đại phong kiến Việt Nam cho thấy các vị vua anh minh, đức độ luôn được đề cao gắn với sự thịnh vượng của xã tắc, và ngược lại, chế độ suy vong khi vua và quan lại tha hoá quyền lực, đạo đức thối nát thì xã hội loạn lạc, người dân cùng cực.

Nguồn hình ảnh, Keystone-France

Chủ tịch Hồ Chí Minh đọc Tuyên ngôn Độc lập ngày 2/9/1945.

Từ khi tuyên ngôn Việt Nam là quốc gia độc lập năm 1945, Đảng Cộng sản cầm quyền, luôn coi trọng tuyên truyền 'đạo đức cách mạng', 'đạo đức xã hội chủ nghĩa' và 'đạo đức Hồ Chí Minh' trong bối cảnh cụ thể. Tất cả đều hướng tới xây dựng và củng cố niềm tin chính trị, rằng Đảng bao gồm những người ưu tú, tiên phong và bản lĩnh với lý tưởng cao đẹp, lãnh đạo nhân dân giành độc lập, lực chấm dứt 'thời kỳ cai trị' bởi thực dân và phong kiến, lựa chọn con đường CNXH là đúng đắn, và người dân phải biết ơn vì điều đó.

Từ đó, truyền thống chính trị được hình thành dựa trên tâm lý người dân được giáo dục để đề cao vai trò của nhà nước và tin rằng nhà nước sẽ chỉ làm điều tốt cho dân, lo cho cuộc sống của họ.

Trong bối cảnh chuyển đổi sang kinh tế thị trường ngày càng sâu rộng, cộng hưởng với sai lầm chính sách và điều hành kinh tế - xã hội của nhiệm kỳ trước, khiến cho bộ máy nhà nước phình to, nhiều cán bộ lãnh đạo tham nhũng, thoái hoá đạo đức, lối sống, niềm tin nhân dân giảm sút. Truyền thống chính trị đang bị lung lay.

Nguồn hình ảnh, HOANG DINH NAM/Getty Images

"Đảng Cộng sản hướng tới xây dựng và củng cố niềm tin chính trị, rằng Đảng bao gồm những người ưu tú, tiên phong và bản lĩnh với lý tưởng cao đẹp...lựa chọn con đường CNXH là đúng đắn, và người dân phải biết ơn vì điều đó."

'Cân bằng với pháp trị?'

Bên cạnh đức trị có triết lý pháp trị, vốn dựa trên nền tảng thực tiễn và nhanh mang đến sự thành công, để kiểm soát hành vi con người mang bản chất tự lợi. Kinh tế thị trường chuyển đổi đang kích hoạt sự cám dỗ ngày càng lớn và tinh vi, khiến cho Đảng tăng cường pháp trị.

Xác định nguy cơ bất ổn chế độ đến từ nội bộ, từ sau Đại hội 12 đầu năm 2016, Đảng tiến hành cải tổ bộ máy và đẩy mạnh chống tham nhũng, kiểm soát sự tha hoá quyền lực. Các biện pháp tăng cường kỷ luật của Đảng và pháp luật hiện hành đã khiến không ít quan chức tham nhũng và vi phạm, trong đó có lãnh đạo ở cấp cao nhất bị trừng phạt. Pháp trị có thể tạo nên phản ứng dưới nhiều hình thức. Đề cao 'đức trị' được coi như sự lựa chọn.

Cân bằng pháp trị và đức trị, một mặt nhằm thoả mãn nhu cầu 'chống lại cái xấu' để lấy lại niềm tin và sự ủng hộ của người dân, mặt khác,

hướng tới khuyến khích những tấm gương đạo đức, trong đó đặc biệt của lãnh đạo đảng viên từ Ủy viên Bộ chính trị xuống, nhằm ổn định chế độ xã hội.

Nếu coi đây là sự lựa chọn tình thế, thì các biện pháp sẽ là đối phó, hơn là một chính sách lâu dài, bởi lẽ:

Một là, niềm tin của dân là nhu cầu tinh thần có thể dựa trên các hình thức tôn giáo. Đức trị ở Việt Nam có cội nguồn từ xã hội phong kiến, lấy Phật giáo làm nền tảng tư tưởng và kinh tế nông nghiệp làm cơ sở vật chất. Phật giáo gần đây ở nước ta phát triển mạnh, khuyến khích con người hướng thiện. Tuy nhiên, trong bối cảnh kinh tế - xã hội hiện nay để Phật giáo tạo ra đức tin như xưa là không thể. Nhiều người, nhất là giới trẻ các cơ sở tôn giáo được coi là danh lam thắng cảnh để du lịch, vui chơi hơn là chốn linh thiêng.

Hai là, niềm tin của dân có thể có từ những tấm gương đạo đức nhà cầm quyền. Người dân sống bằng thực tế và chia sẻ kinh nghiệm 'đừng tin họ nói hãy xem họ làm', và đòi hỏi cao ở những người lãnh đạo và gia đình họ. Mặc dù Đảng luôn chú ý đến chuẩn mực đạo đức người đảng viên, và sau nhiều 'tấm gương mờ' của nhiều cán bộ biến chất, một phần do không chịu 'tu thân tích đức', mặt khác do hoàn cảnh và những kẽ hở của pháp luật, lẫn những quy định mới về nêu gương được nhắm cụ thể vào đối tượng các cán bộ cao cấp nhất của Đảng.

Ba là, tha hóa quyền lực là nguyên nhân cơ bản của thực trạng suy thoái của bộ máy và đội ngũ cán bộ lãnh đạo. Chống lại sự tha hóa quyền lực bằng sự tập trung quyền lực, thậm chí vào tay cá nhân hoặc nhóm nhỏ, là một thực tế, và 'quyền lực tuyệt đối dẫn đến tha hóa tuyệt đối'. Đó là 'vòng luẩn quẩn' của tha hóa quyền lực. Đảng đang tạo dựng 'lòng thể chế' để nhốt quyền lực.

'Tự lấy đá ghè chân mình' là việc làm khó, đòi hỏi nghị lực phi thường trong những hoàn cảnh bắt buộc. Hành động như vậy dễ dẫn đến cực đoan, duy ý chí.

Các quy định của Đảng đứng trước đòi hỏi từ cải cách thể chế là cần phải được luật pháp hoá để tạo ra sự tương thích với mô hình nhà nước hiện đại.

Đảng lãnh đạo toàn diện xã hội trong điều kiện chuyển nền kinh tế sang thị trường thế nào vẫn là vấn đề chưa có lời giải đáp.

Còn nhiều vấn đề cần làm sáng tỏ để tạo nền tảng cho cách Đảng trị, cho nên sự lựa chọn đức trị để cân bằng pháp trị chỉ là tình thế, bởi

vậy khó có thể tạo ra sự thay đổi đột phá, cơ bản trong cải cách thể chế.

Một bài học có thể tham khảo về triết lý cai trị liên quan đến sử dụng quyền lực liên quan tới hiện tượng 'thần kỳ' của kinh tế Nhật Bản trong thời kỳ dài.

Trong thần thoại của Nhật, vị thần Thiên chiếu có ba thần vật là: Thanh kiếm, Viên ngọc và Tấm gương, và đến nay, vẫn là ba quốc bảo tượng trưng cho quyền lực bậc thấp, bậc trung và bậc cao của Hoàng gia. Ở đây 'Tấm gương' được giải mã là tri thức - quyền lực bậc cao, chứ không được diễn giải từ lý thuyết đức trị có nguồn gốc cai trị trong chế độ phong kiến.

Nhà nước pháp quyền XHCN là... 'công an trị'?

22/06/2023

Trần Văn

[VOA](#)

Các đối tượng bị bắt giữ.

screenshot of baocnhoiphu.vn (Public domain)

Công an bắt giữ người sau vụ tấn công giết nhân viên chính quyền xã ở tỉnh Đắk Lắk hôm 11/6. Hình minh họa.

Dựa vào một vài dữ liệu từ phát biểu của tướng Sùng Thìn Cò hôm 17/11/2020 tại Kỳ họp thứ 10 của Quốc hội khóa 14 thì có thể tạm ước đoán, lực lượng công an các tỉnh, thành không dưới 200.000 người, đó là chưa kể...

Phần 1

Cứ như những gì mà hệ thống truyền thông chính thức tại Việt Nam vừa tường thuật thì gần như tất cả đại biểu của Quốc hội khóa 15 “nhất trí” với Dự luật Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở (1).

Dự luật vừa đề cập do Bộ Công an soạn thảo, được chính phủ nhiệm kỳ trước bảo trợ song bị các đại biểu Quốc hội khóa trước (khóa 14) bóp chết hồi tháng 11/2020 và nay được Bộ Công an mở lại, rồi được chính phủ nhiệm kỳ mới "*hà hơi, tiếp sức*".

***

Hồi tháng 11/2020, trong 393 đại biểu tham gia cho ý kiến về việc có cần hay không một đạo luật như vậy, có 290 đại biểu (73,7%) xác định, đây là đạo luật chưa cần thiết vì nhiệm vụ của lực lượng này chưa rõ ràng, đồng thời tạo ra gánh nặng tài chính cho quốc gia **(2)**.

Dùng luật (*Luật Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở*) để thống nhất ba lực lượng: Công an bán chính quy, Bảo vệ dân phố, Dân phòng trên toàn quốc là sáng kiến của ông Tô Lâm (Ủy viên Bộ Chính trị, Bộ trưởng Công an). Khi có tới 73,7% đại biểu tham gia cho ý kiến (tương đương 60,2% tổng số đại biểu) và nhất trí bác bỏ đề nghị chấp thuận, điều đó cho thấy hơn một nửa đại biểu Quốc hội không tin ông Tô Lâm nói thật: *Nếu có luật, thống nhất ba lực lượng có thể giảm được 500.000 người!*

Tuy nhiên đó chưa phải là điểm đáng chú ý nhất. Góp ý của hai ông tướng quân đội, khi đó cùng là đại biểu Quốc hội, mới đáng bận tâm. Tướng Sùng Thìn Cò (Phó Tư lệnh Quân khu 2), Ủy viên Ủy ban Quốc phòng An ninh (UB QPAN) Quốc hội khóa 14, nhắc ông Tô Lâm rằng: *Lực lượng công an đã quá đông. Mỗi tỉnh ít nhất cũng có 3.000, tỉnh to thì 4.000 công an chính quy. Đông như thế mà còn thêm nhiều lực lượng nữa! Chẳng lẽ lực lượng chính quy không đủ khả năng để chúng ta nắm tình hình, xử lý tình hình?*

Tướng Nguyễn Mai Bộ (Phó Chánh án Tòa Quân sự Trung ương), cũng là Ủy viên UB QPAN của Quốc hội nói thêm, theo ông, *thống nhất ba lực lượng không những không thể giảm 500.000 người mà còn khiến ngân sách phải gánh thêm lương cho chừng 800.000 người (126.000 công an xã bán chuyên trách, 70.000 bảo vệ phường - xã, 500.000 phòng cháy chữa cháy), chưa kể chi phí cho trụ sở, hoạt động, ... và các địa phương sẽ không còn tiền đầu tư cho phát triển, an sinh xã hội **(3)**.*

***

Quốc hội khóa 14 mãn nhiệm vào năm 2021 nhưng ông Tô Lâm vẫn tại nhiệm (tiếp tục là Ủy viên Bộ Chính trị đảng CSVN khóa mới – khóa 13, tiếp tục là Bộ trưởng Công an trong chính phủ nhiệm kỳ mới, tiếp

tục làm đại biểu cho dân chúng tại Quốc hội khóa 15) và vì vậy tiếp tục mang *Dự luật Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở* ra, dựng dậy rồi đẩy tới cho Quốc hội đương nhiệm xem xét. Lần này, từ đại biểu quốc hội đến báo giới cùng làm ngơ, không đả động gì đến chi phí nuôi... "*lực lượng*" mới nếu có luật!

Khác với khóa trước, Chủ nhiệm UB QPAN của Quốc hội là ông Võ Trọng Việt – tướng quân đội, Chủ nhiệm UB QPAN của Quốc hội khóa này là ông Lê Tấn Tới - tướng công an . Ông Tới hiện chỉ là trung tướng nhưng sắp thành... thượng tướng bởi *Quốc hội mới đồng ý với đề nghị sửa Luật Công an nhân dân của Bộ Công an (4)*. Chẳng có gì lạ khi ông Tới khẳng định: *UB QPAN cơ bản nhất trí về sự cần thiết phải có luật về Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở!*

Theo ông Tô Lâm, cần phải có luật về *Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở* vì cần phải "*bảo đảm an ninh trật tự ngay từ địa bàn cơ sở, xây dựng xã hội trật tự kỷ cương, an toàn, không ai bị đe dọa, ảnh hưởng*". Luật sẽ tạo tiền đề để... "*xã bám cơ sở, quan tâm từng gia đình, từng người dân là rất quan trọng. Phường, xã phải là những pháo đài về an ninh trật tự, là nơi được bảo đảm an ninh, an toàn nhất*". Mục tiêu của công an là... "*xây dựng những xã không có tội phạm, những xã không có ma túy*".

Tuy nhiên, biện luận của ông Tô Lâm lại gián tiếp khẳng định ông và ngành do ông lãnh đạo bắt lực vì bất kể "*lực lượng công an đã quá đông, mỗi tỉnh ít nhất cũng có 3.000, tỉnh to thì 4.000 công an chính quy*" nhưng thực trạng vẫn như đã biết và đang thấy. Tuy đảng, quốc hội, nhà nước, chính phủ chưa bao giờ báo cáo để dân chúng biết rằng họ phải "*thắt lưng, buộc bụng*" nhịn nhiều loại phúc lợi để nuôi bao nhiêu "*cán bộ, chiến sĩ công an nhân dân*" nhưng dựa vào một vài dữ liệu từ phát biểu của tướng Sùng Thìn Cò hôm 17/11/2020 tại Kỳ họp thứ 10 của Quốc hội khóa 14 thì có thể tạm ước đoán, lực lượng công an các tỉnh, thành không dưới 200.000 người, đó là chưa kể nhân sự của các cục chính trị, tình báo, an ninh, cảnh sát, hậu cần - kỹ thuật, thi hành án hình sự - hỗ trợ tư pháp, các trung đoàn cảnh sát cơ động,... trực thuộc Bộ Công an. Cho dù nuốt chửng khoản tiền gấp vài lần ngân sách dành cho giáo dục, y tế nhưng công an càng ngày càng càn rỡ, các loại tội phạm càng ngày càng lộng hành, xã hội càng ngày càng hỗn loạn, bất an trở thành cảm giác thường trực của thường dân. Có xứ nào mà lực lượng bảo vệ trật tự, trị an kém cỏi, vô trách nhiệm tới mức nhân viên y tế phải khẩn khoản xin trang bị khiên và áo giáp

để tự vệ như Việt Nam (5) nhưng thay vì chất vấn, truy cứu trách nhiệm, cách chức Bộ trưởng Công an hoặc buộc từ chức thì cả hệ thống chính trị lẫn hệ thống công quyền lại nhất trí với việc cho lực lượng này bổ sung thêm... sáu viên tướng và chuẩn bị cho phép lực lượng này dùng công quỹ để nuôi thêm khoảng 800.000 nhân sự? Có xứ nào dung dưỡng tình trạng lực lượng vũ trang công khai kèn cựa nhau – khóa trước, tướng quân đội được biệt phái sang Quốc hội làm Chủ tịch UB QPAN mang hàm thượng tướng thì khóa này, tướng công an cũng phải có cấp bậc tương đương khi giữ chức vụ đó – như vừa thấy hôm nay (22/6/2023)?

Vì sao ông Tô Lâm dám vỗ lấy “*sự kiện Cựu Kuin*” làm dẫn chứng để dọa Quốc hội và dám dùng Nghị quyết của BCH TƯ đảng khóa 13: *Quan tâm đến an ninh, an toàn không phải là an ninh quốc gia, chủ quyền toàn vẹn, bền vững của chế độ... mà phải đến cá nhân, từng con người. Mục tiêu là cuộc sống ấm no, hòa bình, an ninh, an toàn, thanh thoi chứ không phải lúc nào cũng lo sợ (6)* – để thúc ép các đại biểu Quốc hội biến *Dự luật Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở* thành luật nhưng không Ủy viên Bộ Chính trị, Ủy viên BCH TƯ đảng nào đang “*đại diện cho ý chí, nguyện vọng của nhân dân*” tại Quốc hội dám chất vấn ông Tô Lâm, rằng tại sao ông ta đảm nhiệm vai trò Bộ trưởng Công an đã bảy năm nhưng “*an ninh, an toàn, thanh thoi*” càng ngày càng xa tầm với của đồng bào và nay còn muốn tiếp tay cho Bộ Công an đẩy trách nhiệm “*bảo đảm an ninh, an toàn*” cho phường, xã? Trong đại dịch COVID-19, phường – xã đã từng là... “*pháo đài*”, bao nhiêu người muốn nơi mình cư trú thành loại... “*pháo đài*” như vậy?

(còn tiếp)

Chú thích

(1)

<https://antv.gov.vn/chinh-tri-2/tang-cuong-hieu-qua-quan-ly-nha-nuoc-ve-an-ninh-trat-tu-tai-co-so--C8C885822.html>

(2)

<https://tuoitre.vn/quoc-hoi-thay-chua-can-thiet-xay-dung-luc-luong-bao-ve-an-ninh-trat-tu-co-so-20201117160159716.htm>

(3)

<https://tuoitre.vn/thieu-tuong-sung-thin-co-xin-loi-bo-truong-luc-luong-cong-an-qua-do-ng-20201117112648148.htm>

(4)

<https://tuoitre.vn/quoc-hoi-chot-bo-sung-6-vi-tri-si-quan-cong-an-cap-tuong-20230622150819449.htm>

(5)

<https://cand.com.vn/y-te/bac-si-kien-nghi-sam-khien-ao-giap-de-phong-bi-tan-cong--i-663940/>

(6)

<https://tuoitre.vn/dai-tuong-to-lam-dak-lak-vua-qua-mot-viec-nhu-the-khong-the-coi-thuong-duoc-20230620114219264.htm>

Nhà nước pháp quyền XHCN là... ‘công an trị’? (tiếp theo)

23/06/2023

Trần Văn

Capture à partir de : voatiengviet

screenshot of Bao Dien Tu Chinh Phu (Public domain)

Ông Tô Lâm tiếp tục lời sáng kiến chẻ Dự luật sửa luật Giao Thông Đường Bộ ra làm đôi để giành cho bằng được quyền quản lý đào tạo - sát hạch - cấp giấy phép lái xe về tay công an...

Một chuyên gia làm việc tại Trung tâm Nghiên cứu vận tải Việt Đức thuộc Đại học Việt Đức còn nhấn mạnh: Chẳng có quốc gia nào nghĩ tới việc tách Luật Giao Thông Đường Bộ như Việt Nam.

Phần 2

Quốc hội khóa 14 có 95,8% đại biểu là đảng viên, đến Quốc hội khóa 15 tỉ lệ này tăng lên thành 97,2% [1] nhưng đem phản ứng của Quốc hội khóa 14 tại kỳ họp thứ 10 (tháng 11/2020) so với phản ứng của Quốc hội khóa 15 tại kỳ họp này (tháng 6/2023) đối với *Dự luật Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở* ắt sẽ thấy Quốc hội khóa trước khá hơn Quốc hội khóa này: 73,7% đại biểu Quốc hội khóa trước bác bỏ đề nghị của Bộ Công an (2), còn bây giờ, đa số đại biểu quốc hội “nhất trí” (3).

Cho dù đảng viên vẫn chiếm tỉ lệ gần như tuyệt đối tại Quốc hội, thậm chí gần như toàn bộ đảng viên hiện là Ủy viên Bộ Chính trị, Ủy viên BCH TƯ đảng cùng hiện diện tại Quốc hội nhưng vì sao so với Quốc hội nhiệm kỳ trước, Bộ Công an có thể “*làm mưa, làm gió*” dữ dội hơn ở nghị trường của Quốc hội nhiệm kỳ này? Dường như chỉ có một câu trả lời, đó là “*công cuộc phòng chống tham nhũng, tiêu cực*” theo kiểu như đã biết đang tạo điều kiện cho Bộ Công an “*diều võ, giương oai*” mạnh mẽ hơn. Có bao nhiêu Ủy viên Bộ Chính trị, Ủy viên BCH TƯ

đảng, đảng viên là lãnh đạo các tổ chức chính trị, các ngành và các địa phương đang khoác áo đại biểu quốc hội không dính... “chàm”, mà đã dính... “chàm” thì mấy ai dám làm phật lòng ông Bộ trưởng Công an nói riêng và ngành công an nói chung?

***

Sở dĩ khó có thể phán đoán khác vì còn nhiều dẫn chứng khác. Hồi tháng 11/2020, cũng tại kỳ họp thứ 4 của Quốc hội khóa 14, ngoài việc bác bỏ đề nghị biến *Dự luật Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở* thành luật, đa số đại biểu Quốc hội khóa 14 (62,7%) còn bác bỏ đề nghị chẻ Luật Giao thông đường bộ (GTĐB) ra làm đôi để giao cho công an quản lý đào tạo - sát hạch - cấp Giấy phép lái xe (GPLX) [4]. Vào thời điểm đó, tuy việc sửa Luật GTĐB nằm trong chương trình làm luật của Quốc hội khóa 14 nhưng sáng kiến tách Luật GTĐB thành hai bộ luật riêng biệt, một về GTĐB và một về Bảo đảm trật tự, an toàn GTĐB chỉ nhằm để thỏa mãn yêu cầu của Bộ Công an. Bộ Công an muốn giành việc quản lý đào tạo - sát hạch - cấp GPLX từ tay Bộ Giao thông – Vận tải (GTVT) với lý do... *tai nạn giao thông cao và... cần xử lý vấn nạn GPLX giả*.

Cho dù ông Nguyễn Thanh Hồng (một viên tướng công an được biệt phái làm Ủy viên Thường trực UB QPAN của Quốc hội khóa 14) dọa: *Nếu công an không quản lý đào tạo – sát hạch – cấp GPLX thì trật tự an toàn xã hội, an ninh quốc gia sẽ bị đe dọa. Quản lý người điều khiển phương tiện chính là quản lý công cụ phương tiện gây án, thậm chí có thể là hoạt động khủng bố (5)*... nhưng khi ấy đa số đại biểu Quốc hội khóa 14 vẫn lắc đầu vì “sáng kiến” ấy vừa trái thông lệ chung trên thế giới, vừa gây ra những xáo trộn không cần thiết. Có đại biểu nói thẳng: *Công an không nên nhận thêm nhiệm vụ khác, chỉ cần giải quyết tốt những vấn đề thuộc phạm vi trách nhiệm của mình để quốc thái, dân an là nhân dân cảm kích lắm rồi (6)*... Thậm chí có đại biểu đề nghị xem xét trách nhiệm của Ủy ban Pháp luật do đã “*tham mưu tách Dự luật sửa luật GTĐB làm đôi*” (7).

Giống như *Dự luật Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở*, sau khi Quốc hội khóa 14 mãn nhiệm (2021) mà ông Tô Lâm vẫn tại nhiệm (tiếp tục là Ủy viên Bộ Chính trị đảng CSVN khóa mới – khóa 13, tiếp tục là Bộ trưởng Công an trong chính phủ nhiệm kỳ mới, tiếp tục làm đại biểu cho dân chúng tại Quốc hội khóa 15) nên ông tiếp tục lôi sáng kiến chẻ *Dự luật sửa luật GTĐB* ra làm đôi để giành cho bằng được quyền quản lý đào tạo - sát hạch - cấp GPLX về tay công an...

Giống như trước đó vài năm, những người phản đối “*sáng kiến*” vừa đề cập tiếp tục phân tích cặn kẽ tại sao không nên làm như thế (8). Một chuyên gia làm việc tại Trung tâm Nghiên cứu vận tải Việt Đức thuộc Đại học Việt Đức còn nhấn mạnh: *Chẳng có quốc gia nào nghĩ tới việc tách Luật GTĐB như Việt Nam (9)*. Đáng ngạc nhiên là cũng đại diện cho “*ý chí, nguyện vọng của nhân dân*” nhưng các đại biểu Quốc hội nhiệm kỳ này hành xử khác hẳn các đại biểu Quốc hội nhiệm kỳ trước.

Dự luật về lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở đã được... góp ý ở kỳ họp này và sẽ được thông qua vào kỳ họp tới (kỳ họp thứ sáu, tổ chức vào tháng 10 năm nay - 2023). Kỳ họp tới, Quốc hội nhiệm kỳ này cũng sẽ tổ chức góp ý cho “*sáng kiến*” về Luật GTĐB làm đôi để thông qua vào kỳ họp thứ bảy sẽ diễn ra vào tháng 5 năm tới [10], bất kể nhiều giới, từ chuyên gia cho đến doanh nhân hoạt động trong lĩnh vực giao thông vận tải phản đối kịch liệt...

Có vẻ như làn sóng phản đối “*sáng kiến*” về Luật GTĐB làm đôi, phản đối ý tưởng giao cho *công an quản lý đào tạo – sát hạch – cấp GPLX lẫn các phương tiện giao thông vận tải (GTVT)* đã khiến ngành công an muốn... “*giải độc dư luận*”: Những nhiều trong hoạt động đăng kiểm phương tiện GTVT đã xuất hiện cách nay khoảng hai thập niên và dân chúng chưa bao giờ ngưng than thở nhưng mãi đến cuối năm vừa qua, ngành công an mới tổng tấn công hệ thống đăng kiểm. Ngoài việc bày ra cho đồng chí, đồng bào cùng thấy hệ thống đăng kiểm đã mục ruỗng, cuộc tổng tấn công còn khiến sinh hoạt kinh tế - xã hội trở thành hỗn loạn. Do hệ thống đăng kiểm bị công an đánh phá tan tành, việc kiểm soát chất lượng phương tiện GTVT dù cần thiết vẫn phải tạm ngừng (tự động gia hạn cho nhiều loại phương tiện hết hạn đăng kiểm được phép lưu hành thêm sáu tháng) [10].

***

Tuy chỉ bảo vệ trật tự, trị an nhưng cách nay năm năm (2018), Bộ Công an được bật đèn xanh để có thể dùng công quỹ mua sắm, trang bị cho công an các huyện những loại vũ khí với khả năng hủy diệt cao như (mìn, bom, súng chống tăng), những phương tiện chiến tranh như trực thăng mà tại Việt Nam, các đơn vị quân đội ở cấp quân đoàn mới có thể có (*Thông tư 17/2018/TT-BCA Quy định về trang bị vũ khí, vật liệu nổ quân dụng, công cụ hỗ trợ cho lực lượng công an*) [11]. Cho dù ngân sách thiếu trước, hụt sau nên phải liên tục cắt giảm phúc lợi công cộng, kể cả phúc lợi thiết yếu trong lĩnh vực giáo dục, y tế đối với

các thành phần yếu thế trong xã hội nhưng hệ thống chính trị, hệ thống công quyền tại Việt Nam vẫn đáp ứng nhiều đề nghị vô lối của ngành công an, chẳng hạn như phê duyệt kế hoạch thành lập Trung đoàn Kỵ binh Cảnh sát cơ động...

Cho dù hệ thống chính trị, hệ thống công quyền tại Việt Nam chỉ bận tâm một điều đó là duy trì đặc quyền lãnh đạo toàn diện, tuyệt đối của đảng CSVN tại Việt Nam và không tiếc gì để bảo đảm “*công an nhân dân được đặt dưới sự lãnh đạo tuyệt đối, trực tiếp về mọi mặt của đảng CSVN*” (Điều 4 Luật Công an nhân dân) nhằm xây dựng... “*nhà nước pháp quyền XHCN*” nhưng sau “*chơi dao*” là... “*đứt tay*”, có không ít dấu hiệu cho thấy, công an đang chi phối và khuynh loát cả hệ thống chính trị lẫn hệ thống công quyền.

Chú thích

(1)

<https://tienphong.vn/chi-tiet-14-nguoi-ngoai-dang-trung-cu-dai-bieu-quoc-hoi-post1345206.tpo>

(2)

<https://tuoitre.vn/quoc-hoi-thay-chua-can-thiet-xay-dung-luc-luong-bao-ve-an-ninh-tra-t-tu-co-so-20201117160159716.htm>

(3)

<https://antv.gov.vn/chinh-tri-2/tang-cuong-hieu-qua-quan-ly-nha-nuoc-ve-an-ninh-trat-tu-tai-co-so--C8C885822.html>

(4)

<https://tuoitre.vn/302-dai-bieu-quoc-hoi-khong-dong-y-tach-luat-giao-thong-duong-bo-2020111711381887.htm>

(5)

<http://cand.com.vn/Su-kien-Binh-luan-thoi-su/Tach-Luat-Giao-thong-duong-bo-khong-anh-huong-den-su-thong-nhat-cua-phap-luat-619950/>

(6)

<https://tuoitre.vn/cap-bang-lai-xe-cong-an-khong-nen-nhan-them-nhung-nhiem-vu-khac-20201116152824579.htm>

(7)

<https://tuoitre.vn/thieu-tuong-nguyen-thanh-hong-toi-phat-bieu-khong-phai-la-an-cay-nao-rao-cay-ay-20201117172550305.htm>

(8)

<https://laodong.vn/xa-hoi/nhieu-chuyen-gia-tranh-luan-gay-gat-viec-tach-luat-giao-thong-duong-bo-1014202.laod>

(9)

<https://tuoitre.vn/khong-nuoc-nao-tach-luat-giao-thong-duong-bo-thanh-2-luat-20220214154154517.htm>

(10)

<https://baochinhphu.vn/cac-buoc-thuc-hien-tu-dong-gia-han-dang-kiem-o-to-102230604093909704.htm>

(11)

<https://tuoitre.vn/cong-an-xa-duoc-trang-bi-sung-tu-1-7-20180612161414656.htm>

Huân chương đàn áp nhân dân!

Bài bình luận của Blogger Gió Bắc

30-06-2023

www.rfvietnam.com

Cảnh sát Cơ động, Cảnh sát đặc nhiệm, Công an tỉnh Đắk Lắk, lực lượng đặc nhiệm Quân khu 5 phối hợp triển khai phương án vây bắt những người tình nghi tham gia vụ nổ súng.
TTXVN via Chính Phủ

Tương tự như ba cán bộ công an chết cháy bí ẩn trong vụ Đồng Tâm, bốn công an bị bắn chết lúc nửa đêm ở Đắk Lắk cũng được khen thưởng dồi dào, công nhận liệt sĩ, tổ quốc ghi công, thăng cấp, truy tặng huân chương.

Cái chết nào cũng đáng thương, đáng tiếc. Khen thưởng không chỉ để vinh danh người chết mà còn để động viên người sống. Nhưng tôn vinh quá hớp những cái chết bí hiểm, làm dân đen thối mắc. Huống hồ chi những cái chết này ít nhiều liên quan đến việc đàn áp người dân bị cướp đất. Phải chăng có một loại huân chương đàn áp nhân dân?

Dân đen thường nói “Hà Nội không vội được đâu”. Cái đó chỉ đúng với chuyện quốc kế dân sinh như thiếu điện, thiếu thuốc, dụng cụ y tế, vaccine phòng dịch, phải chờ các ngành các cấp họp hành đề nghị,

chính phủ tháo gỡ cơ chế hoặc chờ trời mưa. Với chuyện quyền lợi vật chất tinh thần cho lực lượng “thanh kiếm và lá chắn”, mọi thứ đều rốp rốp, nhanh như tên lửa.

Trong vụ đại án Đồng Tâm trước đây, với chiến công giết chết đảng viên lão thành 60 tuổi đảng Lê Đình Kinh, về cái tội bênh vực người dân giữ đất, ba cán bộ công an té giếng chết thiêu đã được tốc hành phong liệt sĩ, gắn huy chương, tổ chức lễ tang đình đám trong vòng vài ba ngày.

Buồn cười hơn, nhà nước còn phát động phong trào học theo tấm gương của ba cán bộ công an té giếng. Học được gì từ ba cái chết này? Nghiệp vụ, kỹ năng tác chiến quá yếu. Kỹ năng mưu sinh thoát hiểm cũng tồi. Kỹ năng phối hợp càng tệ khi chết chùm trong cái giếng nông. Lòng dũng cảm khi rình mò trên mái nhà để ám sát ông già 86 tuổi bị gãy chân ư? Có chăng điều đáng học là lòng trung thành với cấp trên, hiên ngang bắn vào người dân vô tội.

Người thân của cụ Lê Đình Kinh tìm đường đến phiên tòa ở Hà Nội hôm 7/9/2020.
Courtesy of FB Duyen Nguyen

Mới đây, vụ bốn cán bộ công an Đắk Lắk bị bắn chết cũng được khen thưởng nhanh với tốc độ vũ trụ. Ngay chiều 11/6, ngày xảy ra vụ việc, Đại tướng Tô Lâm, Ủy viên Bộ Chính trị, Bộ trưởng Công an, đã ký Quyết định truy thăng cấp bậc hàm đối với 4 cán bộ, chiến sĩ công an

xã, hy sinh trong khi làm nhiệm vụ. Đồng thời, Bộ trưởng Công an Tô Lâm, Chủ tịch Hội đồng quản lý Quỹ nghĩa tình đồng đội Công an nhân dân cũng đã ký Quyết định hỗ trợ 100 triệu đồng/gia đình đối với gia đình 4 đồng chí hy sinh; hỗ trợ 50 triệu đồng/đồng chí đối với 2 đồng chí cán bộ Công an bị thương (1)

Ngày 12.6, Phó thủ tướng Chính phủ Trần Lưu Quang đã ký quyết định cấp bằng “Tổ quốc ghi công” đối với 6 liệt sĩ hy sinh (2).

Không chịu thua kém cấp dưới, nguyên thủ quốc gia, Chủ tịch nước Võ Văn Thưởng xét “*những hy sinh thầm lặng vì bình yên của nhân dân ở huyện Cư Kuin*” (Đắk Lắk) của các liệt sĩ công an, đã ký quyết định truy tặng, trao **Huân chương bảo vệ Tổ quốc** cho bốn liệt sĩ công an này (3).

Các liệt sĩ anh hùng này đã hy sinh trong tình huống nào, chống lại giặc thù nào đang xâm lấn tổ quốc? Ít ra cũng phải như Lê Văn Tám lấy thân làm đuốc sống hay Phan Đình Giót lấy thân làm giá súng... Thành tích để khen thưởng phải rõ ràng để thuyết phục, giáo dục nhân dân. Điều quái lạ là những chi tiết quan trọng ấy hoàn toàn mờ mịt.

Báo chí nhà nước đưa lên rồi rút xuống, sau đó đồng loạt thông tin rầm rộ về sự truy bắt, lời khai nhận tội của nghi can. Tin tràn ngập mặt báo liên tục ngày này qua ngày khác, nhưng càng đọc lại càng tức. Giữa cả rừng chữ nghĩa đó, có rất ít thông tin. Diễn tiến, nguyên nhân sự kiện vụ nổ súng làm chết 9 người ở Đắk Lắk rất khó hiểu. Đã hơn nửa tháng qua, từ điển mở Wikipedia góp nhặt thông tin lại sự kiện này chỉ ngắn ngủi, bí hiểm đến tức tởm, như sau:

*“Vào **khoảng 1 giờ sáng** ngày 11 tháng 6 năm 2023, một nhóm người không xác định danh tính có mang theo vũ trang đã **tấn công trụ sở Ủy ban nhân dân hai xã Ea Tiêu và Ea Ktur** thuộc huyện Cư Kuin, tỉnh Đắk Lắk khiến 9 người tử vong, trong đó có 4 công an, 1 Chủ tịch ủy ban nhân dân xã và 1 Bí thư Đảng ủy xã, 2 cán bộ công an bị thương, đồng thời đốt phá nhiều tài liệu, giấy tờ và tài sản. Tính đến ngày 23 tháng 6 năm 2023, đã có 84 người bị khởi tố vì các tội danh khác nhau, trong đó có 75 người đã bị bắt giữ vì có liên quan trực tiếp đến các vụ tấn công. Theo quan điểm của chính quyền Việt Nam, đây là một vụ tấn công khủng bố”* (4).

Một người tình nghi tham gia vụ nổ súng ở Đắk Lắk hôm 11/6/2023 bị công an bắt giữ. Ảnh Bộ Tư lệnh Cảnh sát Cơ động via Chính Phủ

Điều khó hiểu là, trong điều kiện bình thường, chính quyền từ trung ương tới địa phương đều làm việc trong giờ hành chính. Nhất là chính quyền cấp xã, chưa hết giờ đã đi nhậu hoặc cấp cặp về nhà. Mắc mớ gì cả chủ tịch, bí thư phải ở lại trụ sở xã đến quá nửa đêm để bị bắn chết?

Công an xã có trụ sở riêng, việc gì nửa đêm phải túm tụm ở trụ sở UBND xã để bị bắn chết, bị thương?

Phải chăng hai xã này đã có thông tin tình báo biết được có âm mưu bạo loạn, cướp chính quyền, xâm phạm đất đai bờ cõi của tổ quốc nên đã họp hành thâu đêm để bàn chiến lược đối phó?

E rằng không phải vậy! Chắc hẳn nếu biết có âm mưu của “thế lực thù địch” xã phải báo lên tới huyện, tới trung ương, chớ chẳng đại mà liệu mình đối phó, vừa nguy hiểm cho bản thân trước kẻ địch, vừa đắc tội với trên.

Hung thủ gây án là ai mà có gan trời dám động đến “CAND anh hùng”? Ngay “bạn vàng” binh hùng tướng mạnh, từ sau năm 1988, cũng chỉ dám bắn giết ngư dân Việt. Với cảnh sát biển, bạn chỉ dám đấu vôi rỗng, chưa hề đấu súng.

Qua hình ảnh, họ tên các nghi can được báo chí công bố, cho thấy, họ là người dân tộc bản địa, người dân địa phương, chứ không ai xa lạ.

Tại sao nhóm nghi can biết sự tụ họp của quan chức, công an địa phương lúc nửa đêm, mà ra tay hành sự?

Phải chăng đã có sự tranh chấp giữa chính quyền và người dân địa phương âm ỉ chồng chất nhiều ngày, sự dồn nén đến đỉnh điểm mà đôi bên đều không thể kiềm chế? Tranh chấp ấy là gì nếu không phải là đất đai?

Theo thông tin báo chí, hai xã Ea Tiêu và Ea Ktur liên quan trực tiếp tới hai dự án xây dựng lớn trong thời gian vừa qua: **Dự án đường Hồ Chí Minh**, đoạn đường tránh phía Đông TP. Buôn Ma Thuột, với chiều dài hơn 39km, có tổng kinh phí hơn 1.500 tỷ đồng. Dự án này đi qua các thửa đất nông nghiệp do một số công ty cà phê đang quản lý. Các công ty cà phê này lại đang khoán đất cho các hộ nông dân canh tác.

Dự án Khu đô thị mới Trung Hòa, đã được quy hoạch, nằm gọn trong hai xã này. Để xây dựng khu đô thị mới, chính quyền dự kiến sẽ thu hồi đất nông nghiệp từ các công ty cà phê dọc quốc lộ 27.

Từ khi có quy hoạch khu đô thị này, tình trạng sốt đất gia tăng, nhiều hộ dân đang canh tác trên các phần đất nông nghiệp này đã sang tay một số thửa đất cho những người đầu tư, đầu cơ. Hiện có đến 500 trường hợp được cho là lấn chiếm, mua bán, sử dụng đất, xây dựng nhà trái phép trên đất nông nghiệp do các công ty cà phê quản lý, trong đó có nhiều hộ nằm gọn trong khu vực quy hoạch khu đô thị mới.

Liên quan tới hai dự án nói trên, trong thời gian gần đây, hoạt động giải phóng mặt bằng và cưỡng chế thu hồi đất diễn ra liên tục (5).

Đất đai ở Tây Nguyên hàng ngàn năm nay là của người dân tộc. Từ sau 1975, các chủ trương xây dựng nông trường, khu kinh tế mới di dân từ các tỉnh phía bắc vào Tây Nguyên, thực chất là cướp đất của người dân tộc. Những chính sách mang tên đẹp đẽ “định canh định cư đồng bào dân tộc” thực chất là cướp đi đại ngàn, buôn làng lâu đời của họ rồi xà xẻo cho mỗi hộ vài sào đất khoán. Họ bị vô sản hóa, phải là công nhân, nhận đất khoán (thuê) của các nông trường, công ty cao su. Giờ này lại quy hoạch, đẩy họ ra khỏi phần đất cuối cùng, tức đưa họ vào tuyệt địa.

Thuật ngữ “chính sách đền bù giải tỏa” của nhà nước thì qua Thủ Thiêm, Văn Giang, những khu đô thị mọc lên từ máu của người nông dân mất đất, đủ biết nó tàn tệ đến mức nào.

Riêng ở Đắk Lắk, tham nhũng, o ép người dân còn khủng khiếp hơn. Báo chí nhà nước từng đăng những thông tin thổi động như: Ông Đinh Xuân Tửu (sinh năm 1946, thôn 7, xã Ea Rốc, huyện Ea Súp) tố cáo nhiều sai phạm nghiêm trọng của UBND huyện Ea Súp, liên quan đến việc đền bù, giải phóng mặt bằng của gia đình ông và hơn 70 hộ dân trên địa bàn xã.

Năm 2001 tỉnh Đắk Lắk quyết định thu hồi 25ha đất, thực hiện dự án là UBND huyện Ea Súp, *đã tự ý thu thêm 7ha nằm xung quanh*, nâng tổng diện tích thu hồi lên 32ha, phân trên 300 lô đất để bán nền.

Việc đền bù cho 75 hộ dân cũng có dấu hiệu tham nhũng. Theo quyết định đền bù, ông Tửu được bồi thường với giá rẻ mặt: $7.405 \text{ m}^2 \times 180 \text{ đ/m}^2 = 1.332.900 \text{ đ}$, nhưng thực tế chỉ nhận $5.860 \text{ m}^2 \times 150 \text{ đ/m}^2 = 879.000 \text{ đ}$. Số tiền chênh lệch đền bù so với quyết định của UBND tỉnh Đắk Lắk là 453.900đ. Số đất còn thiếu chưa đền bù là 1.545 m^2 . Gia đình ông bị thu hồi hơn 4ha nhưng lại không được bố trí tái định cư. Sự việc này kéo dài từ năm 2001 đến nay (6).

Cũng trong tháng 3 năm nay, bà Nguyễn Thị T., cho biết, gia đình nhận được thông báo của Trung tâm Phát triển quỹ đất về việc được hỗ trợ **1.900 đồng** tại dự án đường Hùng Vương, TP Buôn Ma Thuột.

Khi nhận được thông tin trên, gia đình bà rất bất ngờ bởi, số tiền quá ít, chưa đủ tiền đồ xăng để lên trung tâm nhận tiền. Bà T. cho biết thêm, cùng 1 dãy đường nhưng gia đình nhà bà lại được hỗ trợ chưa tới 2 ngàn đồng, còn những hộ khác thì được trên 10 triệu đồng. "*Thà họ không hỗ trợ còn hơn, chứ hỗ trợ thì phải công bằng như nhau*", bà T. chia sẻ (7).

***

Ông tổ của lý thuyết cộng sản đã đưa ra quy luật, "có áp bức thì có đấu tranh". Mao Trạch Đông dạy còn hay hơn nữa "*Người nông dân đứng dậy đấu tranh chỉ mất xiềng gông, chứ không mất gì khác*".

Những người nông dân Tây Nguyên đã bị đẩy đến mức tận cùng, phải đứng dậy liều lĩnh, bảo vệ đất đai, con đường sống của mình, như Đoàn Văn Vươn ở Cống Rộc, Hải Phòng, từng đấu súng với Đỗ Hữu Ca, hay như Đặng Văn Hiến ở Đắk Nông, phải tử chiến với đại gia tư sản đổ thân hữu với chính quyền, chiếm đất.

Không có "thế lực thù địch", không có khủng bố, bạo loạn nào ở đây, mà chỉ có những người dân cùng đường, tuyệt vọng, tìm cái sống cho gia đình bằng cái chết của bản thân.

Hơn thế nữa, sự phản kháng ở Đắk Lắk còn là tiếng súng bắn vào chính sách đồng hóa, tiêu diệt văn hóa, cộng đồng người dân tộc bản địa Tây Nguyên.

Nếu thực tâm vì quốc gia, dân tộc, thì đảng cầm quyền và nhà nước phải sửa sai, từ căn bản là xóa bỏ chế độ công hữu đất đai, xóa bỏ đặc quyền man rợ “thu hồi đất”, dù là nhân danh lợi ích quốc gia, cộng đồng. Phải trả đất, trả rừng cho đồng bào dân tộc Tây Nguyên, tôn trọng quyền sống và tập tục, văn hóa bản địa.

Những danh hiệu liệt sĩ, những huân chương cho cán bộ công an ở Đồng Tâm, Đắk Lắk, không thể che lấp tội ác mà chính là bằng chứng của nhà nước chống lại nhân dân.

Những huân chương, khen thưởng ấy không đủ để mua chuộc lòng trung thành, mà chỉ nuôi dưỡng lực lượng kiêu binh, phản trắc. Binh biến của lực lượng Warner ở Nga mới đây là bài học điển hình.

Những “huân chương đàn áp nhân dân” ấy không thể tạo ra sự sợ hãi, tuân phục, mà chỉ chông chát thêm lòng oán hận.

1-<https://nhandan.vn/truy-thang-cap-bac-ham-doi-voi-4-can-bo-chien-si-cong...>

2-<https://thanhvien.vn/cap-bang-to-quoc-ghi-cong-cho-6-liet-si-hy-sinh-tai...>

3-

<https://tuoitre.vn/vu-tan-cong-tru-so-ubnd-hai-xa-truy-tang-huan-chuong-bao-ve-to-quoc-cho-cac-liet-si-20230621175739989.htm>

4-https://vi.wikipedia.org/wiki/V%E1%BB%A5_t%E1%BA%A5n_c%C3%B4ng_2_tr%E1%B...

5- <https://www.datviet.com/boi-can-vu-xa-sung-vao-don-cong-an-o-dak-lak/>

6-

<https://baovemoitruong.org.vn/dan-khieu-nai-to-cao-chinh-quyen-huyen-ea-sup-dak-lak-dinh-nhieu-sai-pham-ve-dat-dai/>

7-<https://danviet.vn/nguoi-duoc-den-bu-1900-dong-tai-du-an-duong-o-dak-lak...>

[Viết nhân chuyện kỷ luật mấy cán bộ có sổ tiết kiệm mấy trăm triệu đồng không kê khai](#)

Capture à partir de :baotienngdan

[Kim Văn Chính](#)

20-8-2023

Tài sản cá nhân và kiểm soát tài sản cá nhân của xã hội là một bộ phận rất quan trọng của hệ thống quản lý tài sản – tài chính của một xã hội (tài chính của xã hội còn có các hệ thống tài chính công và tài

chính của các pháp nhân – doanh nghiệp rất lớn và rất phức tạp tôi không nói ở đây).

Trong một nền kinh tế thị trường phát triển (tức là gắn với tiêu chí văn minh) như Đức, Anh, Mỹ... hệ thống quản lý tài sản – tài chính là cả một rường thể chế và việc thi hành chúng trong thực tế trơn chu, rộng khắp, triệt để, công tâm, không có chỗ trống – tất nhiên thực tế vẫn còn có những kẽ hở, nhưng các cơ quan công quyền liên tục và thường xuyên cố gắng bịt các kẽ hở đó, không cho phép ai lợi dụng chúng để trục lợi cá nhân.

Do vậy, người Việt khi làm ăn ở các nước phát triển, ít người trở thành giàu nhanh bất thường được. Ai giàu thì cũng là giàu chính đáng do tài năng hoặc may mắn, làm ăn, kinh doanh gặp thời phát mạnh. Ai làm công ăn lương thì ề cổ ra đóng thuế – càng nhiều tiền nhiều tài sản đóng thuế càng cao – đến mức hết đời ăn lương về hưu cũng chỉ kịp tích lũy một đôi triệu đô đã là người ở đỉnh cao của thang bậc lương rồi, đủ mua một cái biệt thự hạng xoàng và mua vài tài sản cá nhân hạng vừa như xe cộ.

Đất nước Việt Nam xưa theo cơ chế bao cấp, tưởng như thế là công bằng nhưng hóa ra (theo kinh nghiệm của các nước đi trước tiên phong như Nga, TQ...) nó chỉ là một xã hội cào bằng giả tạo theo tầng lớp (xã hội này giờ vẫn phát triển mạnh ở Bắc Triều Tiên, Nga, TQ...), theo đó tầng lớp thượng tầng là các ủy viên lãnh đạo Bộ Chính trị sống như các ông hoàng, thấp hơn là lớp trung gian đại thần chen chúc nhau hưởng bổng lộc với tài sản phải 'same same' nhau, dưới nữa lớp cùng đinh thì ai cũng nghèo khổ như ai (chia đều sự nghèo khó) vì tài sản tập trung hết ở các tầng lớp trên họ hưởng rồi, xã hội mất động lực làm việc không tạo ra bánh lấy đâu bánh ăn?

Cuộc cách mạng “đổi mới” chuyển sang cơ chế thị trường đã cứu dân tộc và chế độ đương thời của Việt Nam không sụp đổ. Dân có tài sản, người giàu nhiều lên, thu nhập xã hội tăng nhanh.

Và Việt Nam mong muốn có một hệ thống tài chính đạt chuẩn thị trường (học theo được như Mỹ, Đức, Anh...). Nó là 1 trong 5 tiêu chí của một nền kinh tế thị trường (điều mà các lãnh đạo nước ta đi đâu cũng đề nghị các nước họ công nhận).

Tiêu chí đó là: hệ thống tài chính phải thông suốt, minh bạch, công khai, giám sát được bởi các định chế xã hội.

Tại sao Quốc hội, dân chúng phải giám sát và phải giám sát được tài chính công, chi tiêu NSNN (kể cả chi tiêu cho quốc phòng) là vậy. Chuyện một ông Thủ tướng đi công cán mà cho trực thăng công ghé thăm nhà, dân họ biết được là có quyền kiện, thủ tướng sai là mất chức ngay.

Trong mảng tài chính tài sản cá nhân, mọi người rất tôn trọng quyền sở hữu tài sản cá nhân, nhưng Nhà nước phải giám sát mọi biến động của tài chính, tài sản cá nhân chặt chẽ.

Chặt đến mức không còn ruồi nào thoát khỏi tầm mắt của các cơ quan quản lý giám sát tài chính cá nhân.

Một tổng thống, thủ tướng nhận tiền nhuận bút xuất bản sách hoặc tham gia thảo luận ở nước ngoài, khi về nước “quên” Khai báo và đóng thuế thu nhập là bị khởi tố về thuế liên.

Tôi có quen nhiều người Việt sống bên Đức lâu năm, nhiều khi đến ở chỗ họ sống hàng tháng nên được nghe rất nhiều chuyện về giám sát tài chính bên đó. Tôi rất lạ là hàng ngàn người VN bên đó sống mấy chục năm, nhiều người cũng có tiền, nhưng rất ít người xây nhà, mua nhà biệt thự lớn! Hóa ra là hầu hết họ là những người kiếm tiền bươn chải nhiều năm, cơ hội và rủi ro đan xen nên rất ngại va chạm với hệ thống giám sát tài chính Đức. Có chút tiền kha khá thì gửi về Việt nam mua cái nhà để đó cho thuê. Bên Đức chỉ khai báo thu nhập vừa đủ sống hàng năm.

Hệ quả là: ai mà làm ăn có tiền, dư dả thu nhập, không bao giờ dám công khai những thu nhập đó, thậm chí không dám gửi vào tài khoản ngân hàng mà phải giữ bằng tiền mặt. Vậy mới có nhiều chuyện bọn cướp bên Âu hay tấn công cướp của người Việt vì họ hay giữ tiền mặt có khi rất lớn trong người và trong nhà. Nhiều người có nhiều tiền nhưng không dám mua xe mới đắt tiền (khoảng trên 50.000 EUR – hơn 1 tỷ VND bên đó được coi là xe đắt tiền), vì nếu chỉ cần mua xe đắt tiền, hóa đơn mua hàng lộ ra, thanh tra tài chính có thể đến hỏi thăm liên về nguồn thu nhập. Đi chợ mua hàng mà mua nhiều hàng hiệu cũng có thể bị thanh tra nguồn thu nhập (tại sao không tương xứng, không khớp với khai báo thu nhập – thuế). Ai có nhà to, nhiều nhà, chắc chắn sẽ phải nộp thuế nhiều hơn, về già không được hưởng trợ cấp tiền thuê nhà dành cho người già ít thu nhập).

Tóm lại, hệ thống quản lý, giám sát tài chính cá nhân ở các nước phát triển nó là công việc thường xuyên, liên tục, chặt chẽ, công bằng, nghiệp vụ cao.

Nó không cần bất kỳ một cơ quan kiểu Thanh tra chính phủ hay Ủy ban kiểm tra Đảng các cấp như ở Việt nam.

Trên nó là luật pháp và hệ thống tư pháp – tòa án.

Nó tự động làm việc 24/24 không ngơi nghỉ.

Nó không cần các mệnh lệnh, hô hào phong trào kiểu học tập tấm gương ai đó rồi mới lại làm, hết phong trào rồi thôi, nghỉ đã.

Nó công bằng cho mọi người, dân thường cũng như quan chức chứ không có chuyện dân thường xử theo luật, quan chức xử lý nội bộ trong đảng.

KẾT:

-Giám sát tài chính quá cần nhưng phải làm bài bản. Làm xôi đổ, theo phong trào hoặc làm kiểu lạm dụng sẽ chỉ làm cho câu chuyện phức tạp hơn.

-Giám sát tài sản – tài chính cán bộ nhưng cũng cần giám sát cả tư nhân, chống trốn thuế rửa tiền tư nhân mới là lỗ hổng rất lớn trong quản lý tài chính ở Việt Nam.

Thế chế, viên chức và cơ hội để lương thiện

19/10/2023

Trần Văn

Capture à partir de : voatiengviet

Ngay cả trong việc tăng lương, bảo đảm cho cán bộ, công chức đủ sống, hệ thống chính trị, hệ thống công quyền tại Việt Nam cũng chặt vật xoay chuyển trong vòng luẩn quẩn. Hình minh họa.

"...Chúng ta tạo ra tầng lớp công chức khi đi làm không bao giờ cho rằng lương là thu nhập mà thu nhập là từ những khoản khác. Chúng ta hay nói về “tham nhũng vặt” nhưng tôi không đồng ý với khái niệm này vì không có loại tham nhũng nào là “vật” cả..."

Quốc hội Cộng hòa XHCN Việt Nam lại thảo luận về việc thực hiện kế hoạch điều chỉnh lương của cán bộ, công chức. Trong cuộc họp của Ủy ban Thường vụ Quốc hội hồi đầu tuần này, khi thảo luận về kinh tế - xã hội năm nay và kế hoạch phát triển của năm tới, một trong các Phó Chủ tịch Quốc hội đã nhắc lại điều mà nhiều người, nhiều giới đã từng lập đi, lập lại trong nhiều năm: *Cải cách chính sách tiền lương phải gắn với nâng cao chất lượng, trách nhiệm của đội ngũ cán bộ, công chức (1).*

Theo dự kiến, việc thực thi chính sách mới về trả lương cho cán bộ, công chức (*trả lương theo chức vụ và mức độ phức tạp, tính chất, đặc điểm, quy mô hoạt động, đối tượng phục vụ; quy trình quản lý chuyên môn, nghiệp vụ của cán bộ, công chức*) sẽ bắt đầu từ 1/7/2024. Ông Nguyễn Khắc Định - Phó Chủ tịch Quốc hội – yêu cầu chính phủ “rà soát, sắp xếp đội ngũ cán bộ công chức, xử lý những người thiếu tinh thần trách nhiệm, làm việc cầm chừng, đùn đẩy, né tránh; đưa người vi phạm, năng lực yếu ra khỏi bộ máy”.... Đây là lần cải cách tiền lương thứ năm. Bốn lần trước diễn ra vào 1960, 1985, 1993 và 2003 nhưng từ xưa đến nay, lương trả cho cán bộ, công chức chưa bao giờ đúng nghĩa là lương. Lương trả cho cán bộ, công chức luôn như... hương, như... hoa!

Hôm qua, tại cuộc tọa đàm liên quan đến “xây dựng văn hóa liêm chính trong giai đoạn mới” do trường Luật của Đại học Quốc gia Hà Nội phối hợp với tờ Pháp Luật TP.HCM tổ chức, ông Trần Văn Độ - cựu Phó Chánh án Tòa án Tối cao, cựu Chánh án Tòa án Quân sự Trung ương – bảo rằng: *Muốn liêm chính không đơn giản! Thảm phán lương tám triệu, mà nghề giúp việc lương hơn tám triệu thì liêm chính không nổi. Người làm nghề công chức phải đủ sống với nghề, đủ sống với lương. Ở Việt Nam, ngoài lương còn thu nhập, mà thu nhập là chính và mỗi người có một kiểu thu nhập, nên từ đó dẫn tới tham nhũng. Góp thêm vào thực trạng mà các thành viên tham dự tọa đàm cùng thừa nhận là “hoạt động công vụ những nhiều dân nhiều quá”, ông Độ lưu ý: Trong xã hội hiện nay không phải ai cũng chính trực được đâu, bởi không liêm khiết được (2)!*

Trước đó, trong một tọa đàm khác, ông Ngô Thế Vinh – Chủ tịch Hội đồng Quản trị Công ty Dược phẩm Vinh Gia – cũng nhận xét tương tự về lương cán bộ, công chức, đại ý: *Chúng ta tạo ra tầng lớp công chức khi đi làm không bao giờ cho rằng lương là thu nhập mà thu nhập là từ những khoản khác. Chúng ta hay nói về “tham nhũng vặt” nhưng tôi*

không đồng ý với khái niệm này vì không có loại tham nhũng nào là “vật” cả. “Vật” chỉ là với một người còn nếu mỗi ngày lấy 200.000 của một người nhưng thu mức đó với 100 người thì sẽ là bao nhiêu? Đó không phải là “vật” nhưng lại được xem là rất bình thường vì nó là thu nhập chính của công chức, cho nên mới có những viên chức cao cấp biện minh “không nhận thức được đây là tham nhũng” bởi họ đã nhận như thế suốt mấy chục năm không những không việc gì mà còn lên cao dần...

Ông Vinh nhấn mạnh: Ở đất nước này ai cũng biết điều ấy kể cả những vị quan tòa đang ngồi xét xử. Song nói đi thì phải nói lại, tại sao người ta làm như vậy. Chuyện trở thành rất bình thường vì xã hội chúng ta, cơ chế này, chính thể này tạo ra điều đó. Muốn sửa không đơn thuần là tổng giam vì làm như thế có lẽ sẽ có đến 90% công chức vướng lưới. Cho nên không phải là nhắm vào từng con người mà phải thay đổi. Bất kỳ ai đi làm trước hết cũng vì cuộc sống của chính mình. Trong hòa bình, những người đứng đầu đất nước phải làm thế nào để con người có thể phát huy năng lực, có thu nhập cao, có cuộc sống tốt nhưng không phạm tội. Muốn thay đổi thì phải tăng lương, giảm biên chế. Một công chức đi làm phải nuôi được vợ con thì mới không nghĩ đến việc khác. Ngược lại thì như đã thấy. Đây là lỗi hệ thống, chúng ta phải thay đổi (3)...

***

Ngay cả trong việc tăng lương, bảo đảm cho cán bộ, công chức đủ sống, hệ thống chính trị, hệ thống công quyền tại Việt Nam cũng chật vật xoay chuyển trong vòng luẩn quẩn. Muốn tăng lương để nâng cao hiệu quả hoạt động thì phải tinh giản nhưng càng tinh giản thì bộ máy càng phình ra. Bộ máy quá cồng kềnh thì lương chỉ có thể như đã biết và đang thấy, chưa kể điều đó khiến các hệ thống chỉ có thể thu nạp những cá nhân xem việc gia nhập là cơ hội kiếm tiền bằng những nhiều.

Chẳng quốc gia nào có thể phát triển nếu phần lớn nội lực được trút vào việc nuôi bộ máy quản trị, điều hành. Lấy gì bảo đảm điều chỉnh lương của cán bộ, công chức sẽ nâng cao hiệu quả hoạt động khi tuyển dụng, bổ nhiệm vẫn theo phương thức “hồng hơn chuyên” và chính phương thức này đã tạo ra bộ máy vừa cồng kềnh, vừa kém năng lực? Khi tinh giản được xem là điều kiện cần và đủ để thực thi tiêu chí cán bộ, công chức phải sống được bằng lương nhưng vẫn duy trì hai hệ thống – một do đảng thiết lập để chỉ đạo, giám sát và một

vận hành hệ thống công quyền thì tiền đâu để tăng lương, tiền đâu để thực hiện các kế hoạch phát triển? Bởi cả hai hệ thống giống hệt nhau, trong khi cần tinh giản số cán bộ, công chức hưởng lương, nhận phụ cấp, giữa thập niên 2010, giới lãnh đạo đảng CSVN bắt đầu tiên dương “*nhất thể hóa*”...

“*Nhất thể hóa*” là gom bộ phận lãnh đạo đảng và lãnh đạo bộ máy công quyền ở các cấp, các ngành, các địa phương thành một nhằm giảm sự chồng chéo khi thực hiện chức năng, nhiệm vụ. Song chưa biết vì sao “*nhất thể hóa*” lại chết non sau khi thử nghiệm ở cấp xã, cấp huyện tại Quảng Ninh và cấp xóm, thôn, tổ dân phố ở Hà Nội. Có thể vì giảm số lượng nhân sự theo kiểu “*nhất thể hóa*” đụng chạm đến quyền lợi của nhiều băng nhóm. Cũng có thể vì “*nhất thể hóa*” làm diện mạo của “*dân chủ XHCN*” biến dạng, bởi làm như thế, đảng sẽ hiện nguyên hình là “*độc tài*” và không còn cơ hội biện minh trước chỉ trích “*đảng trị*”. Thôi thì chúc cán bộ, công chức may mắn khi phục vụ “*sự nghiệp cách mạng*” - sự nghiệp mà liêm chính hay không phụ thuộc hoàn toàn vào may rủi, vào việc có bị đưa vào diện cần trừng trị để... “*làm gương*” hay không.

Chú thích

(1)

<https://vnexpress.net/pho-chu-tich-quoc-hoi-tang-luong-phai-di-kem-voi-trach-nhiem-can-bo-4665244.html>

(2)

<https://dantri.com.vn/xa-hoi/trung-tuong-tran-van-do-hien-nay-khong-phai-ai-cung-chi-nh-truc-duoc-dau-20231019133813546.htm>

(3)

https://www.facebook.com/watch/?extid=CL-UNK-UNK-UNK-AN_GK0T-GK1C&mibextid=Nif5oz&v=303516455610206

Khi công an dẫn dắt quốc gia

30/08/2023

Trần Văn

Capture à partir de : voatiengviet

screenshot of Bao Dien Tu Chinh Phu (Public domain)

Bộ trưởng Công an Tô Lâm tại Ủy ban Thường vụ Quốc hội, 10/8/2022.

Tuy cả kinh tế lẫn xã hội tiếp tục ngã nghiêng vì đủ loại vấn nạn nhưng Quốc hội Cộng hòa XHCN Việt Nam vẫn dành phần lớn tâm lực, trí lực, sức lực, tài lực cho việc thỏa mãn vô điều kiện các yêu cầu của Bộ Công an.

Quốc hội Cộng hòa XHCN Việt Nam tiếp tục dành thời gian để xác định nên gọi loại giấy tờ tùy thân giúp xác định danh tính, lai lịch, nhân diện, nhân dạng của một cá nhân ở Việt Nam là... “*Thẻ căn cước*” (Thẻ CC) hay... “*Thẻ căn cước công dân*” (Thẻ CCCD).

Lần này khác với cách nay hai tháng, dường như các đại biểu quốc hội (ĐBQH) chuyên trách đã “*nhất trí cao*” với đề nghị của Bộ Công an: *Phải sửa Luật Căn cước công dân hiện hành, trong luật mới và theo đó, phải hồi sinh... “Thẻ CC”, khai tử... “Thẻ CCCD”.*

***

Tuy cả kinh tế lẫn xã hội tiếp tục ngã nghiêng vì đủ loại vấn nạn nhưng Quốc hội Cộng hòa XHCN Việt Nam vẫn dành phần lớn tâm lực, trí lực, sức lực, tài lực cho việc thỏa mãn vô điều kiện các yêu cầu của Bộ Công an.

Ở Kỳ họp thứ 5 (6/2023) – kỳ họp mới nhất, bất kể tình trạng an ninh – trật tự thế nào, các ĐBQH khóa 15 vẫn ưu tiên dành thời gian cho việc thông qua Dự luật sửa đổi luật công an nhân dân (CAND) để CAND có thể... nâng số lượng tướng từ 199 lên 205.

Bởi khóa trước, viên tướng quân đội được biệt phái sang Quốc hội làm Chủ nhiệm Ủy ban Quốc phòng – An ninh (UB QPAN) mang hàm Thượng tướng, còn khóa này, do quy định của... Luật CAND, viên tướng công an được biệt phái sang Quốc hội làm Chủ nhiệm UB QPAN chỉ có cấp bậc Trung tướng nên Bộ Công an đã đốc thúc Quốc hội gấp rút sửa Luật CAND để các viên tướng công an được biệt phái sang Quốc hội làm Chủ nhiệm UB QPAN cũng phải là... Thượng tướng và các ĐBQH gật đầu ngay (1).

Cũng trong Kỳ họp thứ 5, gần như tất cả đại biểu của Quốc hội khóa 15 đều tán thành với đề nghị của Bộ Công an là phải có... *luật về “Lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở”.*

Cần lưu ý, cách nay khoảng ba năm, hồi tháng 11/2020, có 290/393 ĐBQH khóa trước (Khóa 14) đã liệng “*Dự luật về lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở*” vào thùng rác. Khoảng hai phần ba ĐBQH cho rằng, ý tưởng dùng luật để thống nhất ba lực lượng: Công an bán chính quy, Bảo vệ dân phố, Dân phòng trên toàn quốc của ông

Tô Lâm không những không cần thiết vì nhiệm vụ của lực lượng này chưa rõ ràng mà còn tạo ra gánh nặng tài chính cho quốc gia (2).

Thậm chí tướng Sùng Thìn Cò, Phó Tư lệnh Quân khu 2, Ủy viên UB QPAN Quốc hội khóa 14 còn nhấn mạnh: *Lực lượng công an đã quá đông. Mỗi tỉnh ít nhất cũng có 3.000, tỉnh to thì 4.000 công an chính quy. Đông như thế mà còn thêm nhiều lực lượng nữa! Chẳng lẽ lực lượng chính quy không đủ khả năng để chúng ta nắm tình hình, xử lý tình hình (?). Hay khẳng định như tướng Nguyễn Mai Bộ, Phó Chánh án Tòa Quân sự Trung ương, cũng là Ủy viên UB QPAN của Quốc hội khóa 14: *Thống nhất ba lực lượng không những không thể giảm 500.000 người mà còn khiến ngân sách phải gánh thêm lương cho chừng 800.000 người (126.000 công an xã bán chuyên trách, 70.000 bảo vệ phường - xã, 500.000 phòng cháy chữa cháy), chưa kể chi phí cho trụ sở, hoạt động, ... và các địa phương sẽ không còn tiền đầu tư cho phát triển, an sinh xã hội (3)...* Thế thì tại sao tình hình kinh tế xã hội tồi tệ hơn nhưng các ĐBQH khóa này lại... “nhất trí cao” với Bộ Công an rằng vẫn phải có luật về “*lực lượng tham gia bảo vệ an ninh, trật tự ở cơ sở*”?*

Ngẫm nghĩ thì chỉ thấy một lý do khả dĩ: Cách nay ba năm, cho dù tham nhũng lan tràn nhưng làn sóng truy cứu trách nhiệm hình sự những viên chức tham nhũng chưa rộng và chưa sâu như vài năm gần đây. Trong bối cảnh như hiện nay, có viên chức nào dẫu là ĐBQH chuyên trách hay vừa là lãnh đạo hệ thống chính trị, hệ thống công quyền, vừa kiêm nhiệm vai trò ĐBQH đủ tự tin là không tì vết để chỉ ra sự phi lý trong các yêu cầu của Bộ Công an và mạnh dạn phủ quyết những yêu cầu ấy?

***

Trở lại với *Dự luật sửa luật căn cước công dân hiện hành*, tại Kỳ họp thứ 5 của Quốc hội khóa 15, rất ít ĐBQH khóa này lưu ý các đồng僚 như bà Nguyễn Thị Hồng Hạnh - đại biểu của TP.HCM tại Quốc hội – đại ý: Lý do mà Bộ Công an nài ra để yêu cầu sửa Luật Căn cước công dân hiện hành là không thuyết phục. *Nếu thông qua dự luật sửa đổi thì có nghĩa là trong tám năm có tới ba lần thay đổi loại giấy tờ tùy thân này. Điều đó tạo dư luận không tốt về công tác xây dựng pháp luật của Quốc hội và quản lý nhà nước (4).*

Đó không phải là ý kiến của riêng bà Hạnh. Đó là nhận thức chung của công chúng và chẳng khó khăn chút nào để tìm hiểu xem công chúng nghĩ gì về ý tưởng khai tử “*Thẻ CCCD*” để cấp phát “*Thẻ CC*” (5).

Tại sao đại diện cho ý chí, nguyện vọng của nhân dân nhưng các ĐBQH lại không bận tâm đến dư luận và dễ dàng lập lại theo ông Tô Lâm: *Việc đổi tên thẻ CCCD thành thẻ CC sẽ không tác động đến chi ngân sách nhà nước, chi phí của xã hội. Việc đổi tên sẽ bảo đảm tính bao quát hơn và không tác động đến tâm lý người dân (6)*? Ông Tô Lâm không phải là... giáo chủ, các ĐBQH cũng không phải là... tín đồ của ông Tô Lâm, thế thì tại sao đa số ĐBQH lại tin tưởng vô điều kiện rằng, chuyển đổi một trong những loại giấy tờ tùy thân quan trọng nhất của mỗi cá nhân và là loại giấy tờ phổ quát nhất trên phạm vi quốc gia lại không gây ra bất kỳ sự tổn kém nào, đồng thời không tạo ra bất kỳ tác động nào đến tâm lý dân chúng? Tại sao không ĐBQH nào liên tưởng đến những tuyên bố của ông Tô Lâm về hộ chiếu không cần nơi sinh là “*xu hướng tất yếu của cuộc cách mạng công nghệ 4.0*” khi yêu cầu thông qua Dự luật Xuất nhập cảnh (7) và hậu quả sau đó của sáng kiến này?

“*Thẻ CC*” là tên gọi loại giấy tờ tùy thân của người Việt trước tháng 8/1945 trên toàn Việt Nam và từ thời điểm này đến trước tháng 5/1975 ở miền Nam. Chỉ có chính quyền Việt Nam Dân chủ Cộng hòa mới có sáng kiến đổi “*Thẻ CC*” thành “*Thẻ công dân*” sau tháng 8/1945 và đến năm 1957 thì đổi thành “*Giấy chứng minh*”. Năm 1976, “*Giấy chứng minh*” được đổi thành “*Giấy chứng minh nhân dân*” để cấp phát cho người Việt trên toàn Việt Nam rồi năm 1999, “*Giấy chứng minh nhân dân*” được đổi tên thành “*Chứng minh nhân dân*”. Năm 2016, Bộ Công an đưa ra sáng kiến đổi “*Chứng minh nhân dân*” thành “*Thẻ CCCD*”, vào thời điểm đó, nhiều người đề nghị nên gọi “*Thẻ CCCD*” là “*Thẻ CC*” như trước đây ở miền Nam thời Việt Nam Cộng hòa và trước nữa trên toàn Việt Nam nhưng từ Bộ Công an đến chính phủ, Quốc hội không thèm bận tâm. Giờ, Bộ Công an muốn sửa luật, đổi tên “*Thẻ CCCD*” vì nhận ra, cần cấp phát loại giấy tờ tùy thân này cho những người vì nhiều lý do không hoặc chưa phải là công dân.

Giống như hộ chiếu không cần nơi sinh - “*xu hướng tất yếu của cuộc cách mạng công nghệ 4.0*”, Bộ Công an đã yêu cầu thì chính phủ, Quốc hội phải đáp ứng, phải chiều như chiều vong – biến các yêu cầu thành luật!

Nếu chưa tin, bạn có thể tham khảo thêm chuyện “đấu giá biển số xe ô tô”. Bởi Bộ Công an yêu cầu, Quốc hội khóa này đã dành nhiều ngày của Kỳ họp thứ tư (11/2022) để thảo luận về việc tổ chức “đấu giá biển số xe ô tô” được cho là “đẹp”. Có lẽ từ cổ chí kim chỉ có Việt Nam dùng thời gian, sức lực, tiền bạc dành cho hoạt động lập pháp vào việc tìm sự thống nhất để bán... biển số xe hơi “đẹp” rồi sau đó cơ quan lập pháp ban hành riêng một... “nghị quyết” về chuyện này.

Sau khi Quốc hội Cộng hòa XHCN Việt Nam ban hành riêng một “*Nghị quyết thí điểm đấu giá biển số xe ô tô*” (*Nghị quyết 73/2022/QH15*) [8], tới lượt chính phủ ban hành riêng một... “nghị định” cho hoạt động này (*Nghị định 39/2023/NĐ-CP*) [9]. Cả “nghị quyết” lẫn “nghị định” vừa dẫn đều giao cho Bộ Công an toàn quyền quyết định việc “đấu giá biển số xe ô tô” dù theo luật pháp Việt Nam, chuyện... tạo thêm, quản lý các nguồn thu thuộc thẩm quyền của Bộ Tài chính.

Cuối cùng, hoạt động... “quan trọng” tới mức cả cơ quan lập pháp lẫn cơ quan hành pháp phải... “vào cuộc”, phải mở đường cho Bộ Công an “tiến lên” bằng “*nghị quyết quốc hội*” và “*nghị định chính phủ*” được Bộ Công an giao cho Công ty đấu giá hợp danh Việt Nam (VPA) thực thi. Doanh nghiệp này thành lập năm 2019 và từ đó đến 2021, doanh thu nằm trong khoảng từ vài chục... triệu đến hơn... trăm triệu đồng/năm. Thậm chí năm ngoái không những không thu được đồng nào mà còn lỗ 200 triệu (10)!

Tại sao Bộ Công an lại chọn một doanh nghiệp vốn liếng, hoạt động kinh doanh ề uột như VPA? Theo Bộ Công an thì quyết định này dựa vào yếu tố... “*trang thông tin đấu giá trực tuyến của Công ty Đấu giá hợp danh Việt Nam có sẵn chức năng tích hợp với hệ thống xác thực định danh điện tử của Bộ Công an, có sẵn cơ sở hạ tầng, cơ sở vật chất đảm bảo an ninh an toàn, chức năng tích hợp với Hệ thống đăng ký, quản lý xe và Hệ thống quản lý đấu giá biển số xe ô tô của Cục Cảnh sát giao thông*”.

Tại sao VPA lại có trong tay công cụ tích hợp các nguồn dữ liệu quan trọng nhất không chỉ đối với an ninh quốc gia mà còn đối với sự riêng tư của từng cá nhân? Tất nhiên là thường dân không thể trả lời nhưng khi sự việc vỡ lở (phải hủy phiên đấu giá đầu tiên vì trục trặc kỹ thuật do hệ thống quá tải), cả Quốc hội lẫn chính phủ đều làm ngơ, không có bất kỳ ai, nơi nào yêu cầu ông Tô Lâm giải trình. Vì sao yêu cầu của Bộ Công an là “đại sự của quốc gia” kể cả “đấu giá biển số xe ô

tô”, còn trách nhiệm lại là chuyện nhỏ dù tính chất của nhiều scandal rất nghiêm trọng? Nếu như đã biết và đang thấy thì có cần duy trì Quốc hội, duy trì chính phủ? Theo kế hoạch, trong các kỳ họp tới, Quốc hội sẽ tiếp tục sửa luật để giao cho Bộ Công an nắm thêm nhiều chuyện khác vốn thuộc phạm vi trách nhiệm – phạm vi quyền hạn của nhiều bộ khác. Chẳng hạn tách Luật Giao thông đường bộ làm đôi để công an thay Bộ Giao thông Vận tải quản lý việc *đào tạo – sát hạch – cấp GPLX lẫn các phương tiện giao thông vận tải...*

Chú thích

(1)

<https://xaydungchinh sach.chinhphu.vn/quoc-hoi-thong-qua-luat-sua-doi-bo-sung-mot-so-dieu-cua-luat-cong-an-nhan-dan-119230622153735773.htm>

(2)

<https://tuoitre.vn/quoc-hoi-thay-chua-can-thiet-xay-dung-luc-luong-bao-ve-an-ninh-tra-tu-co-so-20201117160159716.htm>

(3)

<https://tuoitre.vn/thieu-tuong-sung-thin-co-xin-loi-bo-truong-luc-luong-cong-an-qua-do-ng-20201117112648148.htm>

(4)

<https://thanhvien.vn/8-nam-ma-3-lan-doi-the-can-cuoc-gay-du-luan-khong-tot-185230622172238794.htm>

(5)

https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=pfbid02LeAuNyTAkePvcySqo2XCZaw8SPC3q6d7qbbWPvZKT3JwrKXWfxHakx4w1X4gNivl&id=100024722048900

(6)

<https://thanhvien.vn/bo-truong-cong-an-noi-ly-do-doi-ten-the-cccd-thanh-the-can-cuo-c-185230621135757608.htm>

(7)

<https://laodong.vn/thoi-su/bo-truong-to-lam-cong-dan-co-quyen-chon-ho-chieu-gan-c-hip-hoac-khong-736050.lido>

(8) <https://quochoi.vn/tintuc/Pages/tin-hoat-dong-cua-quoc-hoi.aspx?ItemID=71093>

(9)

<https://xaydungchinh sach.chinhphu.vn/toan-van-nghi-dinh-39-2023-nd-cp-ve-thi-diem-dau-gia-bien-so-xe-o-to-119230629095408598.htm>

(10)

<https://tienphong.vn/duoc-chon-dau-gia-bien-dep-nhung-cty-dau-gia-hop-danh-viet-nam-tai-san-chi-vai-ty-lien-tuc-bao-lo-post1562708.tpo>

[Ngân sách cho công an gấp 10 lần y tế - giáo dục: “Đảng được bảo vệ, toàn xã hội là nạn nhân”](#)

2023.08.18

Capture à partir de :[RFA](#)

	2021	2022	2023
BỘ CÔNG AN	96.146	95.599	99.954
BỘ Y TẾ	9.171	11.282	7.467
BỘ GIÁO DỤC	7.128	6.521	6.256
<i>(Đơn vị: tỷ đồng)</i>			
Dự toán chi ngân sách nhà nước các năm 2021, 2022, 2023. (Nguồn: Bộ Tài Chính)			

Dự toán chi ngân sách qua các năm 2021, 2022 và 2023. RFA edited

Trong ba năm liên tục gần đây, Dự toán chi ngân sách cho Bộ Công an luôn cao thứ hai, chỉ sau Bộ Quốc phòng và gấp hơn chục lần so với Bộ Giáo dục và Y tế.

Ưu tiên cho công an

Theo số liệu do Bộ Tài chính công bố, năm 2021, dự toán chi ngân sách cho Bộ công an là khoảng 96 ngàn tỷ đồng, gấp hơn 10 lần Bộ y tế (khoảng 9,1 ngàn tỷ đồng) và Bộ giáo dục là 7,1 ngàn tỷ đồng.

Năm 2022, Bộ Công an được phân bổ số tiền 95,5 ngàn tỷ đồng và tăng lên gần 100 ngàn tỷ đồng trong năm nay.

Trong khi đó, vào những năm dịch bệnh COVID hoành hành ở Việt Nam, số tiền Bộ Y tế được phân bổ nhiều nhất cũng chỉ hơn 11 ngàn tỷ đồng vào năm 2022.

Dự toán ngân sách nhà nước là việc hoạch định nguồn thu và nhiệm vụ chi của ngân sách Nhà nước, thường được lập vào một năm trước. Trên Cổng thông tin Công khai ngân sách Nhà nước (theo RFA ghi nhận) không có báo cáo số liệu về số tiền chi ngân sách nhà nước cụ thể cho Bộ Công an qua từng năm.

“Lá chắn” bảo vệ chế độ

Lực lượng công an bảo vệ Đại hội đảng 13 năm 2021. Ảnh: Reuters

Từ nước Đức, luật sư Nguyễn Văn Đài nhận định, sở dĩ ngân sách phải chi một số tiền cao ngất ngưỡng cho Bộ máy công an công kênh là bởi công an là “thanh gươm, lá chắn” bảo vệ chế độ. Ông nói:

“Chính quyền Việt Nam luôn luôn coi lực lượng công an và quân đội là “thanh kiếm và lá chắn” bảo vệ chế độ, cho nên phải chi tiền cho những lực lượng này...”

Cho dù có thiên tai, dịch bệnh xảy ra thì việc cung cấp cho những lực lượng bảo vệ chế độ luôn luôn là ưu tiên số một. Trong khi đó, họ coi thường hoặc không chú trọng bảo vệ tính mạng, sức khỏe của người dân.”

Đồng quan điểm, một cựu nhà báo hãng tin Reuters, từng có hơn 30 năm viết về tình hình Trung Quốc và Việt Nam, yêu cầu được giấu danh tính cho biết các chính quyền độc tài như Trung Quốc hay Việt Nam buộc phải chi rất nhiều tiền cho bộ máy công an, bởi sự tồn vong của chế độ phụ thuộc rất lớn vào lực lượng này:

“Các chế độ độc tài như Trung Quốc và Việt Nam, chính quyền phụ thuộc vào công an để đảm bảo sự độc tôn quyền lực của Đảng.

Hệ thống công an ở những quốc gia như vậy giám sát và đàn áp các hoạt động của công dân, trí thức, học giả, người bất đồng chính kiến, nhà hoạt động, giới truyền thông, tổ chức phi chính phủ và bất kỳ ai thách thức sự cầm quyền của đảng.”

Công an càng đông, càng ít tự do?

Trên trang web chính thức của Bộ Công an, một trong những nhiệm vụ quan trọng của lực lượng này được nói rõ là *“bảo vệ an ninh quốc gia, bảo đảm trật tự, an toàn xã hội, đấu tranh phòng, chống tội phạm và vi phạm pháp luật về an ninh quốc gia, trật tự, an toàn xã hội...”*

Theo nhà báo giấu tên, một quốc gia càng chi nhiều tiền cho công an thì không hẳn tình hình an ninh, trật tự xã hội của nước đó được đảm bảo hơn, mà thực tế cho thấy điều ngược lại:

“Qua hàng chục năm viết báo về Trung Quốc và theo dõi tin tức về Việt Nam, tôi thấy rằng các tổ chức như Bộ Công an trên thực tế còn gây nguy hiểm cho an ninh và trật tự xã hội.”

Nhà báo này dẫn chứng, ở Trung Quốc, hai đợt dịch bệnh SARS năm 2002-2003 và COVID vừa qua, chính quyền Bắc Kinh đã sử dụng bộ máy an ninh để kiểm duyệt tất cả phương tiện truyền thông, không cho đưa tin về vấn đề này, đồng thời hạn chế các thảo luận trên Internet. Qua đó, người này nói tiếp:

“Điều này làm cho tình hình trở nên tồi tệ hơn. Rất nhiều người đã chết do dịch bệnh mà nguyên nhân là do chính phủ Trung Quốc đã ngăn chặn tất cả các cuộc thảo luận về vấn đề này.”

Đối chiếu về Việt Nam, điều tương tự cũng đã xảy ra. Nhà báo này nêu ví dụ về việc chính quyền đã hạn chế người dân thảo luận về vấn đề môi trường, dẫn đến kết quả là ô nhiễm môi trường ngày càng trở nên tồi tệ hơn. Ông dẫn chứng thêm:

“Trong vài năm qua, Chính phủ Việt Nam còn sử dụng các cáo buộc gian lận thuế để bịt miệng và bỏ tù các chuyên gia nổi tiếng về môi trường.”

Nói chung, ở cả Việt Nam và Trung Quốc, người dân không thể lên tiếng về bất kỳ vấn đề đáng quan ngại nào. Điều đó làm cho tình trạng trở nên tồi tệ hơn và nhiều người phải gánh chịu hậu quả hơn.

Sự phớt lờ của người dân không bao giờ là nhân tố tích cực mà nó chỉ giúp ích cho đảng cầm quyền.”

Ngoài ra, nhà báo giấu tên cho biết, lực lượng công an đông đảo càng làm cho các quyền tự do cơ bản của công dân bị siết chặt hơn:

“Minh chứng là lực lượng an ninh luôn giám sát và đàn áp tín đồ của các tôn giáo, đặc biệt là thành viên của các nhóm tôn giáo không đăng ký với chính quyền.

Công an cũng mạnh tay ngăn chặn mọi biểu hiện chống đối công khai, chẳng hạn như biểu tình trên đường phố. Trong những năm gần đây, công an đã ngăn cản người Việt Nam biểu tình bảo vệ môi trường hay thậm chí phản đối các hành vi ngang ngược của Trung Quốc ở Biển Đông.”

Đảng được bảo vệ, nạn nhân là ai?

Luật sư Nguyễn Văn Đài nhận định ngoài tiền đóng thuế, chính sức khỏe và tính mạng của người dân là cái giá phải trả cho một nhà nước “công an trị” như Việt Nam:

“Hậu quả là tính mạng sức khỏe của người dân không được đảm bảo. Rõ ràng chính sách công an trị không ưu tiên bảo vệ người dân. Lượng công an chi tiêu đồng tiền thuế của người dân nhưng họ không giúp ích được gì cho người dân cả.”

Với nhà báo giấu tên, ở một quốc gia “công an trị” như Việt Nam, mọi tiếng nói độc lập bị dập tắt và các vấn đề liên quan đến quốc gia bị bỏ mặc. Nhiều thông tin bị kiểm duyệt, bưng bít khiến cho tình hình càng tồi tệ hơn:

“Chúng ta có thể thấy xu hướng nguy hiểm này diễn ra đặc biệt trong các trường hợp khẩn cấp về sức khỏe quốc gia và các thách thức về môi trường.

Chừng nào cảnh sát còn cố gắng bịt miệng tiếng nói của người dân và các chuyên gia, thì không thể đạt được tiến bộ. Đảng có thể được bảo vệ, nhưng toàn xã hội sẽ là nạn nhân.”

[Bi kịch của những kẻ tham nhũng quyền lực](#)

Bình luận của Mai Luân

2023.08.14

Capture à partir de : [RFA](#)

Các lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam tại Đại hội 13 ở Hà Nội hôm 31/1/2021. AFP

Qua các vụ án, từ Nguyễn Văn Chường, Hồ Duy Hải đến “đại gia điều cày” Lê Thanh Thân, Nhàn AIC... ta có thể hình dung, tham nhũng quyền lực (TNQL) khi ăn sâu vào từng tầng nhóm của Đảng và Nhà nước thì vòng xoáy của nó trở nên bất tận. Bi kịch không chỉ xuất hiện ở từng bị cáo, mà tội ác còn đến từ cả các cá nhân lẫn các tổ chức thực thi pháp luật ở các cấp. Tất cả lan thành “bi kịch tập thể” như một dịch hạch (pestis).

Không khởi đầu, cũng chẳng có điểm dừng. Cảm giác chung là bộ máy cai trị đấu tố nhau suốt năm suốt tháng, khi công khai lúc ngầm ngầm. Một dạng “cách mạng không ngừng” giống như lý thuyết của Marx, nhưng lại biến thái thành các cuộc cướp giết “bao lợi quyền” bất tận. Trung ương 8 của ĐCSVN đầu tháng 10 mới họp mà cuộc đấu tố giành ghế Tổng bí thư đã “được” kích hoạt từ Trung ương 7. Và nay tự nhiên rộ lên là câu chuyện để thoát mấy ngàn tỷ hồi Ciputra thuê đất, liền kề là lời “đại gia điều cày”, sân sau của Tổng bí thư ra xử. Các chuyên án này đều đã “mọc râu” từ chục năm nay, tưởng trôi vào quên lãng, nay lại lời ra trước vành móng ngựa như để nhắc lại cái thuở “người đốt lò” mới làm Bí thư ở đất Hà thành rồi sau đấy lên đến Tổng bí thư, ông mới làm thơ “Cố lên các chị các anh” đề tặng Lê Thanh Thân (1).

Phản công cũng là cách phòng ngự. Nguyễn Phú Trọng chỉ đạo tướng Tô Lâm đẩy tiếp vụ Thanh Nhàn AIC để rung lắc ghế của ai đó trong “Bộ tứ” nhưng có vẻ không ăn thua. Cả Đức quốc lẫn nước Mỹ đều phản đối, không muốn giao nộp Thanh Nhàn và quân lính của thị cho

Tô Lâm. TBT Trọng tổ dấu hiệu mệt mỏi đôi lúc cũng muốn rời ghế, nhưng suy đi tính lại thấy không ổn. Muốn buông quyền lực mà khó quá, vì ác mộng “kiến ăn cá” ám ảnh “người đốt lò vĩ đại”. Khi bên trên TNQL, thì bên dưới cũng nương đà đẩy mà TNQL tiếp theo, nó tạo ra một hiệu ứng, một vòng xoáy khủng khiếp trên phạm vi hệ thống. Không hề toàn bộ guồng máy Đảng và Nhà nước được xây dựng trên sự tham nhũng phổ quát, tập trung vào quyền và tiền? Đây phải chăng là trạng thái đồng giao mô tả “là tiên là phật, là sức bật của lò xo, là thước đo lòng người, là tiếng cười của tuổi trẻ...”

Gánh nặng của vụ Nguyễn Văn Chưởng và Hồ Duy Hải đang đè lên vai của cả Tô đại tướng lẫn Bộ Chính trị. Trong cơn quần bách hiện nay, hai vụ án tử tù Nguyễn Văn Chưởng và Hồ Duy Hải để lộ bức màn bí mật về việc thi hành án tử ở Việt Nam (2). Gần 5.000 người đã ký tên gửi đến Chủ tịch nước Võ Văn Thưởng kiến nghị đòi hoãn thi hành án đối với Chưởng và đòi ân xá cho Hải. EU và ba nước kêu gọi Việt Nam dừng thi hành án tử hình của Nguyễn Văn Chưởng. Bản tuyên bố được đăng trên trang Facebook chính thức của phái đoàn EU và được khoảng 70 tổ chức, cá nhân lan tỏa qua chức năng “share”.

27 nước châu Âu và ba quốc gia ngoài khối đều lên án, coi đây là một hình phạt tàn ác, vô nhân đạo, hạ thấp nhân phẩm và không bao giờ có thể biện minh được. Có hay không việc thiếu tá cảnh sát hình sự Nguyễn Văn Sinh chỉ là vụ thanh toán nội bộ trong công an với nhau rồi đổ thừa để xóa dấu vết (như đồn đại trên mạng)? Với đà này, thì chắc gì đón Biden và nâng cấp quan hệ Việt – Mỹ đã mở ra lối thoát về ngoại giao cho thể chế “công an trị” này. Bây giờ mới thám thía đòn “boomerang” (gậy ông đập lưng ông) của chủ trương “phá án nhanh để lên lon” và “lên lon nhanh bằng tham nhũng”. “Thị trường sao gạch” loạn giá cũng bị tiết lộ ra bên ngoài (3).

Ai cũng biết, “muốn có hòa bình phải chuẩn bị chiến tranh”. Nhưng “hòa bình” chỉ là ngoài mặt, chỉ là tạm thời, “bằng mặt không bằng lòng” ở mọi cấp, từ thấp lên cao. Nhưng bên trong thì chiến tranh lúc nào cũng sôi sục. Các phe nhóm nhiều lúc say máu vì không còn đường lùi. Lùi là chết, là “kiến sẽ ăn cá”, vì “cá đã ăn quá nhiều kiến”, gây quá nhiều ân oán giang hồ. Chỉ có thể “hòa bình” trong từng giai đoạn mà thôi, bởi vì nạn tham nhũng quyền lực, “sứ quân” cát cứ đang lan như một bệnh dịch (4). Do toàn bộ hệ thống quyền lực được kiến tạo trên nền tảng TNQL cho nên việc đón ngã một con bài rất có thể gây ra “hiệu ứng domino”, chết chìm thì dễ vỡ trận!

Tướng Tô Lâm đã hơi quá đà. Bản thân ông Trọng đốt lò mấy năm nay mới cả tay chắt củi nên rành rẽ hơn ai hết! Ông thừa biết, chế độ “công an trị” ngày nay lấy đâu ra xã hội Nghiêu – Thuấn thời xưa! Nói ra chỉ tổ lộ bài “mị dân” để cánh dân chủ nó bêu riếu. Bản thân lãnh đạo đã bắt minh thì phải đóng cửa mà bảo nhau, đánh chuột phải giữ lấy cái bình, chứ đào đâu ra giấc mơ “đi ngủ khỏi cần đóng cửa”. Khi Tô Lâm ra lệnh: “Phải làm thế nào để từng xã, phường, thôn, xóm không có tội phạm, dân đi ngủ, đi vắng không phải khóa cửa” và “yêu cầu Ban Thường vụ Tỉnh ủy, Công an tỉnh nghiên cứu”, thì bản thân tướng Tô Lâm công an này không chỉ “đánh vào” chính ông ta, mà còn “thóa mạ” một Tô Lâm khác là vô năng, bất tài, là phường “ăn hại, vô dụng” (5). Dân họ chửi cho nghe thủng cả màng nhĩ!

Blogger Đồng Phụng Việt đã huých toẹt: “Ông Tô Lâm nói theo kiểu hoang tưởng, mị dân, ý là xã hội chủ nghĩa sẽ được như thế, nhưng thật sự ngày càng tồi tệ, dân tình ngày càng khổ... Bây giờ tình hình an ninh trật tự như những người dân thường nói, cứ 100 mét vuông là có 20 tên ăn cướp ăn trộm, xã hội thực tế hiện nay là như vậy, hở ra là mất cắp... Chính vì vậy có những vụ chết cháy rất thương tâm, vì người ta phải rào nhà kiểu như “chuồng cọp”, để chống trộm, từ chỗ đó khi có hỏa hoạn không thể thoát ra được và chịu chết trong nhà” (6). Phê phán Bộ trưởng Công an như vậy nghe cũng có lý, nhưng blogger này phải thông cảm cho ông Bộ trưởng, khi ước mơ trở lại thời Nghiêu – Thuấn cho thấy Tô Lâm có lúc cũng mỗi một do đàn áp quá nhiều. Trong tay đủ quyền lực thì y lại mơ sự yên bình, nhưng lấy đâu ra thời Nghiêu – Thuấn khi bàn tay công an đã vấy máu Cụ Lê Đình Kinh và bao dân oan đòi đất.

Tuy dư luận xôn xao nhưng báo chí trong nước như Tuổi Trẻ, Thanh Niên, VnExpress... đều “tuân thủ kỷ luật”, đã không dám mở miệng về các vụ này, dù trước đó vào năm 2014, 2015, họ từng đưa tin rất mạnh mẽ về những khúc mắc trong vụ án của Nguyễn Văn Chưởng. Nhưng phải nhắc nhở ngay trang Dân Việt. Phân tích của truyền thông quốc tế về trường hợp của Nguyễn Văn Chưởng, bà Chiara Sangiorgio nhấn mạnh tầm quan trọng của việc nhà chức trách Việt Nam phải ngay lập tức ban lệnh đình chỉ tất cả các vụ thi hành án tử (7). Ông Phil Robertson, Phó Giám đốc tổ chức Theo dõi Nhân quyền (HRW) khu vực châu Á nói với BBC, có rất nhiều bằng chứng cho thấy cảnh sát đã sử dụng tra tấn để thẩm vấn các nghi phạm hình sự, vì vậy không thể dễ dàng bác bỏ những cáo buộc này. Đại diện HRW cho

rằng cần có các điều tra viên độc lập, những người có thể đảm bảo những cáo buộc này được điều tra kỹ lưỡng và công bằng và phải cho những nhân chứng cung cấp lời khai các bằng chứng ngoại phạm của Nguyễn Văn Chưởng (8).

Tâm sự của TBT Trọng những ngày này thật nặng nề. Ôi! Có lúc ông Trọng cũng muốn về nghỉ vui thú điền viên nhưng cũng không được. Mà ở lại chắc gì đã xong. Đúng là bi kịch của những kẻ tham những quyền lực vào hời quá gay cấn... Nội tình đất nước cũng đang vào hời nan giải. Nó đòi hỏi phải thay đổi, phải quyền biến trong một thế giới, một khu vực mọi thứ đang đảo lộn, không có gì là chắc chắn! Từ đỉnh cao của quyền lực nhưng Nguyễn Phú Trọng nhiều lúc vẫn cảm thấy chông chênh. TBT có thể nghĩ mình đã “trên tài” ông Hồ Chí Minh. Cái động tác ông ngồi vào cái ghế của “Ông Già” tại Nhà sàn không hẳn là ngẫu hứng (9). Lên đến đỉnh rồi nhưng bây giờ thấy khó xuống quá! Liệu ông Tổng còn níu kéo chiếc ghế ấy được bao lâu nữa?

Tham khảo:

(1)

<https://kinhtedothi.vn/tong-bi-thu-de-tho-tang-khach-san-muong-thanh-grand-phuong-dong.html>

(2) <https://www.bbc.com/vietnamese/vietnam-66460494>

(3) <https://vietnamnet.vn/tac-gia-bai-thi-truong-sao-va-vach-len-tieng-222152.html>

(4)

<https://vietnamnet.vn/canh-bao-ve-nan-tham-nhung-quyen-luc-su-quan-cat-cu-706381.html>

(5 – 6) <https://www.rfvietnam.com/node/7731>

(7 – 8) <https://www.bbc.com/vietnamese/vietnam-66460494>

(9) <https://www.youtube.com/watch?v=MEs1PbT0RAU>

Công an có còn là công an?

Capture à partir de :[baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Đặng Đình Mạnh

18-8-2023

Nghi phạm Nguyễn Đức Trung bị lực lượng chức năng khống chế bắt giữ. Ảnh trên mạng

Ngày 15/08/2023, Công an TP.Hà Nội gửi công văn cho Công an tỉnh Vĩnh Phúc yêu cầu tước danh hiệu Công an Nhân dân đối với Nguyễn Đức Trung vì can tội “Bắt cóc nhằm chiếm đoạt tài sản”.

Rất nhanh chóng, cũng trong ngày 15/08/2023, Công an tỉnh Vĩnh Phúc ban hành quyết định [tước danh hiệu Công an Nhân dân đối với Nguyễn Đức Trung](#).

Dĩ nhiên, theo quy định, các văn bản nêu trên đều lập vào giờ hành chính.

Thế nhưng, đến chiều cùng ngày 15/08/2023, trong buổi họp báo, thiếu tướng Nguyễn Thanh Tùng, Phó giám đốc Công an TP.Hà Nội vẫn không thừa nhận tư cách công an nhân dân đối với Nguyễn Đức Trung, mà cho rằng “đối tượng không có việc làm ổn định”.

***

Chỉ mới 5 tuần sau sự kiện 3 công an Hà Nội bắn trộm dê của dân, đến vụ án hình sự “Chuyến bay giải cứu” đưa hàng loạt sĩ quan công an, thậm chí đến cả phó giám đốc công an ra tòa vì lừa đảo, nhận hối lộ mới kết thúc hai tuần qua... Chưa kể đến ông Nguyễn Đức Chung, nguyên là tướng công an phải ra tòa nhiều lần vì tham nhũng, thì nay lại đến một thượng úy công an ra tay bắt cóc cháu bé ngay tại Hà Nội đòi tiền chuộc đến 15 tỷ đồng!?

Trước đó, công chúng vẫn chưa quên danh tính của hàng loạt tướng lĩnh công an đã là tội phạm: Trung tướng Phan Văn Vĩnh, trung tướng

Bùi Văn Thành, thượng tướng Trần Việt Tân, thiếu tướng Nguyễn Thanh Hóa, trung tướng Phan Hữu Tuấn...

Liên tiếp chứng kiến tội phạm là công an nhân dân đe dọa cuộc sống dân lành, đe dọa trật tự xã hội, từ ông tướng đầy quyền lực cho đến công an các cấp, chúng ta không thể không tự hỏi : Số lượng tội phạm là công an đã đến mức xấp xỉ với thường dân hay chưa? Và trong số công an đang đứng nhan nhản ngoài đường, ngồi trong các trụ sở công an, kể cả từ cấp bộ đến địa phương, thì còn những công an nào là tội phạm chưa bị lộ?

Cho thấy, những lời dạy, những bài học được cho là tư tưởng của ông Hồ Chí Minh đều vô dụng. Đạo đức của một phần lực lượng công an đã rơi đến tận đáy. Họ thiếu đi những tấm gương gương mẫu, có thật để mà răn giữ mình.

“Thượng bất chính, hạ tắc loạn”, một khi mà hình ảnh người đứng đầu lực lượng công an nghiêm nhiên thưởng thức những bữa tiệc bò sát vàng đầy xa hoa đối lập với hoàn cảnh của đất nước đang còn đầy khó khăn, thành tin “hot” trên báo chí quốc tế mà không bị xử lý. Và cũng ông ấy, chỉ trong vài năm đưa ra hàng loạt quy định sửa đổi Chứng minh nhân dân, Căn cước công dân... Cái sau đá cái trước gây tổn kém ngân sách quốc gia và thời gian của nhân dân... mà vẫn không bị truy trách nhiệm thì khó mà trách thuộc cấp của ngành công an được.

Vậy, giải pháp nào cho vấn đề?

Bóng ma chuyên chính

Capture à partir de : [baotienngdan](https://baotienngdan.com)

Nguyễn Anh Tuấn

1-11-2023

[Vụ bắt giữ bà Nguyễn Phương Hằng và người mẫu Ngọc Trinh, sau đó là việc điều tra nhà xe Thành Bưởi, báo hiệu một bóng ma đang quay trở lại đời sống xã hội Việt Nam].

Những vụ án kỳ lạ

Bản án ba năm tù giam đã khép lại vụ việc bà Nguyễn Phương Hằng, song vẫn chưa khiến dư luận lẫn những người trong cuộc hết băn khoăn về nguyên nhân thực sự của việc bắt giữ bà.

Chẳng ai được thuyết phục rằng chỉ vì những chuyện bóc phốt ồn ào mà bà Phương Hằng bị bắt, bởi lẽ giới showbiz bất kỳ quốc gia nào cũng đầy bê bối bị phanh phui và Việt Nam đâu phải là ngoại lệ.

Có người lại cho rằng, bà Phương Hằng đụng phải những nghệ sĩ quyền lực, nhưng ở Việt Nam những nghệ sĩ này có thể quyền lực trong giới của họ mà thôi, đâu đủ sức chi phối các cơ quan tố tụng. Đó là chưa kể có những người đấu khẩu với bà Phương Hằng như nhà báo Hàn Ni, cũng bị bắt sau đó. Nếu các nghệ sĩ đứng sau tất cả chuyện này thì chẳng lý do gì họ muốn bắt cả Hàn Ni.

Trong khi một dấu hỏi lớn vẫn nằm im trong vụ Phương Hằng thì lại xuất hiện một vụ án kỳ quặc khác. Người mẫu Ngọc Trinh bị bắt vì tội gây rối trật tự công cộng sau khi đăng tải các video clips quay cảnh biểu diễn chạy xe phân khối lớn trên đường. Trước đó thì cô đã bị xử phạt hành chính vì các lỗi liên quan tới việc lái xe này.

Người ta một lần nữa lại bàn tán xôn xao về lý do bắt giữ Ngọc Trinh nhưng có vẻ cũng chưa ai đưa ra được một nguyên do thuyết phục. Người theo thuyết âm mưu thì cho rằng, Ngọc Trinh chỉ là đầu mối để dẫn tới những vụ án lớn hơn, song cũng không hề có bằng chứng gì.

Ngay cả các luật sư thân chính quyền thường lên báo minh họa cho mọi quyết định bắt giữ của công an thì lần này cũng tỏ vẻ ngần ngại là hình như công an hơi mạnh tay khi bắt giam Ngọc Trinh.

Dư luận chưa kịp lắng xuống vụ Ngọc Trinh thì lại bị thu hút bởi việc điều tra bất ngờ của cơ quan công an đối với nhà xe Thành Bưởi – một nhà xe có tiếng lâu năm ở miền Nam. Những lý do mà công an đưa ra, dù được phụ họa bởi báo chí quốc doanh, vẫn không đủ sức thuyết phục dư luận lẫn chính nhà xe Thành Bưởi, đến nỗi nhà xe này, bỏ qua cả những thận trọng chính trị thông thường của dân làm ăn ở Việt Nam, đã ngay lập tức ra một thông cáo báo chí, tỏ ý nghi ngờ việc điều tra có thể được thúc đẩy bởi một “âm mưu” mờ ám nào đó.

Những vụ án như thế này đang xuất hiện thường xuyên hơn [trong] những năm gần đây, không khỏi khiến cho dư luận thắc mắc, điều gì đang xảy ra với cơ quan thực thi pháp luật vậy?

Pháp trị hay chuyên chính vô sản?

Mấy chục năm Đổi Mới với việc thử nghiệm kinh tế thị trường trong lòng chế độ cộng sản, đã khiến cung cách quản trị xã hội ở Việt Nam thay đổi ít nhiều.

Từ chỗ là một thứ thừa thãi của một xã hội Xô-viết, vận hành bằng chỉ thị và nghị quyết, pháp luật bỗng dưng được quan tâm. “*Sống và làm việc theo Hiến pháp và pháp luật*” trở thành khẩu hiệu giảng mặc nhanh từ thành thị đến nông thôn. Cũng dễ hiểu, kinh tế thị trường, dù ở mức chưa hoàn thiện đi chăng nữa, cũng chỉ có thể vận hành được trong một khuôn khổ pháp luật. Tương tự vậy, tiền đầu tư ngoại quốc cũng sẽ chỉ đổ vào một quốc gia vận hành theo pháp luật chứ không phải là chỉ thị và nghị quyết của đảng cầm quyền.

Bởi lẽ, đặc trưng của một xã hội vận hành bằng pháp luật và trọng pháp luật – tức một nền pháp trị – là minh bạch và dễ đoán định vốn là những điều kiện cần thiết cho tự do kinh doanh và giao kết hợp đồng của một nền kinh tế thị trường. Trái lại, một nền chuyên chính vô sản, tức là lẽ lối quản trị xã hội bằng chỉ thị và nghị quyết của một đảng Leninist thì kém minh bạch và không thể đoán định, vốn là những điểm thù nghịch với kinh tế thị trường vì sẽ bóp chết mọi ý định kinh doanh và gây rủi ro cho mọi giao kết hợp đồng.

Quen với một xã hội vận hành [tương đối] bằng pháp luật, nhiều người nhìn những vụ án kỳ quặc kể trên qua lăng kính pháp trị, không thấy gì khác ngoài sự bần khoản của mình. Chính ở đây, một lăng kính khác có thể giúp họ bớt bần khoản: Chuyên chính vô sản.

Án của Đảng

Ngay sau khi bà Phương Hằng bị bắt giữ, các ngành nội chính Việt Nam, bao gồm Ban Nội chính Trung ương, Bộ Công an, Tòa án Nhân dân Tối cao và Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao, đã có phiên họp dưới sự chủ trì của ngôi sao chính trị đang lên Võ Văn Thưởng, khi đó là Thường trực Ban Bí thư.

Tại đây ông Thưởng đã cho biết, bà Phương Hằng, cùng với nhóm Báo Sạch bị bắt, vì “thách thức đường lối, chủ trương của đảng” – một lý do không thể mơ hồ hơn. Ông Thưởng cũng đã tiết lộ, “*những vụ án, vụ việc có liên quan đến chính trị, đối ngoại, dư luận xã hội đặc biệt quan tâm thì xử lý theo đúng Chỉ thị số 26-CT/TW của Bộ Chính trị và Hướng dẫn 04-HD/TW của Ban Bí thư*”.

Vậy là đã rõ, đối với vụ việc dư luận quan tâm, đường hướng xử lý sẽ tuân theo các chỉ thị của Bộ Chính trị và hướng dẫn của Ban Bí thư, chứ không phải dựa trên các cân nhắc pháp lý. Nghĩa là, một người có thể bị bắt vì các cơ quan nội chính xét thấy cần phải làm như vậy, nhằm đạt được những mục tiêu chính trị nhất định do Bộ Chính trị, Ban Bí thư đề ra, chứ không phải vì đã vi phạm hình sự tới mức phải bị khởi tố và bắt giữ, như trong một nền pháp trị. Lẽ dĩ nhiên là sau khi các cơ quan nội chính đã chốt, công an sẽ làm phần việc còn lại bằng cách diễn giải pháp luật, đôi khi một cách rất khiên cưỡng, để hợp thức hóa việc bắt giữ.

Trớ trêu thay, cả Chỉ thị 26 của Bộ Chính trị và Hướng dẫn 04 của Ban Bí thư đều là những văn bản nội bộ của đảng, đều không công khai và người dân không thể tiếp cận.

Vậy làm sao biết, khi nào một ai đó bị bắt và nếu bị bắt thì lý do thực sự là gì? Khi bạn nhận ra rằng, có những vụ án của đảng trong đó người ta bị bắt đôi khi chỉ vì đảng muốn như vậy, bạn sẽ thấy sự trở lại của một bóng ma, rồi sẽ còn phủ bóng lên đời sống xã hội Việt Nam nhiều năm tới đây.

Bóng ma chuyên chính vô sản.

Một số hình ảnh liên quan tới bài viết, trích từ báo Giải phóng (bộ mới), tháng 9-1975:

NGHIÊM TRỊ BỌN TƯ SẢN MẠI BẢN
LÀM GIÀU TRÊN XƯƠNG MÁU NHÂN DÂN

[Nguồn gốc Quốc Xã của điều 4 Hiến Pháp 2013](#)

Capture à partir de : [baotiengdan](#)

Đào Tăng Dực

5-9-2023

Điều 4 Hiến Pháp được cho là vô cùng tai hại cho dân tộc Việt vì điều này củng cố tính độc tài toàn trị của đảng CSVN.

Dĩ nhiên chúng ta đều muốn hiểu biết thêm nội dung chính xác của điều 4 Hiến Pháp là gì và trên bề mặt, xuất xứ của điều 4 Hiến Pháp đến từ đâu?

Thật vậy, Điều 4 Hiến Pháp năm 2013 tuy là niềm hãnh diện của TBT Nguyễn Phú Trọng và Bộ Chính trị CSVN nhưng lại là nỗi nhục của nhân dân và trò cười cho cả nhân loại văn minh.

Điều 4 hiến pháp Việt Nam ghi rằng: “*Đảng cộng sản Việt Nam, đội tiên phong của giai cấp công nhân Việt Nam, đại biểu trung thành*

quyền lợi của giai cấp công nhân, nhân dân lao động và của cả dân tộc, theo chủ nghĩa Mác – Lê Nin và tư tưởng Hồ Chí Minh, là lực lượng lãnh đạo nhà nước và xã hội. Mọi tổ chức của đảng hoạt động trong khuôn khổ hiến pháp và pháp luật”.

Trước đó, Điều 126 Hiến Pháp Liên Xô năm 1936 là: Đảng Cộng sản Liên Xô (CSLX) là “*Đội tiên phong của nhân dân lao động trong cuộc đấu tranh củng cố và phát triển hệ thống xã hội chủ nghĩa, là cốt lõi lãnh đạo tất cả mọi tổ chức nhân dân lao động và cả quần chúng lãnh nhà nước”.*

Đến năm 1977, điều 126 của hiến pháp Liên Bang Xô Viết được thay thế bằng điều 6 của hiến pháp mới như sau:

Đảng CSLX là: “Lực lượng lãnh đạo và hướng dẫn xã hội Xô Viết, là trọng tâm của hệ thống chính trị, mọi tổ chức nhà nước và tổ chức quần chúng. Đảng CSLX hiện hữu vì dân và phục vụ nhân dân. Đảng CSLX trang bị bởi chủ thuyết Mác – Lê, quyết định tổng quát đường hướng phát triển xã hội cho các chính sách đối nội và đối ngoại của Liên Bang Xô Viết, lãnh đạo công tác xây dựng vĩ đại của nhân dân Xô Viết, đem lại tính kế hoạch, hệ thống và nội dung lý thuyết cho công cuộc tranh đấu đem lại chiến thắng cho chủ nghĩa cộng sản. Mọi cơ cấu của đảng hoạt động trong phạm vi hiến pháp Liên Bang Xô Viết”.

Các nhà nghiên cứu chính trị thông thường cho rằng, điều 4 hiến pháp hiện định hoá chế độ toàn trị tại Việt Nam, được phát xuất từ điều 6 hiến pháp năm 1977 của Liên Bang Xô Viết và được hiến định hóa lần đầu trong Hiến Pháp CSVN năm 1980.

Việc phân tích được dừng tại đây vì họ nghĩ rằng, cả ông Hồ Chí Minh lẫn đảng CSVN đều tự cho mình là học trò ngoan của Stalin và đảng CSLX, nên không truy tầm xa hơn về xuất xứ của điều 4 hiến pháp.

Trên thực tế, cả điều 6 lẫn 126 của Hiến pháp Liên bang Xô Viết còn có một xuất xứ xa hơn nữa mà các nhà nghiên cứu chính trị không để ý.

Xuất xứ nguyên thủy đó chính là nhà độc tài Đức Quốc Xã Hitler.

Nghi vấn tại đây là: Theo lịch sử thì các nhà độc tài CSLX như Lê Nin và Stalin đều lên cầm quyền trước Đức Quốc Xã của Hitler, thì làm sao Stalin lại phải học hỏi từ Hitler? Có chăng là ngược lại?

Chúng ta đều biết rằng, có ba nhà độc tài khét tiếng nhất của thế kỷ 20: Đó là Lê Nin và Stalin của CSLX, và Hitler của Đức Quốc Xã. Lê Nin nắm quyền từ năm 1917 đến năm 1924. Sau đó Stalin lên kế vị cho tới năm 1953. Tại Đức, Hitler lên nắm quyền từ năm 1933 đến năm 1945. Khi nói đến các mốc thời gian, Hitler dường như có nhiều cơ hội học hỏi từ Lê Nin và Stalin về phương thức cai trị độc tài.

Nhưng nếu nghiên cứu sâu hơn thì giả thuyết này không chính xác. Lê Nin là nhà độc tài đầu tiên đã tiêu diệt mọi đảng phái đối lập, xây dựng lên guồng máy mật vụ, và nắm quyền sinh sát trong tay mà không cần qua một hệ thống tư pháp nào.

Điều này không có gì lạ. Những hành động tương tự đã từng xảy ra thường xuyên trong lịch sử loài người, qua các cuộc tương tranh quyền lực và thay đổi triều đại. Khi Stalin lên nắm quyền, ông vẫn theo đuổi các chính sách của Lê Nin. Tuy nhiên, sự khác biệt giữa Lê Nin và Stalin chỉ nằm ở mức độ tàn khốc và có tính đột biến.

Trong khi đó tại Đức, Hitler được bổ nhiệm làm thủ tướng (Chancellor) vào tháng 1 năm 1933. Hitler đã thực thi chính sách xâm chiếm toàn bộ Âu Châu và chứng minh khả năng thống trị của mình bằng nhiều bước đi sáng tạo, mà chính Stalin và các lãnh tụ CS khác phải học hỏi.

Sau đây, chúng ta có thể chứng minh cụ thể hơn tại sao điều 4 Hiến Pháp lại có thể phát xuất từ chế độ Quốc Xã mặc dù chế độ Đức Quốc Xã sinh sau chế độ CSLX và là kẻ thù không đội trời chung với các chế độ CS, thậm chí còn hơn là các chế độ tư bản nữa?

Những sự kiện lịch sử khách quan cho biết rằng: Tuy lên cầm quyền sau và có thể học hỏi nhiều thủ thuật độc tài khác từ Lenin và Stalin, **nhưng Hitler là nhà độc tài đầu tiên chính thức luật hoá sự độc đảng của chế độ Quốc Xã.**

Ngày 14/7/1933, Hitler công bố bộ luật gọi là Bộ luật Chống Lại Sự Thành Lập Chính Đảng mới (Law against the founding of new political parties). Điều khoản của bộ luật này ghi rõ vị trí độc tôn của Đảng Quốc Xã như sau:

“Điều 1: Đảng Quốc gia Xã hội Lao Động Đức (viết tắt là Đảng Quốc Xã) là chính đảng duy nhất của nước Đức”.

Điều 2: Bất cứ ai nuôi dưỡng cấu trúc tổ chức một chính đảng khác hay thành lập một chính đảng mới, sẽ bị phạt tù đến 3 năm hoặc bị

giam cầm từ 6 tháng đến 3 năm, nếu hành vi này không bị chế tài nặng hơn bởi các sắc luật khác”.

(

<https://encyclopedia.ushmm.org/content/en/article/law-against-the-founding-of-new-parties>)

Trước đó vài ngày, Hitler tự tin tuyên bố trong một bài diễn văn rằng: *“Tất cả mọi chính đảng đã bị hủy diệt. Đây là một biến cố lịch sử, mà ý nghĩa cũng như hậu quả chưa ai ý thức được trọn vẹn... Đảng đã trở thành nhà nước, và toàn bộ quyền lực thuộc về nhà nước”*.

Mặc dù Hitler không cần sắc luật trên để cai trị dân. Nhưng việc công bố sắc luật cho thấy, một điều mà chưa nhà độc tài nào trên thế giới dám làm trước đó.

Trong giai đoạn lịch sử này, Hitler vô hình trung được sự chú ý của một đệ tử được coi là giỏi hơn sư phụ: Đó là nhà độc tài CSLX Stalin.

Chúng ta cần lưu ý mốc thời gian. Hitler thông qua sắc luật nêu trên năm 1933, luật hóa sự cai trị độc tôn của đảng Đức Quốc Xã. Ba năm sau, tức năm 1936, Stalin làm một điều mà chính Lê Nin chưa dám làm. Stalin đã bắt chước Hitler thông qua bản hiến pháp của Liên Bang Xô Viết, trong đó điều 126 hiến định hoá quyền độc tôn của đảng CSLX.

Rõ ràng là Stalin đã đánh cắp bản quyền “tiền thân nguyên thủy” của điều 4 Hiến Pháp từ tay tác giả nguyên thủy là nhà độc tài Đức Quốc Xã Hitler.

Câu hỏi phải nêu ra tại đây là: Tại sao 2 kẻ thù không đội trời chung như Hitler của Đức Quốc Xã và Stalin của CSLX lại có thể chôm chĩa thủ thuật của nhau trên phương diện chính trị, hầu cai trị nhân dân bạc phận của họ như thế?

Thật ra, tuy là những kẻ thù không đội trời chung, nhưng cả Đức Quốc Xã lẫn Liên Xô đều là những chế độ toàn trị trong bản chất. Cá nhân Hitler và Stalin đều là những nhà độc tài đồ tể, giết hàng triệu sinh linh như ngóe.

Thêm vào đó, khi phân tích 2 khái niệm “quốc xã” và “quốc tế cộng sản” chúng ta thấy một sự tương đồng nền tảng. Thật ra, cụm từ quốc tế cộng sản có nghĩa là xây dựng xã hội chủ nghĩa không những trong một quốc gia mà trên cả thế giới đại đồng. Trên thực tế, ngay từ thời

Stalin, giấc mơ thế giới đại đồng xã hội chủ nghĩa đã bị buông bỏ. Chỉ còn cố gắng vô vọng xây dựng XHCN trong LBXV mà thôi.

Trong khi đó cụm từ quốc xã của Đức Quốc Xã có nghĩa là xã hội chủ nghĩa trong một quốc gia.

Tuy có sự khác biệt giữa “trong một quốc gia” như tại Đức và “thế giới đại đồng” như tại LX, nhưng chính cái điểm tương đồng XHCN còn lại này đã là bản chất keo sơn giữa 2 khái niệm độc tài.

Ngưu tầm ngưu. Mã tầm mã. Sáng kiến toàn trị của Hitler được nhà độc tài Stalin chôn chĩa và sử dụng thiện xảo cũng chính vì bản chất tương đồng là độc tài và xã hội chủ nghĩa này.

Không phải TBT Nguyễn Phú Trọng, vốn là hậu duệ của Stalin và Hitler, qua điều 4 hiến pháp, cũng đang cố gắng vô vọng xây dựng xã hội chủ nghĩa trong chỉ một quốc gia là Việt Nam hay sao?

Như vậy chúng ta phải làm gì?

Dựa vào các sự kiện lịch sử nêu trên, chúng ta có thể khẳng định là điều 4 hiến pháp mà Nguyễn Phú Trọng và đảng CSVN đang bám víu để sống còn, thật sự không có xuất xứ tốt đẹp gì. Điều 4 Hiến Pháp và các tiền thân của nó là các điều 126 và 6 của LBXV, đều chỉ là là hậu thân của **Bộ luật Chống Lại Sự Thành Lập Chính Đảng mới** Đức Quốc Xã, được Hitler công bố vào ngày 14 tháng 7 năm 1933, nhằm luật hoá sự toàn trị của Hitler và Đảng Quốc Xã Đức mà thôi.

Đáng mừng cho dân tộc Đức là chế độ toàn trị của Đảng Quốc Xã chỉ tồn tại 12 năm. Nguyên khí của quốc gia này đã phục hồi nhanh chóng sau thế chiến thứ 2, mặc dù Đức là nước bại trận.

Trong khi đó, chế độ toàn trị Lê Nin và Stalin tồn tại đến 70 năm, làm tiêu diệt nguyên khí của dân Nga.

Dân tộc Việt, qua 7 thập niên cũng tang thương không kém!

Chính vì thế, toàn bộ HP 2013, nhất là điều 4 Hiến Pháp trở thành biểu tượng của độc tài toàn trị và sự thống khổ làm than của dân tộc, vì xuất xứ từ những chế độ và băng đảng bại hoại nhất của nhân loại như Quốc Xã và Cộng Sản.

Chúng ta phải phát động một phong trào đả phá hiến pháp 2013 ma quỷ này, xây dựng một nền dân chủ hiến định, pháp trị và đa nguyên cho các thế hệ mai sau, hầu phục hồi nguyên khí quốc gia.

